

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-148-26

Druk nr 3099

Warszawa, 15 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych.

Jednocześnie z uwagi na proponowaną zmianę sposobu poboru opłaty miejscowej i uzdrowskiej od 1 stycznia 2027 r., przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) świadczenie usług zakwaterowania:
 - a) świadczenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944), w obiektach hotelarskich spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy lub w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy,
 - b) udzielanie noclegów w sanatoriach uzdrowiskowych, sanatoriach uzdrowiskowych dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135).”;
- 2) art. 17 otrzymuje brzmienie:
„Art. 17. 1. Rada gminy może wprowadzić:
 - 1) opłatę miejscową:
 - a) w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe,
 - b) w miejscowościach lub częściach miejscowości, znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych,
 - 2) opłatę uzdrowiskową w miejscowościach lub częściach miejscowości, znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w

ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych
– w których są świadczone usługi zakwaterowania.

2. Stawka opłaty:

- 1) miejscowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1:
 - a) lit. a, nie może przekroczyć 5,00 zł za noc,
 - b) lit. b, nie może przekroczyć 5,50 zł za noc;
- 2) uzdrowiskowej nie może przekroczyć 6,86 zł za noc.

3. W miejscowości lub części miejscowości, która jednocześnie spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, rada gminy może wprowadzić tylko jedną z opłat określonych w ust. 1.

4. Zobowiązanym do zapłaty opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej jest osoba fizyczna, której przez okres obejmujący co najmniej jedną noc, jest świadczona usługa zakwaterowania w miejscowości lub części miejscowości, w której wprowadzono te opłaty.

5. Przez jedną noc, o której mowa w ust. 4, rozumie się okres, w którym świadczenie osobie fizycznej usługi zakwaterowania rozpoczyna się w danym dniu kalendarzowym i kończy się następnego dnia.

6. Zwalnia się z opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej:

- 1) pod warunkiem wzajemności – członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) osoby, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, a w przypadku osób niewidomych również osoby, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z symbolem 04-O, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 884 i 1102);
- 3) osoby w wieku do 16 lat, których niepełnosprawność została orzeczona zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych;

- 4) jedną osobę towarzyszącą osobie, o której mowa w pkt 2 lub 3;
- 5) dzieci i młodzież szkolną w zorganizowanych grupach oraz ich opiekunów;
- 6) osoby, którym przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy, są świadczone usługi zakwaterowania w obiektach znajdujących się w miejscowościach lub częściach miejscowości na terenie danej gminy, w których wprowadzono opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską, zwanych dalej „obiettami” – przez cały okres zakwaterowania.

7. Obowiązek zapłaty opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej powstaje w dniu stanowiącym początek okresu, w którym osobie, o której mowa w ust. 4, rozpoczęto świadczenie usługi zakwaterowania w danym obiectcie.

8. Opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską uiszcza się ostatniego dnia okresu, w którym osobie, o której mowa w ust. 4, jest świadczona usługa zakwaterowania w danym obiectcie.

9. Pobór opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej następuje przez płatników, którymi są podmioty świadczące usługi zakwaterowania.

10. Płatnicy mogą uzależnić rozpoczęcie świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania, najpóźniej w dniu rozpoczęcia świadczenia tej usługi, wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej w wysokości należnej, odpowiednio, opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej od deklarowanej liczby nocy, przez które będzie świadczona usługa zakwaterowania w danym obiectcie osobie, o której mowa w ust. 4.

11. W przypadku gdy po rozpoczęciu świadczenia usługi zakwaterowania w danym obiectcie, deklarowana liczba nocy, przez które będzie świadczona ta usługa, przekroczy liczbę nocy, za które dokonano wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej, przepis ust. 10 stosuje się odpowiednio.

12. Jeżeli dokonana wpłata na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej jest wyższa od należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej, w dniu określonym w ust. 8, płatnik zwraca różnicę między dokonaną wpłatą na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej a należną opłatą miejscową albo opłatą uzdrowską osobie, która dokonała tej wpłaty.

13. Płatnik wydaje potwierdzenie dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej lub uiszczenia opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

14. Płatnikom przysługuje wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej w wysokości 10% pobranych tych opłat, chyba że rada gminy, zgodnie z ust. 19 pkt 4, określi wyższe wynagrodzenie.

15. Płatnicy są obowiązani prowadzić, odrębnie dla każdego obiektu, w którym są świadczone usługi zakwaterowania, rejestr opłaty miejscowej albo rejestr opłaty uzdrowiskowej, zawierający następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania osoby, której jest świadczona usługa zakwaterowania, a w przypadku zorganizowanych grup dzieci lub młodzieży szkolnej liczbę dzieci i młodzieży w tej grupie oraz nazwę i adres organizatora tej grupy;
- 2) stawkę opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej albo tytuł niepobrania tej opłaty;
- 3) liczbę nocy, za które została pobrana opłata miejscowa albo opłata uzdrowiskowa;
- 4) wysokość pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej.

16. Płatnicy, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano opłatę miejscową albo opłatę uzdrowiskową:

- 1) składają właściwemu organowi podatkowemu na formularzu według ustalonego wzoru informację o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu oraz
- 2) wpłacają pobraną opłatę miejscową albo opłatę uzdrowiskową na rachunek właściwego organu podatkowego, pomniejszoną o przysługujące wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej.

17. Informacja o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu zawiera następujące dane:

- 1) okres, za który jest składana informacja;
- 2) miejsce złożenia informacji (nazwa i adres siedziby organu podatkowego);
- 3) cel składania informacji:
 - a) złożenie informacji,
 - b) korekta informacji;
- 4) dane płatnika:
 - a) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko,

- b) identyfikator podatkowy,
 - c) imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu;
- 5) adres i nazwa obiektu, w którym są świadczone usługi zakwaterowania;
 - 6) wysokość opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu;
 - 7) wysokość wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacenia prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej;
 - 8) podpis płatnika lub osoby wyznaczonej do obliczenia i pobrania opłaty uzdrowskiej albo opłaty miejscowej, lub podpis pełnomocnika płatnika;
 - 9) pouczenie, że informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, 516, 739 i 1003).

18. Informację, o której mowa w ust. 16 pkt 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej i opatruje się podpisem elektronicznym.

19. Rada gminy, w drodze uchwały:

- 1) określa miejscowości lub ich części, w których jest wprowadzona opłata miejscowa albo opłata uzdrowska;
- 2) określa wysokość stawek opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej;
- 3) może różnicować wysokość stawek opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej lub wprowadzać zwolnienia z tych opłat ze względu na:
 - a) lokalizację lub rodzaj obiektu, w którym są świadczone usługi zakwaterowania,
 - b) część roku, w której są pobierane te opłaty,
 - c) długość pobytu osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat,
 - d) miejsce zamieszkania osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat w gminie, w której je ustanowiono,
 - e) wiek osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat,
 - f) posiadanie przez osobę zobowiązaną do zapłaty tych opłat Karty Dużej Rodziny, o której mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1512),
 - g) stopień niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej zobowiązanej do zapłaty tych opłat;

- 4) może określić wyższe, niż określone w ust. 14, wynagrodzenie dla płatników z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej;
- 5) określa sposób przysyłania informacji, o której mowa w ust. 16 pkt 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej;
- 6) określa rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinna być opatrzona informacja, o której mowa w ust. 16 pkt 1.

20. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia, w formie dokumentu elektronicznego, wzór informacji, o której mowa w ust. 16 pkt 1.

21. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, minimalne walory krajobrazowe, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych.”;

3) w art. 19:

a) w pkt 1:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłaty targowej, opłaty od posiadania psów oraz opłaty reklamowej, z tym że:”,
- uchyla się lit. b–d,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) może zarządzić pobór opłat, o których mowa w pkt 1, w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso;”,

c) w pkt 3 wyrazy „opłat lokalnych” zastępuje wyrazami „opłat, o których mowa w pkt 1”;

4) w art. 20 w ust. 1 po wyrazach „art. 10 ust. 1” dodaje się wyrazy „, art. 17 ust. 2”;

5) w art. 20a w ust. 1 wyrazy „w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 oraz art. 19 pkt 1 lit. a–d” zastępuje się wyrazami „w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 17 ust. 2 oraz art. 19 pkt 1 lit. a”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, 779, 846, 1079, 1098 i 1123) w art. 14 w ust. 2 w pkt 10 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) terminowego wpłacania podatków i opłat pobranych na rzecz budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191) w art. 9 w pkt 6 wyrazy „1000 zł” zastępuje się wyrazami „3000 zł”.

Art. 4. Do postępowań podatkowych w sprawie opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Do pobytu osoby fizycznej przebywającej dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowości, w której przed dniem 1 stycznia 2027 r. wprowadzono opłatę miejscową lub uzdrowiskową, rozpoczętego i niezakończonego przed dniem 1 stycznia 2027 r., do części pobytu przypadającej:

- 1) przed dniem 1 stycznia 2027 r., stosuje się przepisy dotychczasowe, a pobytu tej osoby do dnia 31 grudnia 2026 r. nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 17 ust. 6 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) od dnia 1 stycznia 2027 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że obowiązek zapłaty opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej z tytułu świadczenia tej osobie usługi zakwaterowania powstaje w dniu 1 stycznia 2027 r.

Art. 6. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do końca 2029 r. informacja, o której mowa w art. 17 ust. 16 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, może być składana w postaci papierowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wzór informacji, o której mowa w ust. 17 ust. 16 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, składanej w postaci papierowej.

Art. 7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, tracą moc.

Art. 8. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 17 ust. 1, 1a i 5 oraz art. 19 pkt 1 lit. b–d, pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, których przedmiotem jest opłata miejscowa lub opłata uzdrowiskowa, tracą moc.

Art. 9. Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, których przedmiotem nie jest opłata miejscowa lub opłata uzdrowiskowa, tracą moc z dniem wejścia w życie aktów prawa

miejscowego wydanych na podstawie art. 19 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie później niż z dniem 1 stycznia 2028 r.

Art. 10. Do czynności cywilnoprawnych dokonanych przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r., z wyjątkiem art. 3 i art. 10, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej regulacji

Projektowana ustawa przewiduje zmiany w ustawach:

- 1) z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych¹,
- 2) z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych² oraz
- 3) z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych³.

Proponowane zmiany w zakresie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (dalej: „upol”) dotyczą przepisów regulujących pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej. Zmiany te mają na celu uporządkowanie i doprecyzowanie obowiązujących przepisów w zakresie obu opłat w celu zapewnienia i zwiększenia przejrzystości systemu podatkowego, a także uproszczenie i uszczelnienie poboru wskazanych danin publicznych. W zakresie opłaty miejscowej przewiduje się dodatkowo zmiany, które mają umożliwić wprowadzenie tej opłaty w miejscowościach, w których obecnie nie jest możliwe jej pobieranie, z uwagi na niespełnienie warunków dotyczących czystości powietrza.

Proponowana zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest związana ze zmianami w upol w zakresie, w jakim ustawa ta przyznaje prawo do wynagrodzenia płatnikom z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej.

Proponowana zmiana w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych (dalej: „PCC”) ma na celu urealnienie nieefektywnego fiskalnie limitu zwolnienia z PCC przy sprzedaży rzeczy ruchomych.

Projektowana ustawa w zakresie, w jakim dotyczy PCC ma charakter deregulacyjny i stanowić będzie realizację założeń projektowanego rządowego „Programu regulacyjnego na lata 2026–2028”, w części dotyczącej ograniczania obciążeń administracyjnych.

II. Przedstawienie faktycznego stanu w dziedzinie, która ma zostać uregulowana

1. Opłata miejscowa i opłata uzdrowiskowa

Opłata miejscowa funkcjonuje w porządku prawnym nieprzerwanie od wejścia w życie upol, z tym, że od 2016 r. opłata ta, mająca dotychczas charakter obligatoryjny, stała się

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 707.

² Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn.zm.

³ Dz. U. z 2026 r. poz. 191.

fakultatywna. Opłata ta była pobierana również przed 1991 r.⁴ Wpływy z opłaty uzdrowskiej gmina może przeznaczyć na sfinansowanie potrzeb wynikających ze wzmożonego ruchu turystycznego, jak np.: kosztów usług publicznych (np. komunikacji), utrzymania czystości, porządku i bezpieczeństwa, a także kosztów wynikających z działań na rzecz ochrony środowiska.

Od 2003 r. przewidziano w upol odrębną, wyższą stawkę opłaty miejscowej pobieranej w miejscowościach uzdrowskich, a w 2005 r. opłata uzdrowska została wyodrębniona z opłaty miejscowej. Opłata ta również od 2016 r. została przekształcona w opłatę fakultatywną. Przed 1991 r. w miejscowościach uzdrowskich była pobierana opłata miejscowa lub klimatyczna⁵.

Opłata miejscowa i opłata uzdrowska są daninami fakultatywnymi. O wprowadzeniu opłaty decyduje w uchwale rada gminy.

Opłata miejscowa i opłata uzdrowska są pobierane od osób fizycznych, które przebywają dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, a w przypadku opłaty uzdrowskiej także w celach zdrowotnych – w miejscowościach, w których opłaty te zostały wprowadzone, za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

Opłata miejscowa może być wprowadzona w miejscowościach posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w celach: turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych, określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową⁶, a także w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowskim, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskiej oraz o gminach uzdrowskich⁷ (dalej: „ustawa o lecznictwie uzdrowskim”).

Opłata uzdrowska może być pobierana w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowska na zasadach określonych w ustawie o lecznictwie uzdrowskim.

⁴ Na podstawie ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. poz. 50, z późn. zm.) a wcześniej, jako opłata klimatyczna, na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. poz. 229).

⁵ Na podstawie ustaw wskazanych w przypisie nr 4.

⁶ Dz. U. poz. 1851.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 1135.

Opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się od:

- 1) pod warunkiem wzajemności – członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) osób przebywających w szpitalach;
- 3) osób niewidomych i ich przewodników;
- 4) podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo uzdrowiskową;
- 5) zorganizowanych grup dzieci i młodzieży szkolnej.

Wysokość stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, obowiązujących na dany rok podatkowy na obszarze danej gminy, określa rada gminy w uchwale; stawki te nie mogą przekroczyć górnych granic tych stawek wynikających z upol. Rada gminy może różnicować wysokość stawek opłat.

Górna granica stawki opłaty miejscowej w 2026 r. wynosi 3,46 zł dziennie, a w miejscowościach znajdujących się na obszarach posiadających status obszaru ochrony uzdrowiskowej 4,89 zł dziennie. Górna granica stawki opłaty uzdrowiskowej w 2026 r. wynosi 6,67 zł dziennie.

W 2025 r. dochody z tytułu opłaty miejscowej wykazało 206 spośród blisko 2,5 tysiąca gmin na łączną kwotę 85,7 mln zł, natomiast dochody z tytułu opłaty uzdrowiskowej wykazały 42 gminy na łączną kwotę 133,4 mln zł.

Łącznie gmin pobierających opłatę miejscową lub uzdrowiskową było w 2025 r. 234 z uwagi na fakt, że w 14 gminach pobierane były obie opłaty (w różnych miejscowościach w ramach tych gmin).

Wpływy z tych opłat są źródłem dochodów własnych gminy zgodnie z art. 4 pkt 3 lit. c i d oraz miast na prawach powiatu zgodnie z art. 5 pkt 3 lit. c i d ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego⁸.

Rada gminy może zarządzić pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso.

⁸ Dz. U. poz. 1572, z późn. zm.

Zgodnie z ustawą o lecznictwie uzdrowiskowym gmina uzdrowiskowa ma prawo do pobierania opłaty uzdrowiskowej w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 46 tej ustawy, tj. na realizację zadań własnych związanych z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska, w szczególności w zakresie:

- 1) gospodarki terenami, z uwzględnieniem potrzeb lecznictwa uzdrowiskowego, ochrony złóż naturalnych surowców leczniczych oraz budowy lub innych czynności zabronionych w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej;
- 2) ochrony warunków naturalnych uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej oraz spełniania wymagań w zakresie dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza, natężenia hałasu, odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, gospodarki odpadami, emisji pól elektromagnetycznych;
- 3) tworzenia warunków do funkcjonowania zakładów i urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego oraz rozwoju infrastruktury komunalnej w celu zaspokajania potrzeb osób przebywających w gminie w celu leczenia uzdrowiskowego;
- 4) tworzenia i ulepszania infrastruktury komunalnej i technicznej w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego i gospodarki odpadami⁹.

Gmina uzdrowiskowa realizująca powyższe zadania, otrzymuje dotację z budżetu państwa w wysokości równej wpływom z tytułu opłaty uzdrowiskowej.

Dotychczasowe doświadczenia w zakresie działania obowiązujących przepisów dotyczących obu opłat pokazały, że istnieje konieczność wprowadzenia zmian, które uprościłyby i upowszechniłyby ich pobór oraz ułatwiły dokonywanie zapłaty przez osoby zobowiązane do ich uiszczenia. W przypadku opłaty miejscowej potrzebne są rozwiązania, które umożliwiłyby pobieranie tej opłaty w większej niż dotychczas liczbie miejscowości. Potrzeba zmian dotyczy następujących obszarów:

- **cele pobytu jako przesłanki determinujące pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej**

Zasadność pobierania opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej determinują cele pobytu osób w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone. Cele te są niejednokrotnie trudne do zweryfikowania. Cel przyjazdu danej osoby ma charakter subiektywny i deklaracyjny – w efekcie niesprawdzalny, co wpływa na możliwość skutecznego poboru tych

⁹ Art. 46 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym.

opłat. Obowiązek ich ponoszenia jest związany z przebywaniem w miejscowości posiadającej określone walory, w szczególności krajobrazowe lub uzdrowiskowe, i z korzystaniem z bazy noclegowej w tej miejscowości. Osoba przebywająca w miejscowości, niezależnie od celu pobytu, korzysta z jej walorów, a inny niż wskazany w upol cel pobytu nie wyłącza oddziaływania na nią szczególnych warunków, które istnieją w danej miejscowości.

Wskazane w upol cele pobytu: turystyczne, wypoczynkowe, szkoleniowe oraz zdrowotne nie powinny być zatem traktowane jako przesłanki determinujące zasadność poboru opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej. Kryterium celów pobytu, jako uzasadniające pobór opłat, jest nieracjonalne i prowadzi do nierównego traktowania osób znajdujących się w tożsamej sytuacji faktycznej, tj. osób, które przebywają w danej miejscowości i w równym stopniu korzystają z walorów tej miejscowości oraz ze znajdującej się w niej bazy noclegowej.

- **kryterium korzystnych właściwości klimatycznych jako warunek wprowadzenia opłaty miejscowej**

Za minimalne warunki klimatyczne, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uznaje się zachowanie na terenie strefy, na obszarze której położona jest miejscowość, dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz zachowanie w tej miejscowości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Strefy, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, określone są w załączniku do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska¹⁰ i stanowią je: aglomeracje, miasta i pozostały obszar województwa niewchodzący w skład aglomeracji i miast. Aktualnie jest 46 stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza.

Oceny jakości powietrza dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku, dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni¹¹.

Przekroczenie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi, określonych w przepisach o ochronie środowiska na terenie strefy, na obszarze której położona jest miejscowość, powoduje, że w wielu miejscowościach o natężonym ruchu turystycznym, wynikającym z ich niejednokrotnie ogromnego potencjału

¹⁰ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn zm.

¹¹ Art. 88 ust. 1 art. 89 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska.

przyrodniczego i kulturowego, związanego z posiadania szeroko pojętych i przyciągających turystów atrakcji turystycznych, w tym: zabytków architektury lub budownictwa, muzeów, a także z organizacji różnorodnych imprez i wydarzeń kulturalnych, nie jest możliwe pobieranie opłaty miejscowej. Opłata ta nie może być pobierana ze względu na niespełnienie warunków formalnych np. w Krakowie i w Szczyrku. Jednocześnie miasta te ponoszą wysokie koszty finansowe w związku z obsługą ruchu turystycznego, w tym m.in. na zapewnienie bezpieczeństwa, gospodarkę odpadami i czystość, utrzymanie infrastruktury (budowę i naprawę: dróg, chodników, ławek, oświetlenie) oraz transport publiczny. Warto też odnotować, że opłatę tego typu pobiera się w większości miast europejskich.

Wyeliminowanie wymogu zachowania czystego powietrza na terenie strefy, na której położona jest miejscowość, jako warunku wprowadzenia opłaty miejscowej, umożliwiłoby wprowadzenie opłaty przez rady gmin w miejscowościach o walorach krajobrazowych, a tym samym pozyskanie dodatkowych środków na realizację wskazanych zadań i poprawę komfortu mieszkańców i odwiedzających. Propozycja ta jest tym bardziej uzasadniona, że niejednokrotnie w samej miejscowości posiadającej walory turystyczne poziomy zanieczyszczenia powietrza pozostają na akceptowalnym, dopuszczalnym poziomie, lecz strefa jako taka takiego wymogu nie spełnia.

Proponowana zmiana przyczyni się do upowszechnienia opłaty ponoszonej przez osoby, które korzystają z bazy turystycznej w odwiedzanych przez nie miejscowościach, i gdzie w związku z tym jest zwiększona presja na jakość usług publicznych.

Opłata nadal powinna być fakultatywna.

- **zakres zwolnień z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej dla osób niepełnosprawnych**

Ze zwolnienia z opłaty miejscowej i z opłaty uzdrowiskowej korzystają osoby niewidome i ich przewodnicy. Taki zakres zwolnienia, ograniczony jedynie do osób ze wskazanym rodzajem niepełnosprawności, jest niewystarczający z punktu widzenia wspierania aktywności osób niepełnosprawnych oraz równego ich traktowania. Konieczne jest zatem zapewnienie adekwatnego wsparcia innym osobom z niepełnosprawnością w stopniu znacznym, co wymaga uwzględnienia, w stosowaniu preferencji podatkowych w tych opłatach, również opiekunów takich osób, których rolą jest wsparcie osoby z niepełnosprawnością w realizacji czynności życia codziennego.

- **nieefektywność poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa**

Skuteczny pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej uniemożliwia zakres odpowiedzialności inkasenta ograniczony do opłat pobranych i niewpłaconych, i tylko w niewielkim stopniu na pobieranie przez nich tych opłat ma wpływ wprowadzenie przez radę gminy wynagrodzenia za inkaso.

Narzędziem, które miało zapobiec sytuacjom niepobierania opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez inkasentów tych opłat było umożliwienie radom gmin wprowadzenia obowiązku prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej¹², a następnie również opłaty uzdrowiskowej¹³. Powyższe rozwiązanie okazało się niewystarczające dla zapewnienia pobierania opłat, a tym samym do zapewnienia gminom należnych wpływów z tytułu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej.

Wobec powyższego, jak i z uwagi na często zmieniający się krąg inkasentów, co wymaga każdorazowej zmiany uchwały rady gminy określającej imiennie osoby inkasentów, obowiązujące rozwiązania dotyczące poboru opłat są nieefektywne.

- **różnicowanie stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej oraz wprowadzanie zwolnień z tych opłat**

Rada gminy jest uprawniona do różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, jednak przepisy upol nie zawierają choćby przykładowego katalogu kryteriów różnicowania tych stawek. Z uwagi na fakt, że ramy prawne zawarte w upol, zarówno co do możliwości różnicowania stawek, jak i kryteriów różnicowania, nie są dla wszystkich gmin wystarczająco jednoznaczne, gminy rzadko korzystają z tego uprawnienia. Może to utrudniać prowadzenie przez nie bardziej elastycznej, uwzględniającej potrzeby społeczne, polityki fiskalnej w zakresie tych opłat.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami rada gminy może wprowadzać inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe z opłaty miejscowej i z opłaty uzdrowiskowej, zgodnie z art. 19 pkt 3 upol, jednak gmina nie ma uprawnienia do wprowadzania zwolnień podmiotowych z tych opłat.

¹² Ustawą z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1045).

¹³ Ustawa z dnia 19 listopada 2024 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 1757).

- **potrzeba zmiany obowiązujących przepisów z zakresu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej**

Potrzebę zmiany przepisów upol w zakresie dotyczącym pobierania opłaty miejscowej, w szczególności rezygnacji z kryterium korzystnych właściwości klimatycznych rozumianych jako zachowanie na terenie strefy, na obszarze której położona jest miejscowość, standardów jakości powietrza określonych w przepisach z zakresu ochrony środowiska, podnosiły gminy, m.in. Zakopane, Szczyrk oraz Kraków.

Odstąpienie od uzależniania poboru opłaty miejscowej od celów pobytu, ze względu na uznaniowość tego warunku, a przez to negatywny wpływ na ściągalność opłaty, postuluje m.in. Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza.

Fakt nieefektywności poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez inkasentów podnosiły w swoich wystąpieniach gminy pobierające te opłaty, postulujące zastąpienie instytucji inkasenta obu opłat płatnikiem tych opłat – w celu zapewnienia powszechności ich poboru i ułatwienia egzekucji.

Na kwestię nierówności w ponoszeniu opłaty uzdrowiskowej przez osoby z niepełnosprawnościami oraz ich asystentów osobistych zwróciło uwagę Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich (Zespół do spraw Równego Traktowania).

2. PCC od umowy sprzedaży rzeczy ruchomej

Zgodnie z art. 9 pkt 6 ustawy o PCC zwalnia się od podatku sprzedaż rzeczy ruchomych, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza 1000 zł. Ustawa o PCC weszła w życie 1 stycznia 2001 r. i od tego czasu kwota zwolnienia nie uległa zmianie. Celem zwolnienia jest nieobejmowanie podatkiem zakupów o relatywnie niewielkiej wartości, dokonywanych przez osoby prywatne. PCC co do zasady nie podlegają umowy sprzedaży w zakresie, w jakim są opodatkowane podatkiem VAT. Ponadto, nie podlega PCC umowa sprzedaży, jeżeli przynajmniej jedna ze stron jest zwolniona z VAT z tytułu dokonania tej czynności (z pewnymi wyjątkami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. b i c ustawy o PCC).

Stawka PCC w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych wynosi 2% wartości rynkowej rzeczy. Oznacza to, że przy podstawie opodatkowania nieznacznie przekraczającej 1000 zł koszty rozliczenia podatku przez podatnika (koszt przesyłki pocztowej oraz przelewu), a także koszty postępowań podatkowych w przypadku nieuiszczenia podatku (koszt przesyłki oraz koszty osobowe), zbliżają się bądź mogą przewyższać kwotę należnego podatku. Konieczność

egzekwowania podatku od umów o niskiej wartości ich przedmiotu generuje po stronie organów egzekucyjnych koszty przewyższające kwotę podatku, co czyni go nieefektywnym fiskalnie.

III. Opis szczegółowych rozwiązań zawartych w projekcie

1. Zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych

- **kompleksowe uregulowanie zakresu podmiotowego i przedmiotowego, zasad ustalania i poboru oraz terminu płatności i wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, a także kryteriów różnicowania stawek i wprowadzania zwolnień z tych opłat**

Proponuje się zmianę polegającą na objęciu przepisami art. 17 upol oprócz: zakresu przedmiotowego oraz podmiotowego opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz upoważnienia do określenia warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, również innych kwestii regulujących te opłaty, w tym zasad dotyczących: ustalania, poboru oraz terminu płatności opłat. Z obecnego art. 19 pkt 1 upol do projektowanego w art. 17 ust. 19 przeniesiono uprawnienie rad gmin do określania wysokości stawek tych opłat, a w ust. 2 określono górne granice tych stawek (przeniesienie z obecnego art. 19 pkt 1 lit. b–d upol). W projektowanym art. 17 ust. 19 pkt 3 upol określono kryteria różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i uzdrowskiej oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat.

Ponadto w art. 20 i art. 20a upol pozostaną uregulowane kwestie: waloryzacji stawek ustawowych opłat, ogłaszania tych stawek, a także skutków nieuchwalenia stawek tych opłat. W projektowanej regulacji przedmiotowy mechanizm nie uległ zmianie.

Z uwagi na liczbę proponowanych zmian w zakresie spraw podlegających uregulowaniu w art. 17 upol, proponuje się nadać temu przepisowi nowe brzmienie.

Zmiana ta będzie sprzyjała przejrzystości przepisów z zakresu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej i ułatwi ich stosowanie.

- **doprecyzowanie zakresu przedmiotowego opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej**

Opłaty będą mogły być pobierane w miejscowościach, w których świadczone są usługi zakwaterowania, zdefiniowane w słowniczku pojęć używanych na potrzeby upol (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 8 upol), jako:

- a) świadczenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944), w obiektach hotelarskich spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy lub w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy,
- b) udzielanie noclegów w sanatoriach uzdrowiskowych, sanatoriach uzdrowiskowych dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym.

Spełnienie przesłanki świadczenia usług zakwaterowania, w miejscowościach, w których pobierana będzie opłata miejscowa, będzie równoważne ze spełnieniem obecnego wymogu posiadania przez tę miejscowość warunków umożliwiających pobyt w tej miejscowości osób, rozumianego jako istnienie w niej bazy noclegowej w obiektach hotelarskich i innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową¹⁴. Również opłata uzdrowiskowa jest obecnie pobierana od osób zakwaterowanych w sanatoriach lub mieszkających w obiektach hotelarskich.

Ponadto w projektowanym art. 17 ust. 1 upol doprecyzowano obowiązujące regulacje w zakresie umożliwiającym wprowadzenie: opłaty miejscowej w częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej, oraz opłaty uzdrowiskowej w częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska.

Proponuje się również zastąpienie obecnie obowiązującego art. 17 ust. 2a upol, który zawiera regułę postępowania w przypadku, gdy na tę samą osobę nałożony został obowiązek uiszczenia dwóch opłat, rozwiązaniem, które ma nie dopuścić w ogóle do wystąpienia takich sytuacji. Projektowany art. 17 ust. 3 upol ma na celu zapobieżenie wprowadzeniu dwóch opłat w tej samej miejscowości lub części miejscowości.

- **rezygnacja z konieczności spełnienia przez miejscowość wymogów klimatycznych**

Istotną proponowaną zmianą jest rezygnacja ze spełnienia przez miejscowość kryterium korzystnych właściwości klimatycznych, jako warunku wprowadzenia opłaty miejscowej.

¹⁴ Dz. U. poz. 1851.

Proponuje się rezygnację z tego kryterium, które oznacza również wymóg spełnienia obiektywnego warunku dotyczącego czystości powietrza i które obecnie eliminuje możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej w wielu miejscowościach atrakcyjnych turystycznie, pomimo podejmowanych często przez gminy działań o charakterze finansowym, kontrolnym, edukacyjnym i organizacyjnym, nakierowanych na walkę ze smogiem.

Zostanie natomiast utrzymany warunek posiadania przez miejscowość walorów krajobrazowych. Spowoduje to, że w każdej takiej miejscowości, rada gminy będzie mogła podjąć uchwałę o wprowadzeniu opłaty miejscowej, o ile świadczone będą w niej usługi zakwaterowania w rozumieniu projektowanych przepisów, co oznacza istnienie w miejscowości odpowiedniej bazy noclegowej.

W konsekwencji konieczna będzie zmiana przepisu określającego zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu Rady Ministrów określającym minimalne warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, jak również niezbędne będzie wydanie nowego rozporządzenia na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego.

- **rezygnacja z celów pobytu determinujących pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej; określenie zakresu podmiotowego opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej**

W projekcie przewiduje się zmianę konstrukcji opłat, polegającą na odstąpieniu od celów pobytu osób w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone, jako okoliczności determinujących ich pobieranie.

Proponuje się umożliwienie pobierania opłat od osób fizycznych, którym przez okres obejmujący co najmniej jedną noc świadczone są usługi zakwaterowania (pojęcie zdefiniowane na potrzeby upol w projektowanym art. 1a ust. 1 pkt 8 upol) w miejscowościach lub w częściach miejscowości, w których wprowadzono te opłaty. Pojęcie „jednej nocy”, w której świadczona będzie usługa zakwaterowania, rozumiane będzie jako okres, w którym świadczenie osobie fizycznej tej usługi rozpoczyna się w danym dniu kalendarzowym i kończy się dnia następnego (projektowany art. 17 ust. 4 i 5).

Z uwagi na odwołanie się w definicji świadczenia usług zakwaterowania do wskazanych przepisów ustawy o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (dalej: ustawa o usługach hotelarskich), zgodnie z którą usługi te mogą być świadczone w obiektach hotelarskich, których rodzaje określono w art. 36 tej ustawy,

spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy i w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy, obowiązek uiszczenia opłat zostanie powiązany z nocowaniem w: motelach, hotelach, pensjonatach, na kempingach, w domach wycieczkowych, schroniskach młodzieżowych, schroniskach, na polach biwakowych, a także w innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie, w tym w pokojach i mieszkaniach w ramach najmu krótkoterminowego (kwatery prywatne).

Obowiązek ten wiązać się będzie również z zakwaterowaniem we wskazanych zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, w których udzielane są świadczenia opieki zdrowotnej w warunkach stacjonarnych, tj.: w sanatoriach uzdrowiskowych, sanatoriach uzdrowiskowych dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym – zwanych na potrzeby projektowanych przepisów obiektami (projektowany art. 17 ust. 6 pkt 6 upol).

Zobowiązanymi do uiszczenia opłat będą zasadniczo te same osoby, co w obowiązującym stanie prawnym, w którym obowiązek ich uiszczenia nałożony jest na osoby przebywające dłużej niż dobę w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone, za każdą rozpoczętą dobę pobytu, co wiąże się z wykupieniem noclegu w hotelu, pensjonacie, pokoju gościnnym bądź z zakwaterowaniem w sanatorium uzdrowiskowym, zarówno w ramach korzystania ze świadczeń z zakresu lecznictwa uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej finansowanych przez państwo, jak i na pobytach komercyjnych.

Odstąpienie od każdorazowego ustalania celu pobytu osób w miejscowościach, w których zostały wprowadzone opłaty, i powiązanie obowiązku ich zapłaty z korzystaniem z zakwaterowania, uprości pobór tych danin.

Proponowane rozwiązanie spowoduje, że wszystkie osoby przebywające w miejscowościach, w których zostanie wprowadzona opłata miejscowa albo opłata uzdrowiskowa, i korzystające z bazy noclegowej w tych miejscowościach będą zobowiązane do uiszczenia opłaty miejscowej albo uzdrowiskowej.

Celem proponowanych zmian jest zapewnienie równego traktowania wszystkich osób przebywających w tych miejscowościach. Zmiany te wpłyną na postrzeganie tych opłat jako danin pobieranych na takich samych zasadach od ogółu społeczeństwa, a zatem powszechnych i sprawiedliwych. Przepisy będą bardziej czytelne i zrozumiałe, łatwiejsze przez to do stosowania, w porównaniu z obecnym stanem prawnym, w którym zarówno definiowanie doby

pobytu, jak również określenie celu pobytu osób, powoduje wątpliwości interpretacyjne, negatywnie wpływając na pobór tych opłat.

- **obowiązek zapłaty opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, zapłata opłat, wprowadzenie możliwości uzależnienia świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej**

Proponuje się, aby obowiązek zapłaty opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej powstawał w dniu stanowiącym początek okresu, w którym osobie zobowiązanej do zapłaty opłaty, rozpoczęto świadczenie usługi zakwaterowania w danym obiekcie, natomiast opłata była uiszczana ostatniego dnia tego okresu. W przypadku zmiany obiektu zakwaterowania, obowiązek zapłaty oraz konieczność uiszczenia opłaty wystąpi zatem w każdym z tych obiektów, co ma na celu ułatwienie płatnikom pobieranie opłaty. Jeżeli podatnik będzie przebywał w miejscowości lub jej części, w której wprowadzono opłatę, powyżej 29 nocy, a tym samym spełni warunek uprawniający do zwolnienia, ale w trakcie tego pobytu zmieni miejsce zakwaterowania, płatnik pobierze od niego opłatę w każdym z tych obiektów, z wyjątkiem obiektu, w którym nastąpi przekroczenie limitu 29 następujących po sobie nocy. Przekroczenie limitu ustalane będzie na podstawie przedstawionych przez podatnika potwierdzeń zapłaty opłaty w innym obiekcie lub innych obiektach. W pozostałych przypadkach zapłacona opłata będzie zwracana na podstawie przepisów dotyczących stwierdzenia nadpłaty przewidzianych w Ordynacji podatkowej na wniosek osoby, która uiściła opłatę.

Płatnik będzie mógł uzależnić rozpoczęcie świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania, najpóźniej w dniu rozpoczęcia świadczenia tej usługi, wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej, w wysokości odpowiadającej kwocie należnej, odpowiednio, opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej od deklarowanej liczby nocy. Możliwość taka będzie istniała również w przypadku przedłużenia pobytu w obiekcie. Jeżeli kwota dokonanej wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej przewyższy kwotę należnej opłaty, płatnik, w ostatnim dniu świadczenia usługi zakwaterowania w danym obiekcie, zwróci różnicę osobie, która dokonała tej wpłaty.

Umożliwienie płatnikom uzależnienia świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej ma zapobiegać sytuacjom, w których z powodu nieuiszczenia należnej opłaty przed opuszczeniem obiektu przez osobę zobowiązaną do jej zapłaty, podmiot udzielający zakwaterowania musiałby

uregulować za taką osobę należną daninę, aby nie narażać się na konsekwencje z art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej (odpowiedzialność płatnika z tytułu niepobrania podatku oraz niewpłacenia podatku, który został pobrany).

Ordynacja podatkowa w art. 30 § 5 przewiduje wyłączenie odpowiedzialności płatnika za niepobrany podatek, jeśli nie został on pobrany z winy podatnika. Organ podatkowy wydaje wówczas decyzję o odpowiedzialności podatkowej podatnika. Rozwiązanie to może mieć zastosowanie wyłącznie w razie wystąpienia winy podatnika. Płatnik jest zatem zobowiązany do dołożenia należytej staranności, aby pobrać od podatnika należną opłatę, i w tym celu będzie mógł uzależnić świadczenie usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

Pobrana opłata miejscowa lub opłata uzdrowska stanowić będzie kwotę odpowiadającą iloczynowi nocy, przez które była świadczona usługa zakwaterowania i właściwej stawki tej opłaty. Przewidziane będą odrębne stawki opłaty miejscowej: w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe oraz w miejscowościach lub w częściach miejscowości, znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej oraz stawka opłaty uzdrowskiej w miejscowościach lub w częściach miejscowości, znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowska.

Stawki opłat wynosić będą w 2027 r. odpowiednio: 5 zł, 5,50 zł oraz 6,86 zł – za noc, przez którą świadczona była usługa zakwaterowania (projektowany art. 17 ust. 2 upol).

Maksymalną stawkę opłaty uzdrowskiej przeliczono wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2026 r. ogłoszonym w dniu 15 lipca 2026 r. przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, który wyniósł 102,7.

Maksymalne stawki opłaty miejscowej podwyższono natomiast do kwoty 5 zł w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe i kwoty 5,50 zł w miejscowościach lub częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej. Oznacza to wzrost stawki maksymalnej opłaty miejscowej w pierwszym przypadku o ok. 40% i w drugim przypadku o ok. 9% w stosunku do stawki wynikającej z waloryzacji na 2027 r. Należy jednak zauważyć, że stawki wynikające z ustawy są stawkami maksymalnymi tej opłaty. Gmina jest uprawniona do uchwalenia wysokości stawki opłaty obowiązującej na swoim terenie w granicach stawki wynikającej z ustawy, co oznacza, że projektowane podwyższenie stawki maksymalnej nie skutkuje automatycznym wzrostem obciążeń dla osób zobowiązanych do jej zapłaty.

Zwiększenie ustawowego limitu stawek ma na celu zapewnienie gminom większej swobody w kształtowaniu wysokości opłaty miejscowej, stosownie do lokalnych potrzeb i uwarunkowań, a także szerszych możliwości różnicowania jej wysokości. Jednocześnie utrzymanie zróżnicowania wysokości tych stawek jest uzasadnione szczególnym charakterem obszarów ochrony uzdrowiskowej, które zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym muszą posiadać złoża naturalnych surowców leczniczych o potwierdzonych właściwościach leczniczych, klimat o właściwościach leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie, spełniać określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska oraz posiadać infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także prowadzić gospodarkę odpadami.

Górne granice tych stawek będą corocznie waloryzowane zgodnie z mechanizmem przeliczania tych stawek wynikającym z art. 20 upol.

- **określenie zakresu zwolnień z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej**

1. Zwolnienie – pod warunkiem wzajemności – dla członków personelu przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz inne osoby zrównane z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają miejsca pobytu stałego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostanie utrzymane.

2. W obecnym stanie prawnym opłat nie pobiera się od osób niewidomych i ich przewodników.

Projekt rozszerza krąg osób zwolnionych z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej o wszystkie osoby z niepełnosprawnościami posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz niepełnosprawne dzieci do lat 16 z orzeczeniami o niepełnosprawności – wydawanymi zgodnie z odrębnymi przepisami¹⁵.

Upol nie definiuje „osoby niewidomej”, jak również pojęcia „przewodnika”. Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi na stronie Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych¹⁶ „z punktu widzenia orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, za osoby niewidome można uznać osoby legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O,

¹⁵ Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.).

¹⁶ <https://niepelnosprawni.gov.pl/baza-wiedzy/najczesciej-zadawane-pytania/orzekanie-o-niepelnosprawnosci/>

natomiast osoby będące w posiadaniu orzeczenia ustalającego inny stopień niepełnosprawności niż znaczny, można uznać za niedowidzące w zależności od stopnia upośledzenia wzroku”.

W ocenie Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych – mając na uwadze ograniczenia funkcjonalne, które napotykają w procesie rehabilitacji zawodowej osoby z poważnymi dysfunkcjami narządu wzroku oraz cel, jakim jest zapewnienie wyższego poziomu wsparcia osobom niewidomym – należy przyjąć, iż określenie osób z dysfunkcją narządu wzroku wyrażone za pomocą potocznego sformułowania „osoba niewidoma” obejmuje swoim zakresem osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu znacznym i umiarkowanym. Na okoliczność tę w toku konsultacji projektu zwrócił uwagę również Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. Ponadto Polski Związek Niewidomych wskazał na konieczność zapewnienia dotychczasowych uprawnień osobom niewidomym posiadającym orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które obecnie korzystają ze zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej.

Mając na uwadze powyższe, proponuje się, aby z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej zwolnione były również osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu umiarkowanym.

Z danych posiadanych przez Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych wynika, że aktualnie 65 721 osób posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O, 936 439 osób posiada znaczny stopień niepełnosprawności, natomiast orzeczenie o niepełnosprawności posiada 279 169 dzieci (osoby do 16 roku życia). Jednocześnie z przeprowadzonego badania ankietowego na reprezentatywnej próbie osób z niepełnosprawnościami na potrzeby raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych”¹⁷ wynika, że 19% z tych osób wyjeżdża w celach turystycznych (wyjazdy krajowe). Aktywnych turystycznie jest zatem prawdopodobnie ok. 226 tys. osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym oraz osób niepełnosprawnych do 16 roku życia.

Proponowane rozwiązanie eliminujące rozróżnienie osób z niepełnosprawnościami na gruncie upośledzenia wzroku obejmie potencjalnie znaczną grupę osób, które do tej pory zobowiązane były do uiszczenia opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej.

3. Zakresem zwolnienia zostanie objęta jedna osoba towarzysząca osobie zwolnionej z opłat. Jest to rozszerzenie obecnego zakresu zwolnienia dopuszczającego korzystanie z tej preferencji

¹⁷ <https://api.turystyka.gov.pl/administration/assets/media-files/1704449167937/Raportkoncowy-AktywnoscTurystycznaOsobNiepełnosprawnych.pdf>

jedynie przez przewodników osób niewidomych. W wyniku postulowanej zmiany osoba faktycznie sprawująca opiekę nad osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, osobą niewidomą oraz dzieckiem niepełnosprawnym do 16 roku życia, wspierająca ją w codziennym funkcjonowaniu i komunikacji społecznej, ustanowiona zarówno prawnie, jak i na podstawie umowy, a także niezwiązana żadną umową z osobą niepełnosprawną, czyli każda osoba, z której pomocy faktycznie korzysta ww. osoba niepełnosprawna i towarzysząca takiej osobie podczas pobytu w miejscowości, w której jest pobierana opłata miejscowa albo opłata uzdrowskowa, nie zapłaci takiej opłaty.

4. Osoby, którym usługi zakwaterowania świadczone będą przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy w obiektach znajdujących się w miejscowościach lub częściach miejscowości na terenie danej gminy, w których wprowadzono opłatę miejscową lub opłatę uzdrowskową, będą zwolnione z tych opłat przez cały okres zakwaterowania, czyli nie zapłacą opłaty już od pierwszej nocy.

Zapobiegnie to pobieraniu opłat m.in. od osób przebywających w związku z wykonywaniem pracy, w tym sezonowej oraz w związku z pobieraniem nauki: w miejscowościach lub częściach miejscowości, w których wprowadzono te opłaty.

5. Zwolnieni z opłat zostaną również opiekunowie dzieci i młodzieży szkolnej w zorganizowanych grupach, którzy do tej pory nie byli objęci obowiązkiem ich uiszczenia, z uwagi na niespełnienie celu pobytu.

6. Zwolnienie dla osób przebywających w szpitalach stało się zbędne z uwagi na fakt, że w szpitalach nie są świadczone usługi zakwaterowania w rozumieniu proponowanego art. 1a ust. 1 pkt 8 upol.

7. Zbędne będzie również, uregulowane obecnie w art. 17 ust. 2 pkt 4 upol, zwolnienie z opłat podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo opłatę uzdrowskową, w konsekwencji powiązania projektowanej konstrukcji opłat z zakwaterowaniem w obiektach hotelarskich i wskazanych zakładach lecznictwa uzdrowskowego, co eliminuje zasadność utrzymania tego zwolnienia.

- **zastąpienie nieefektywnego rozwiązania w postaci poboru opłaty miejscowej oraz uzdrowskowej przez inkasenta ich obligatoryjnym poborem przez płatnika**

Obecnie pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskowej, w większości przypadków, jest realizowany przez wyznaczonych inkasentów tych opłat. Inkasentami są osoby fizyczne (np.

sołtys lub pracownik urzędu gminy), osoby prawne i jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, prowadzące: hotele, ośrodki wypoczynkowe, pensjonaty, sanatoria, kwatery, wynajmujące domy letniskowe, campingi, pola namiotowe.

Dowodem pobrania przez inkasenta wpłaty opłaty jest pokwitowanie na blankiecie z kwitariusza przychodowego. Oryginał pokwitowania wpłaty otrzymuje wpłacający, a kopia pokwitowania pozostaje w kwitariuszu przychodowym¹⁸. Rozliczanie z przekazanych inkasentowi kwitariuszy, z wpłat pobranych od podatników oraz z wpłat dokonanych do kasy i na rachunek bieżący urzędu regulują odrębne przepisy¹⁹.

Ze względu na mankamenty istniejących rozwiązań w zakresie poboru opłat, a w szczególności z uwagi na nieskuteczność ich poboru przez inkasenta, proponuje się wprowadzenie obowiązkowego poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej przez płatników, tj. przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania.

Płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana na podstawie przepisów prawa podatkowego do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu²⁰. Płatnik, który nie wykonał tych obowiązków, odpowiada za podatek niepobraną lub podatek pobraną i niewpłaconą. W przypadku płatnika jest zatem szerszy zakres odpowiedzialności niż w przypadku inkasenta, który odpowiada jedynie za podatek pobraną i niewpłaconą²¹.

Płatnicy będą pobierać opłatę miejscową i opłatę uzdrowską od osób zobowiązanych do ich zapłaty ostatniego dnia świadczenia usługi zakwaterowania. Z tytułu terminowego wpłacenia prawidłowo pobranej opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej płatnikom przysługiwać będzie wynagrodzenie w wysokości 10% pobranej opłaty. Kwota obliczona w ten sposób będzie minimalnym wynagrodzeniem, gdyż rada gminy będzie mogła podwyższyć jego wysokość w drodze uchwały. Płatnik będzie pomniejszał pobraną opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską przed wpłaceniem jej na rachunek właściwego organu podatkowego o przysługujące mu wynagrodzenie.

¹⁸ § 28 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1375).

¹⁹ § 29 rozporządzenia wskazanego w przypisie nr 18.

²⁰ Art. 8 Ordynacji podatkowej.

²¹ Art. 30 § 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

Zaproponowane w projekcie ustawowe minimalne wynagrodzenie płatnika opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w wysokości 10% kwoty tych opłat zostało ustalone na podstawie analizy stawek wynagrodzeń inkasentów, dotychczas uchwalanych przez rady gmin.

Rozwiązanie to jest korzystniejsze niż obecne rozwiązanie w zakresie opłaty za inkaso, gdyż w myśl obowiązujących przepisów rada gminy może, ale nie musi, wprowadzić wynagrodzenie dla inkasenta, jak również nie jest określona minimalna wysokość wynagrodzenia za inkaso, w razie jego wprowadzenia.

Płatnik będzie zobowiązany wydać potwierdzenie dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej lub opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej.

- **wprowadzenie obowiązku prowadzenia przez płatników rejestru opłaty miejscowej albo rejestr opłaty uzdrowiskowej**

Płatnicy będą prowadzić, odrębnie dla każdego obiektu, w którym będą świadczyć usługi zakwaterowania, rejestr opłaty miejscowej albo rejestr opłaty uzdrowiskowej. Zaproponowany zakres informacji zawartych w rejestrze pozwoli na prawidłowe obliczenie przez płatnika wysokości należnej opłaty i będzie obejmował następujące dane:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania osoby, której jest świadczona usługa zakwaterowania, a w przypadku zorganizowanych grup dzieci lub młodzieży szkolnej liczbę dzieci i młodzieży w tej grupie oraz nazwę i adres organizatora tej grupy;
- 2) stawkę opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej albo tytuł niepobrania tej opłaty;
- 3) liczbę nocy, za które została pobrana opłata miejscowa albo opłata uzdrowiskowa;
- 4) wysokość pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej.

Do rejestru będą wpisywane również dane osób, którym świadczona jest usługa zakwaterowania, zwolnione z opłat, co wynika z konieczności zapewnienia prawidłowego i rzetelnego wywiązywania się przez płatnika z nałożonych na niego obowiązków oraz umożliwienie dokonania weryfikacji zasadności niepobrania opłaty w konkretnej sytuacji. Nie określa się wymagań co do formy prowadzenia rejestru.

Prowadzenie rejestru w większości przypadków nie będzie zupełnie nowym zadaniem, gdyż obowiązujące przepisy umożliwiają gminom nałożenie na inkasentów opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tych opłat. Gminy korzystają z przedmiotowego upoważnienia, co oznacza, że w większości przypadków ewidencja prowadzona przez inkasentów zostanie zastąpiona rejestrem

o podobnym zakresie zawartych w nim danych, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego poboru opłat.

Obowiązek prowadzenia rejestru przez płatnika będzie jednoznaczny z obowiązkiem prowadzenia księgi w rozumieniu ustawy z dnia 10 września 1991 r. – Kodeks karny skarbowy²². W myśl tej ustawy księgami są:

- 1) księgi rachunkowe;
- 2) podatkowa księga przychodów i rozchodów;
- 3) ewidencja;
- 4) rejestr;
- 5) inne podobne urządzenia ewidencyjne, do których prowadzenia zobowiązuje ustawa, a w szczególności zapisy kasy rejestrującej.

W konsekwencji w razie nieprowadzenia lub nierzetelnego prowadzenia tego rejestru płatnik będzie podlegał karom przewidzianym w Kodeksie karnym skarbowym przewidzianym w art. 60 i art. 61 tej ustawy.

Projekt nie zawiera odrębnej regulacji określającej okres przechowywania danych osobowych zawartych w rejestrze opłaty miejscowej oraz rejestrze opłaty uzdrowiskowej, ponieważ rejestry te stanowią księgi podatkowe w rozumieniu Ordynacji podatkowej. W konsekwencji, zgodnie z art. 86 w związku z art. 70 tej ustawy, podlegają one przechowywaniu do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności opłaty.

- **wprowadzenie obowiązku składania przez płatników informacji o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu**

Płatnicy będą przekazywać organowi podatkowemu na formularzu według ustalonego wzoru informację o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu (jedna informacja w przypadku prowadzenia kilku obiektów na terenie właściwości tego samego organu podatkowego), zawierającą następujące dane:

- 1) okres, za który jest składana informacja;
- 2) miejsce złożenia informacji (nazwa i adres siedziby organu podatkowego);

²² Dz. U. z 2025 r. poz. 633, z późn. zm.

- 3) cel składania informacji:
 - a) złożenie informacji,
 - b) korekta informacji;
- 4) dane płatnika:
 - a) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko,
 - b) identyfikator podatkowy,
 - c) imię i nazwisko, numer telefonu lub adres poczty elektronicznej osoby wskazanej do kontaktu;
- 5) adres i nazwa obiektu, w którym są świadczone usługi zakwaterowania;
- 6) wysokość opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu;;
- 7) wysokość wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacenia prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej;
- 8) podpis płatnika lub osoby wyznaczonej do obliczenia i pobrania opłaty uzdrowiskowej albo opłaty miejscowej, lub podpis pełnomocnika płatnika;
- 9) pouczenie, że informacja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268, z późn. zm.).

Informacja będzie składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej i opatrywana kwalifikowanym podpisem elektronicznym, z tym, że do końca 2029 r. będzie dopuszczona również możliwość złożenia tej informacji w postaci papierowej.

Rada gminy, w drodze uchwały, określać będzie sposób przesyłania informacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinna być opatrzona informacja.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni, w formie dokumentu elektronicznego, wzór informacji oraz zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej wzór informacji składanej w postaci papierowej.

- **wprowadzenie kryteriów różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i uzdrowiskowej oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat**

Gminy w ramach posiadanej samodzielności finansowej i autonomii podatkowej mogą samodzielnie kształtować politykę podatkową, zgodnie ze swoją właściwością terytorialną. Uprawnienia te wywodzą się z art. 167 i art. 168 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – przepisów, które konstytucyjnie określają zakres władztwa podatkowego samorządu terytorialnego będącego gwarancją samodzielności finansowej gminy. Wyrazem posiadanej autonomii jest możliwość różnicowania wysokości stawek podatków i opłat lokalnych oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat.

Aby w większym stopniu niż dotychczas umożliwić gminom wykorzystanie narzędzia polityki fiskalnej, jakim jest różnicowanie stawek podatków i opłat – zgodnie z własną polityką i możliwościami finansowymi danej gminy, proponuje się wskazanie w upol wyczerpującego katalogu kryteriów różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, oraz wprowadzania przez rady gmin zwolnień z tych opłat. Kryteriami tymi będą:

- a) lokalizacja lub rodzaj obiektu, w którym jest świadczona usługa zakwaterowania,
- b) część roku, w którym są pobierane te opłaty,
- c) długość pobytu osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat,
- d) miejsce zamieszkania osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat w gminie, w której je ustanowiono,
- e) wiek osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat,
- f) posiadanie przez osobę zobowiązaną do zapłaty tych opłat Karty Dużej Rodziny, o której mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny²³, a także
- g) stopień niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej zobowiązanej do zapłaty tych opłat.

Wprowadzenie możliwości różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej oraz wprowadzania zwolnień ze względu na wiek osoby zobowiązanej do ich zapłaty, umożliwi uchwalenie niższej stawki np. dla dzieci i osób starszych, w określonym wieku. Będzie również możliwe zwolnienie takich osób z opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej. Kryterium stopnia niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej umożliwi zwolnienie z opłat lub zróżnicowanie stawki, w przypadku osób niepełnosprawnych w stopniu innym, niż uprawniający do

²³Dz. U. z 2024 r. poz. 1512.

zwolnienia z mocy ustawy²⁴. Jednocześnie należy zauważyć, że pomimo niewskazania ustawowych kryteriów różnicowania stawek opłaty targowej oraz opłaty od posiadania psów istnieje możliwość różnicowania stawek tych opłat. Kompetencja ta mieści się, w ramach przyznanego radom gmin, uprawnienia do określania zasad ustalania i poboru oraz wysokości stawek tych opłat, których górne granice nie mogą przekroczyć stawek maksymalnych, wynikających z upol.

Wprowadzane rozwiązanie polegające na wskazaniu w drodze ustawy kryteriów, w tym również podmiotowych, różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, a także określenie w drodze ustawy kategorii podmiotów, które mogą być zwolnione z obu opłat, jest zgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej i wyrażoną w niej zasadą wyłączności ustawowej w prawie daninowym, zgodnie z którą nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy

- **dodatkowe zmiany o charakterze dostosowującym**

1. Zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia Rady Ministrów, (proponowany art. 17 ust. 21 upol), określającego warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, następuje w związku z:

- rezygnacją z konieczności spełnienia przez tą miejscowość, warunku dotyczącego posiadania korzystnych właściwości klimatycznych,
- wprowadzeniem pobierania tej opłaty w miejscowościach, w których świadczona jest usługa zakwaterowania co oznacza, że określenie w rozporządzeniu warunków umożliwiających pobyt osób w miejscowościach, w których będzie można pobierać opłatę, stanie się zbędne,
- rezygnacją z celów pobytu, jako przesłanki determinującej pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej;

2. W związku z zaproponowaną treścią art. 17 ust. 1 upol, z którego wynikać będzie obowiązek określenia przez radę gminy miejscowości lub części miejscowości, w których wprowadza się opłatę miejscową, przepis stanowiący obecnie podstawę do ustalania wykazu miejscowości, w których pobiera się tę opłatę (art. 17 ust. 5 upol), stanie się zbędny;

²⁴ Art. 217 Konstytucji RP.

3. Zmiany w art. 19 pkt 1–3 upol wynikają z faktu, iż zagadnienia dotyczące opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej, w tym: określenie wysokości stawek tych opłat, zasady ich ustalania, poboru i termin płatności, zostały uregulowane kompleksowo w art. 17 upol; z tych samych powodów zaproponowano zmiany o charakterze dostosowującym w art. 20 i art. 20a upol.

2. Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych

Proponowana zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest związana ze zmianami w upol w zakresie, w jakim ustawa ta przyznaje prawo do wynagrodzenia płatnikom z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej. Na gruncie przepisów o podatku dochodowym przedmiotowe wynagrodzenie będzie stanowiło przychód podlegający opodatkowaniu.

W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości z określeniem źródła przychodów z tytułu przedmiotowego wynagrodzenia w podatku dochodowym od osób fizycznych, proponuje się wskazanie w art. 14 w ust. 2 w pkt 10 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, że wynagrodzenie to będzie zaliczane do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, analogicznie jak wynagrodzenie płatników z tytułu terminowego wpłacania podatków pobranych na rzecz budżetu państwa. Wynagrodzenie to będzie przychodem z pozarolniczej działalności gospodarczej, gdy będzie związane z terminowym pobieraniem opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w związku ze świadczeniem przez płatnika usługi zakwaterowania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (tj. gdy wynagrodzenie otrzyma przedsiębiorca).

W przypadku gdy wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej otrzyma płatnik w związku ze świadczeniem usługi zakwaterowania poza działalnością gospodarczą, np. gdy takie wynagrodzenie otrzyma rolnik za wpłacenie opłaty pobranej w związku z wynajmowaniem pokoi lub miejsca na ustawianie namiotów w prowadzonym przez niego gospodarstwie rolnym, to źródłem przychodu z tytułu takiego wynagrodzenia będzie art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przepis art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie wymaga jednak z tego względu zmiany dostosowawczej.

3. Zmiany w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych

W celu urealnienia kwoty zwolnienia proponuje się podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych z 1000 zł do 3000 zł, co pozytywnie wpłynie na uwolnienie od podatku

drobnego obrotu nieprofesjonalnego. Zaproponowane w projekcie podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych do 3000 zł jest efektem skalibrowania tej „niewielkiej” wartości przyjmowanej przy zwolnieniu z PCC umów sprzedaży, z uwzględnieniem skumulowanego wzrostu cen, które od 2001 r. wzrosły o blisko 111%, oraz wzrostu siły nabywczej obywateli, wyrażającego się we wzroście przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej o 297%.

Jednocześnie nie zaproponowano wprowadzenia ustawowego mechanizmu waloryzacji kwoty zwolnienia, gdyż zmiana taka – zakładając coroczny wzrost tej kwoty np. o grosze lub pełne złote (w zależności od przyjętego mechanizmu zaokrąglania) – z jednej strony nie przynosiłaby podatnikom rzeczywistych korzyści i byłaby dla nich nieczytelna, z drugiej strony generowałaby koszty wynikające z konieczności każdorazowego dostosowywania systemów informatycznych.

IV. Przepisy przejściowe

- **przepisy przejściowe w zakresie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych**

Art. 4 reguluje kwestię dotyczącą stosowania dotychczasowych przepisów do postępowań w sprawie opłaty miejscowej lub uzdrowskiej wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 5 reguluje kwestię poboru opłaty miejscowej lub uzdrowskiej w przypadku pobytu osób fizycznych w miejscowościach, w których przed dniem 1 stycznia 2027 r. wprowadzono opłatę miejscową lub uzdrowską, który rozpoczął się i nie zakończył przed dniem 1 stycznia 2027 r. Do części pobytu przypadającej przed tym dniem stosowane będą przepisy dotychczasowe, a do części pobytu od dnia 1 stycznia 2027 r. przepisy w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, przy czym obowiązek zapłaty opłaty miejscowej lub uzdrowskiej z tytułu świadczenia tej osobie usługi zakwaterowania powstanie w dniu 1 stycznia 2027 r.

Art. 6 reguluje kwestię okresu przejściowego, w którym informacja o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu będzie mogła być składana w postaci papierowej (ust. 1) oraz przewiduje obowiązek dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do zamieszczenia w BIP na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wzoru tej informacji (ust. 2).

Art. 7 reguluje kwestię utraty mocy obowiązującej przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 upol – w ich dotychczasowym brzmieniu.

Na tej podstawie zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową.

W związku z projektowaną zmianą treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego, polegającą na zmianie zakresu spraw przekazanych do uregulowania w nim (rozporządzenie nie będzie określało: minimalnych warunków klimatycznych oraz minimalnych warunków umożliwiających pobyt w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych), istnieje konieczność uregulowania w przepisach przejściowych kwestii obowiązywania aktu wykonawczego wydanego na podstawie tak zmienionego przepisu upoważniającego.²⁵

Proponuje się utratę mocy ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, tj. z dniem 1 stycznia 2027 r., z uwagi na jego niezgodność ze znowelizowanymi przepisami upol, które wejdą w życie 1 stycznia 2027 r. Oznacza to konieczność wydania do tego czasu rozporządzenia, w którym Rada Ministrów określi minimalne walory krajobrazowe, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych.

Art. 8 reguluje kwestie utraty mocy obowiązującej aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie przepisów, które z dniem 1 stycznia 2027 r. zostaną uchylone (tj. na podstawie art. 17 ust. 5 upol – w sprawie ustalenia miejscowości, w których pobiera się opłatę miejscową i art. 19 pkt 1 lit. b-d upol – w sprawie wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej) lub zmienione (art. 17 ust. 1 i 1a upol – w sprawie wprowadzenia opłaty miejscowej i w sprawie wprowadzenia opłaty uzdrowskiej i art. 19 pkt 2 i 3 upol – jeżeli ich przedmiotem jest opłata miejscowa lub opłata uzdrowska) – z uwagi na fakt, że nie podlegają one zmianie, tylko wymagają podjęcia nowej uchwały przez radę gminy, w związku z projektowanymi przepisami.

Art. 9 reguluje kwestię obowiązywania aktów prawa miejscowego (uchwał rad gmin) wydanych na podstawie zmienianego art. 19 pkt 2 i 3 upol, które nie regulują opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej.

Przepis art. 19 pkt 2 stanowi obecnie podstawę prawną do zarządzenia przez radę gminy w drodze uchwały, poboru opłat: miejscowej, uzdrowskiej, targowej, od posiadania psów oraz reklamowej w drodze inkasa oraz określenia wynagrodzenia za inkaso, a dodatkowo,

²⁵W myśl § 32 ust. 2, w związku z § 143, rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2026 r. poz. 300).

w przypadku opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, do wprowadzenia obowiązku prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej oraz określenia szczegółowego zakresu danych zawartych w tych ewidencjach. Przepis art. 19 pkt 3 stanowi natomiast podstawę prawną do wprowadzenia innych niż wymienione w upol zwolnień przedmiotowych z opłat lokalnych.

Wobec proponowanej zmiany art. 19 pkt 2 i pkt 3 upol, która pociąga za sobą konieczność uregulowania w przepisach przejściowych kwestii obowiązywania aktu wykonawczego wydanego na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego²⁶, proponuje się, aby dotychczasowe uchwały, poza przypadkami, kiedy regulują one również opłaty: miejscową lub uzdrowiskową, tj. uchwały dotyczące wyłącznie opłaty targowej, opłaty od posiadania psów i opłaty reklamowej zachowały ważność do czasu wydania uchwał na podstawie zmienionego art. 19 pkt 2 i pkt 3 upol, lecz nie dłużej niż do 1 stycznia 2028 r.

- **przepis przejściowy w zakresie podatku od czynności cywilnoprawnych**

Zgodnie z art. 10 do czynności cywilnoprawnych, które zostaną dokonane przed dniem wejścia w życie tego przepisu, zastosowanie będą mieć przepisy ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych w brzmieniu dotychczasowym.

V. Wejście w życie ustawy

Proponuje się, aby zmiany w zakresie opłaty miejscowej i uzdrowiskowej oraz w zakresie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych weszły w życie 1 stycznia 2027 r., a w zakresie PCC z uwagi na wprowadzenie pozytywnych rozwiązań dla podatników tego podatku, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy.

VI. Dodatkowe informacje

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych²⁷.

Projektowana ustawa nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, o którym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady

²⁶ jw.

²⁷ Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.

Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów²⁸, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa, jako dotycząca funkcjonowania samorządu terytorialnego, została przedstawiona do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. KWRiST pozytywnie zaopiniowała projekt.

Projektowana regulacja może mieć wpływ na przedsiębiorców z uwagi na zwiększenie zakresu odpowiedzialności podmiotów świadczących usługi zakwaterowania z tytułu obligatoryjnego pełnienia funkcji płatnika opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa²⁹ oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

²⁸ M.P. z 2026 r. poz. 404.

²⁹ Dz. U. z 2026 r. poz. 936.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Monika Derejko-Kotowska, Dyrektor Departamentu Podatków i Opłat Stanowiących Dochód Jednostek Samorządu Terytorialnego tel. (22) 694 58 04, e-mail: sekretariat.dpl@mf.gov.pl referent projektu: Agnieszka Mazurek, naczelnik wydziału w Departamencie Podatków i Opłat Stanowiących Dochód Jednostek Samorządu Terytorialnego tel. 538-506-380, e-mail: agnieszka.mazurek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 2026-09-10 Źródło: inicjatywa własna Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD372
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Opłata miejscowa i opłata uzdrowiskowa

Opłata miejscowa, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707), (dalej: „upol”), pobierana jest od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach:

- posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach,
- znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135)

– za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

Za minimalne warunki klimatyczne warunkujące wprowadzenie opłaty miejscowej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową¹ uznaje się zachowanie:

- na terenie całej strefy oceny jakości powietrza, na obszarze której położona jest miejscowość, dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
- w miejscowości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.) oceny jakości powietrza dokonuje się w strefach stanowiących aglomeracje, miasta oraz pozostały obszar województwa niestanowiący aglomeracji i miast. Aktualnie jest 46 stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. W przypadku braku zachowania norm jakości powietrza na terenie strefy, gminy znajdujące się w takiej strefie, posiadające istotne walory turystyczne i w związku z tym mierzące się z nasilonym ruchem turystycznym oraz związanymi z nim kosztami, nie mogą wprowadzić opłaty miejscowej. Dotyczy to w szczególności atrakcyjnych turystycznie miast, które ponoszą wysokie koszty finansowe w związku z obsługą ruchu turystycznego.

Opłata uzdrowiskowa, stosownie do art. 17 ust. 1a upol, pobierana jest od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych – za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

Obie opłaty: miejscowa i uzdrowiskowa mają charakter fakultatywny, oznacza to, że o ich wprowadzeniu w danej miejscowości i o wysokości stawek decyduje rada gminy. Maksymalna stawka opłaty miejscowej w 2026 r. wynosi 3,46 zł dziennie, przy czym w miejscowościach znajdujących się na obszarach posiadających status obszaru ochrony

¹ Rozporządzenie z dnia 18 grudnia 2007 r. (Dz. U. poz. 1851).

uzdrowiskowej wynosi 4,89 zł dziennie. Maksymalna stawka opłaty uzdrowiskowej wynosi natomiast 6,67 zł dziennie. Stawki maksymalne opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej stosownie do art. 20 ust. 1 upol ulegają corocznie przeliczeniu na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Przeliczone na 2027 r.² maksymalne stawki opłaty miejscowej wyniosą odpowiednio 3,56 zł i 5,03 zł, a opłaty uzdrowiskowej 6,86 zł. Jednocześnie rada gminy jest w świetle obowiązujących przepisów uprawniona do różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, przepisy upol nie zawierają jednak choćby przykładowego katalogu kryteriów, według których gminy dokonywałyby różnicowania stawek tych opłat. Z uwagi na fakt, że ramy prawne zawarte w ustawie, zarówno co do możliwości różnicowania stawek, jak i jego kryteriów, nie są dla wszystkich gmin wystarczająco jednoznaczne, gminy rzadko korzystają z tego uprawnienia. Może to utrudniać prowadzenie przez nie bardziej elastycznej, uwzględniającej potrzeby społeczne, polityki fiskalnej w zakresie tych opłat. W przypadku opłaty miejscowej możliwości te dodatkowo ogranicza relatywnie niska stawka maksymalna opłaty miejscowej przewidziana aktualnie na 2027 r. w kwocie 3,56 zł dziennie.

Wskazane w upol cele pobytu: turystyczne, wypoczynkowe, szkoleniowe oraz zdrowotne nie powinny być traktowane jako przesłanki determinujące zasadność poboru opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej. Obowiązek ponoszenia opłat jest związany z przebywaniem w miejscowości posiadającej określone walory, w szczególności krajobrazowe lub uzdrowiskowe i korzystaniem z bazy noclegowej w tej miejscowości. Cel przyjazdu danej osoby ma charakter subiektywny i deklaracyjny – w efekcie niesprawdzalny. Osoba przebywająca w miejscowości, niezależnie od celu pobytu, korzysta z jej walorów, a inny niż wskazany w upol cel pobytu nie wyłącza oddziaływania na te osoby szczególnych warunków, które istnieją w danej miejscowości. Kryterium celów pobytu, jako uzasadniające pobór opłat, jest nieracjonalne i prowadzi do nierównego traktowania osób znajdujących się w tożsamej sytuacji faktycznej, tj. przebywających w danej miejscowości i korzystających z tych samych walorów tej miejscowości oraz ze znajdującej się w niej bazy noclegowej.

Ponadto zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 3 upol opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się od osób niewidomych i ich przewodników. Taki zakres zwolnienia, ograniczony jedynie do osób niewidomych jest niewystarczający z punktu widzenia wspierania aktywności osób z niepełnosprawnością w stopniu znacznym oraz równego ich traktowania, co wymaga również uwzględnienia opiekunów takich osób, których rolą jest wsparcie osoby z niepełnosprawnością w realizacji czynności życia codziennego.

Zgodnie z art. 19 pkt 2 upol rada gminy może zarządzić pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Z uwagi na ograniczenie odpowiedzialności inkasenta wyłącznie do opłat pobranych a niewpłaconych organowi podatkowemu, jak i z uwagi na często zmieniający się krąg inkasentów rozwiązanie to jest nieefektywne.

O zmianę przepisów dotyczących opłaty miejscowej lub wprowadzenie opłaty turystycznej (niezwiązanej ze spełnianiem wymogów klimatycznych) wnioskuje gminy, m.in. Zakopane, Szczyrk oraz Kraków, uzasadniając swój postulat zwiększonymi kosztami związanymi z obsługą ruchu turystycznego. Koszty te wynikają m.in. z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa i porządku, zwiększenia taboru transportu publicznego oraz utrzymania infrastruktury (budowa i naprawa: dróg, chodników, ławek, oświetlenia). Zainteresowane gminy nie przedstawiły jednak szacunków tych kosztów, ani nie przekazały danych, które pozwoliłyby na ich oszacowanie. Potrzebę zmiany przepisów upol w zakresie dotyczącym rezygnacji z uzależniania poboru opłaty miejscowej od celów pobytu, wskazując uznaniowość tego warunku, a przez to negatywny wpływ na ściągalność opłaty, postuluje m.in. Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza. Fakt nieefektywności poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez inkasentów podnosiły w swoich wystąpieniach zarówno gminy pobierające opłatę miejscową, jak i uzdrowiskową proponując wprowadzenie poboru tych opłat przez płatników, w celu zapewnienia powszechności poboru tych opłat i ułatwienia ich egzekucji. Na kwestię nierówności w ponoszeniu opłaty uzdrowiskowej przez osoby z niepełnosprawnościami oraz ich asystentów osobistych zwróciło uwagę Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich (Zespół do spraw Równego Traktowania).

Podatek dochodowy od osób fizycznych

W podatku dochodowym od osób fizycznych sposób opodatkowania osiąganych przychodów zależy od ich przyporządkowania do właściwego źródła przychodów. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 w związku z art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.), odrębnymi źródłami przychodów są m. in. działalność wykonywana osobiście i pozarolnicza działalność gospodarcza. W projektowanej ustawie proponuje się wprowadzenie wynagrodzenia dla płatników opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej. Otrzymane wynagrodzenie będzie skutkowało powstaniem przychodu na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych. W celu wyeliminowania wątpliwości z przyporządkowaniem przychodu z tytułu otrzymanego

² Zgodnie z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 15 lipca 2026 r. w sprawie wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2026 r. (M.P. poz. 704), który wyniósł 102,7 (wzrost cen o 2,7%).

wynagrodzenia do właściwego źródła przychodów, jest zasadne dostosowanie w tym zakresie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Podatek od czynności cywilnoprawnych

Zgodnie z art. 9 pkt 6 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191) zwalnia się od podatku od czynności cywilnoprawnych (dalej: „PCC”) sprzedaż rzeczy ruchomych, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza 1000 zł. Ustawa o PCC weszła w życie 1 stycznia 2001 r. i od tego czasu kwota zwolnienia nie uległa zmianie. Celem zwolnienia od PCC sprzedaży rzeczy ruchomych, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza 1000 zł, jest nieobejmowanie podatkiem zakupów o relatywnie niewielkiej wartości, dokonywanych przez osoby prywatne. PCC co do zasady nie podlegają umowy sprzedaży w zakresie, w jakim są opodatkowane podatkiem VAT. Ponadto, nie podlega PCC umowa sprzedaży, jeżeli przynajmniej jedna ze stron jest zwolniona z VAT z tytułu dokonania tej czynności (z pewnymi wyjątkami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. b i c ustawy o PCC).

Stawka PCC w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych wynosi 2%. Oznacza to, że przy podstawie opodatkowania nieznacznie przekraczającej 1000 zł koszty rozliczenia podatku przez podatnika (koszt przesyłki pocztowej oraz przelewu), a także koszty postępowań podatkowych w przypadku nieuiszczenia podatku (koszt przesyłki oraz koszty osobowe), zbliżają się bądź mogą przewyższać kwotę należnego podatku. Konieczność egzekwowania podatku od umów o niskiej wartości ich przedmiotu generuje po stronie organów egzekucyjnych koszty przewyższające kwotę podatku, co czyni go nieefektywnym fiskalnie.

Projektowana ustawa w zakresie, w jakim dotyczy PCC, ma charakter deregulacyjny i stanowić będzie realizację założeń projektowanego rządowego „Programu regulacyjnego na lata 2026–2028”, w części dotyczącej ograniczania obciążeń administracyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opłata miejscowa i opłata uzdrowiskowa

Projektowane zmiany dotyczyć będą zarówno gmin, które zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami mogą pobierać opłatę miejscową i opłatę uzdrowiskową, jak również gmin, które mimo posiadania walorów krajobrazowych i warunków umożliwiających pobyt osób nie mogły pobierać opłaty miejscowej ze względu na położenie w strefie, która nie spełniała norm jakości powietrza.

W projekcie przewiduje się zmianę konstrukcji opłaty miejscowej polegającą na rezygnacji z kryterium posiadania korzystnych właściwości klimatycznych, jako warunku, który obecnie eliminuje możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej w wielu miejscowościach atrakcyjnych turystycznie i tym samym możliwość pozyskania dodatkowych środków na pokrycie kosztów związanych z obsługą ruchu turystycznego, w tym poprawę komfortu zarówno mieszkańców, jak i odwiedzających. Jednocześnie zakłada się utrzymanie warunku dotyczącego walorów krajobrazowych rozumianych tak jak dotychczas, jako występowanie na terenie gminy, na obszarze której położona jest miejscowość, jednego z elementów środowiska przyrodniczego istotnych dla wypoczynku, np. lasów, gór, kąpielisk lub jednego z walorów krajoznawczych, np. muzeów, skansenów, ogrodów botanicznych, zabytków architektury lub budownictwa.

Zarówno w odniesieniu do opłaty miejscowej, jak i opłaty uzdrowiskowej, proponuje się odstępianie od celów pobytu osób w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone, jako okoliczności determinującej pobieranie tych opłat. Przy czym proponuje się, aby zobowiązaniem do zapłaty opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej była osoba, której w takich miejscowościach świadczone będą, przez okres obejmujący co najmniej jedną noc, usługi zakwaterowania zdefiniowane jako:

- świadczenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944), w obiektach hotelarskich spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy lub w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy,
- udzielanie noclegów w sanatoriach uzdrowiskowych, sanatoriach uzdrowiskowych dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Obowiązek uiszczenia opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej zostanie zatem powiązany z nocowaniem w następujących obiektach hotelarskich: motele, hotele, pensjonaty, kempingi, domy wycieczkowe, schroniska młodzieżowe, schroniska, pola biwakowe, a także w innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie w tym w pokojach i mieszkaniach w ramach najmu krótkoterminowego (kwatery prywatne) oraz z zakwaterowaniem w wymienionych zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, a opłata będzie uzależniona od liczby nocy, przez które świadczona

będzie usługa zakwaterowania w tych obiektach. Rozwiązanie to umożliwi pobieranie opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej od osób odwiedzających takie miejscowości, niezależnie od deklarowanego przez nie celu pobytu. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej osób, którym usługi zakwaterowania świadczone są przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy w obiektach znajdujących się w miejscowościach lub częściach miejscowości, w których wprowadzono opłaty – przez cały okres zakwaterowania. Zapobiegnie to nałożeniu opłat na osoby przebywające w tych miejscowościach przez dłuższy czas, np. w związku z wykonywaniem pracy lub nauką. Dodatkowo w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości w projekcie zaproponowano definicję pojęcia „jednej nocy”, jako okresu, w którym świadczenie osobie fizycznej usługi zakwaterowania rozpoczyna się w danym dniu kalendarzowym i kończy dnia następnego.

Z uwagi na odejście od celów pobytu doprecyzowano obowiązujące regulacje przez dodanie wymogu świadczenia usług zakwaterowania w miejscowościach, w których te opłaty zostaną wprowadzone. Spełnienie przesłanki świadczenia usługi zakwaterowania, w odniesieniu do miejscowości, w których pobierana będzie opłata miejscowa, będzie równoważne spełnieniu obecnego wymogu posiadania przez tę miejscowość warunków umożliwiających pobyt osób, rozumianego jako istnienie w miejscowości bazy noclegowej. Podobnie w przypadku opłaty uzdrowskiej obecnie spełniony jest warunek świadczenia w uzdrowskach usługi zakwaterowania w rozumieniu projektowanych przepisów, ponieważ opłata ta jest pobierana od osób zakwaterowanych w sanatoriach czy mieszkających w obiektach hotelarskich. Dodatkowo doprecyzowano, że opłata miejscowa może być wprowadzona również w częściach miejscowości położonych na obszarze ochrony uzdrowskiej oraz że opłata uzdrowska może być wprowadzona w częściach miejscowości położonych na obszarach, którym nadano status uzdrowska. Jednocześnie proponuje się, aby w przypadku, gdy dana miejscowość lub część miejscowości spełnia jednocześnie warunki do wprowadzenia opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowskiej rada gminy mogła wprowadzić tylko jedną opłatę.

W projekcie proponuje się objęcie zwolnieniem z opłaty miejscowej i uzdrowskiej innych osób z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym niż osoby niewidome. Z uwagi na fakt, że upol nie zawiera zarówno definicji „osoby niewidomej”, jak i „przewodnika” w celu ustalenia zakresu obecnego zwolnienia, na podstawie wyjaśnień Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych³, ustalono, że za osoby niewidome można uznać osoby legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O. Jednocześnie uwzględniono postulat Polskiego Związku Niewidomych, który wskazał na konieczność zapewnienia dotychczasowych uprawnień osobom niewidomym posiadającym orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które obecnie korzystają ze zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. Mając na uwadze powyższe zaproponowano, aby z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej zwolnione były osoby niepełnosprawne, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, a w przypadku osób niewidomych również osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu umiarkowanym, jak również osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności – wydawanymi zgodnie z odrębnymi przepisami⁴, co wyeliminuje rozróżnienie osób z niepełnosprawnościami na gruncie upol. Dodatkowo proponuje się, aby zwolnieniem została objęta jedna osoba towarzysząca wyżej wymienionym osobom z niepełnosprawnościami.

Zwolnieni z opłat zostaną również opiekunowie dzieci i młodzieży szkolnej w zorganizowanych grupach, którzy do tej pory nie byli objęci obowiązkiem ich uiszczenia, z uwagi na niespełnienie celu pobytu.

Ponadto w celu kompleksowego unormowania w art. 17 upol opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej obok wyżej omówionych zmian zakresu podmiotowego i przedmiotowego tych opłat proponuje się również unormowanie zasad ustalania i poboru, terminu płatności, wysokości stawek tych opłat, a także kryteriów różnicowania stawek i wprowadzania zwolnień z tych opłat przez radę gminy. W związku z szerokim zakresem zmian proponuje się całemu art. 17 upol nadać nowe brzmienie.

I tak proponuje się, aby obowiązek zapłaty opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej powstawał w dniu stanowiącym początek okresu, w którym osobie zobowiązanej do zapłaty opłaty rozpoczęto świadczenie usługi zakwaterowania w danym obiekcie, natomiast opłata miejscowa albo opłata uzdrowska była uiszczana ostatniego dnia tego okresu.

Jednocześnie zaproponowano zastąpienie nieefektywnego poboru opłat w drodze inkasa zarządanego przez radę gminy, określonym w ustawie obowiązkiem poboru opłat przez płatników, którymi będą wszystkie podmioty świadczące usługi zakwaterowania. W efekcie opłaty będą pobierane we wszystkich obiektach świadczących usługi zakwaterowania, co przyczyni się do pobierania opłat od wszystkich zobowiązanych do ich zapłaty, a tym samym do uszczelnienia poboru obu opłat.

Dodatkowo przewidziano, że płatnik będzie mógł uzależnić rozpoczęcie świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Rozwiązanie to ma zapobiegać sytuacjom, w

³ <https://niepelnosprawni.gov.pl/baza-wiedzy/najczesciej-zadawane-pytania/orzekanie-o-niepelnosprawnosci/>

⁴ Tj. ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.).

których z powodu nieuiszczenia opłaty przed opuszczeniem obiektu przez osobę zobowiązaną do jej zapłaty, podmiot udzielający zakwaterowania musiałby uregulować opłatę za taką osobę, aby nie narażać się na konsekwencje z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.)⁵, dalej: „Ordynacja podatkowa”. Wpłata dokonywana będzie najpóźniej w dniu rozpoczęcia świadczenia usługi zakwaterowania w wysokości odpowiadającej kwocie, odpowiednio, należnej opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej od deklarowanej liczby nocy, przez które świadczona będzie usługa zakwaterowania w danym obiekcie. W przypadku gdy kwota dokonanej wpłaty będzie wyższa od kwoty należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej, płatnik będzie zobowiązany do zwrotu różnicy ostatniego dnia okresu świadczenia usługi zakwaterowania w danym obiekcie. Także w przypadku przedłużenia pobytu płatnik będzie mógł uzależnić dalsze udzielanie usługi zakwaterowania od wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Dodatkowo proponuje się, aby płatnik był zobowiązany do wydania potwierdzenia wpłacenia kwoty tytułem wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej lub opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

Proponuje się również, aby płatnicy prowadzili dla każdego obiektu, w którym świadczą usługi zakwaterowania, rejestr opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej. Zaproponowany zakres informacji, jakie musi zawierać rejestr, pozwoli na prawidłowe obliczenie przez płatnika wysokości należnej opłaty od osób, zobowiązanych do ich zapłaty. Prowadzenie rejestru nie będzie zupełnie nowym obowiązkiem, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami inkasenci opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej mogli być zobowiązani, mocą uchwały rady gminy, do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tych opłat, a zakres zawartych w niej danych również miał zapewniać prawidłowy pobór tych opłat.

Ponadto jako rozwiązanie szczególne w odniesieniu do przepisów Ordynacji podatkowej, która przewiduje uprawnienie rady gminy do ustalenia wynagrodzenia dla płatników, przewidziano minimalne ustawowe wynagrodzenie dla płatników w wysokości 10%, którego wysokość rada gminy będzie mogła podnieść w drodze uchwały. Tym samym podmioty otrzymujące dotychczas wynagrodzenie jako inkasenci zachowają prawo do wynagrodzenia jako płatnicy opłat.

Pobraną opłatę miejscową i opłatę uzdrowską pomniejszoną o przysługujące wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty płatnicy będą przekazywać w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrali opłatę, na rachunek właściwego organu podatkowego, wraz ze zbiorczą informacją sporządzoną na formularzu według ustalonego wzoru o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu.

Z obecnego art. 19 pkt 1 upol do projektowanego w art. 17 ust. 19 przeniesiono uprawnienie rad gmin do określania stawek tych opłat, a do ust. 2 górne granice tych stawek. Wysokość maksymalnej stawki opłaty uzdrowskiej określono w wysokości wynikającej z przeliczenia tej stawki wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2026 r. Maksymalne stawki opłaty miejscowej podwyższono natomiast do kwoty 5 zł w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe i kwoty 5,50 zł w miejscowościach lub częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej. Oznacza to wzrost stawki maksymalnej opłaty miejscowej w pierwszym przypadku o ok. 40% i w drugim przypadku o ok. 9% w stosunku do stawki wynikającej z waloryzacji na 2027 r. Zwiększenie ustawowego limitu stawek ma na celu zapewnienie gminom większej swobody w kształtowaniu wysokości opłaty miejscowej, stosownie do lokalnych potrzeb i uwarunkowań, a także szerszych możliwości różnicowania jej wysokości. Jednocześnie utrzymanie zróżnicowania wysokości tych stawek jest uzasadnione szczególnym charakterem obszarów ochrony uzdrowskiej, które zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o lecznictwie uzdrowskim muszą posiadać złoża naturalnych surowców leczniczych o potwierdzonych właściwościach leczniczych, klimat o właściwościach leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie, spełniać określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska oraz posiadać infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także prowadzić gospodarkę odpadami. Przy czym należy podkreślić, że podwyższenie stawek maksymalnych opłaty miejscowej nie oznacza automatycznego wzrostu obciążeń dla osób zobowiązanych do jej zapłaty, stawki te wyznaczają bowiem tylko zakres, w jakim rada gminy kształtuje jej wysokość.

Ponadto zaproponowano, aby uprawnienie rady gminy do różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz wprowadzania dodatkowych zwolnień dokonywane było w ramach zamkniętego katalogu kryteriów obejmującego: lokalizację lub rodzaj obiektu, w którym świadczone są usługi zakwaterowania, część roku, w którym pobierane są te opłaty, długość pobytu osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat, miejsce zamieszkania osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat, w gminie, w której je ustanowiono, wiek osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat oraz posiadanie przez osobę zobowiązaną do zapłaty tych opłat Karty Dużej Rodziny w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1512, z późn. zm.) oraz stopień niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej zobowiązanej do zapłaty tych opłat. Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności przepisów upol z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej i wyrażoną w niej zasadą wyłączności ustawowej w prawie daninowym, zgodnie z którą nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów

⁵ Art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej.

opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy⁶.

Pozostałe proponowane zmiany mają na celu dostosowanie obowiązujących przepisów upol do projektowanych zmian:

- wprowadzenie definicji pojęcia „świadczenia usług zakwaterowania” używanego na potrzeby opodatkowania opłatą miejscową i opłatą uzdrowską (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 8 upol),
- rezygnacja ze zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską jako zbędnego w wyniku powiązania projektowanej konstrukcji opłat z zakwaterowaniem w obiektach hotelarskich i zakładach lecznictwa uzdrowskiego, a także ze zwolnienia dla osób w szpitalach, które stało się zbędne, z uwagi na fakt, że w szpitalach nie są świadczone usługi zakwaterowania, w rozumieniu proponowanej definicji tych usług (projektowany art. 17 ust. 6 upol),
- zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia Rady Ministrów, określającego warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, następuje w związku z rezygnacją z korzystnych właściwości klimatycznych oraz celów pobytu, jako przesłanek warunkujących pobieranie opłaty miejscowej, oraz wprowadzeniem pobierania tej opłaty w miejscowościach, w których świadczona jest usługa zakwaterowania (projektowany art. 17 ust. 21 upol),
- zmiany zaproponowane w art. 19 pkt 1–3 upol wynikają z faktu, iż zagadnienia dotyczące opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowskiej, w tym: określenie wysokości stawek tych opłat, zasady ich ustalania, poboru i terminu płatności, zostały przeniesione do art. 17 upol; z tych samych powodów wymagane są zmiany w art. 20 i art. 20a upol.

Podatek dochodowy od osób fizycznych

Proponowana zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest związana ze zmianami w upol w zakresie, w jakim ustawa ta przyznaje prawo do wynagrodzenia płatnikom z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości z określeniem źródła przychodów z tytułu przedmiotowego wynagrodzenia w podatku dochodowym od osób fizycznych, proponuje się wskazanie w art. 14 w ust. 2 w pkt 10 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, że wynagrodzenie to będzie zaliczane do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, analogicznie jak wynagrodzenie płatników z tytułu terminowego wpłacania podatków pobranych na rzecz budżetu państwa. Wynagrodzenie to będzie przychodem z pozarolniczej działalności gospodarczej, gdy będzie związane z terminowym pobieraniem opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej w związku ze świadczeniem przez płatnika usługi zakwaterowania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (tj. gdy wynagrodzenie otrzyma przedsiębiorca).

W przypadku gdy wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej otrzyma płatnik w związku ze świadczeniem usługi zakwaterowania poza działalnością gospodarczą, to źródłem przychodu z tytułu takiego wynagrodzenia będzie art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przepis art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie wymaga jednak z tego względu zmiany dostosowawczej.

Podatek od czynności cywilnoprawnych

W celu urealnienia kwoty zwolnienia proponuje się podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych z 1000 zł do 3000 zł, co pozytywnie wpłynie na uwolnienie od podatku drobnego obrotu nieprofesjonalnego. Zaproponowane w projekcie podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych od PCC do 3000 zł jest efektem skalibrowania tej „niewielkiej” wartości przyjmowanej przy zwolnieniu z PCC umów sprzedaży, z uwzględnieniem skumulowanego wzrostu cen, które od 2001 r. wzrosły o blisko 111%, oraz wzrostu siły nabywczej obywateli, wyrażającego się we wzroście przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej o 297%.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana niniejszą ustawą nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Odpowiedniki opłaty miejscowej występują w wielu krajach europejskich, a polscy obywatele, wyjeżdżając za granicę, muszą liczyć się z koniecznością uiszczenia takiej opłaty niezależnie od celu pobytu, gdy korzystają z usług hotelarskich. W nielicznych państwach UE opłaty tego typu nakładane są na poziomie krajowym (np. Grecja, Malta), w większości mają charakter regionalny lub lokalny. W Grecji stawka opłaty turystycznej wynosi od 0,5 euro do 15 euro za noc i jest uzależniona od sezonu i kategorii obiektu. W Niemczech, w zależności od miasta lub regionu, opłata wynosi przykładowo 7,5% ceny wynajmowanego pokoju w Berlinie, 5% kosztów zakwaterowania w Lipsku czy 2 euro we Frankfurcie. Stawki opłaty we Francji są również zróżnicowane i przykładowo w Paryżu wynoszą od 0,88 do nawet 15,60 euro. W Czechach i

⁶ Art. 217 Konstytucji RP.

na Litwie wysokość stosowanych stawek wynosi ok. 2 euro. Stawki te są zatem nawet wielokrotnie wyższe niż stawki opłaty miejscowej obowiązujące w Polsce. Co więcej, aby nałożyć te opłaty, gminy w przywołanych wyżej państwach nie są zobowiązane do spełnienia określonych norm jakości powietrza, a pobór opłaty powiązany jest jedynie z walorami turystycznymi miejscowości, w której jest ona pobierana.

Jednocześnie obowiązki związane z poborem i rozliczaniem opłat pobytowych są w tych krajach powszechnie wykonywane przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania. Taki model zwiększa skuteczność poboru należności oraz przyczynia się do zapewnienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na rynku usług zakwaterowania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od czynności cywilnoprawnych	ok. 390 tys. podatników	Oszacowano na podstawie liczby złożonych deklaracji PCC-3 za lata 2022-2024, w których podstawa opodatkowania sprzedaży rzeczy ruchomych mieściła się w przedziale 1001-3000 zł.	Podwyższenie limitu zwolnienia od PCC sprzedaży rzeczy ruchomych, uwolnienie od podatku zakupów rzeczy ruchomych o niewielkiej wartości, zmniejszenie obowiązków biurokratycznych i obciążeń fiskalnych.
Naczelnicy Urzędów Skarbowych	400 naczelników urzędów skarbowych	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 361)	Zmniejszenie liczby prowadzonych postępowań podatkowych w zakresie PCC i ponoszonych na nie kosztów. Pewność prawnopodatkowa kwalifikacji wynagrodzenia płatników dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.
Gminy, w których pobiera się opłatę miejscową lub uzdrowiskową oraz gminy w których będzie mogła być pobierana opłata miejscowa	Ok. 1500 gmin, w tym 234 gmin obecnie pobierających opłatę miejscową lub uzdrowiskową	Na podstawie danych GUS o liczbie gmin, w których zlokalizowane są turystyczne obiekty noclegowe (Bank Danych Lokalnych dane za 2024 r.) oraz danych sprawozdawczości budżetowej gmin – łączna liczba gmin wykazujących w 2025 r. dochody wykonane z opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej, uwzględniająca fakt, że w niektórych gminach (w różnych miejscowościach) są pobierane obie opłaty	Możliwość: – wprowadzenia opłaty miejscowej, – różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat w ramach ustawowego katalogu kryteriów także o charakterze podmiotowym, – podwyższenia przez radę gminy wynagrodzenia dla płatników opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej.
Osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej świadczące usługi hotelarskie w miejscowościach, w których pobiera się opłatę miejscową lub uzdrowiskową	Brak danych		Obowiązek obliczenia, pobrania i wpłacenia należnej opłaty miejscowej i uzdrowiskowej. Prawo do wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej. W przypadku osób fizycznych - pewność prawnopodatkowa kwalifikacji ww. wynagrodzenia dla celów opodatkowania podatkiem

			dochodowym od osób fizycznych.
Osoby fizyczne przebywające w miejscowościach, w których pobiera się opłatę miejscową lub uzdrowską	ok. 44,9 mln turystów polskich i zagranicznych	Na podstawie danych GUS o liczbie turystów korzystający z turystycznych obiektów noclegowych (Turystyka w 2025 r.)	Obowiązek zapłaty opłaty miejscowej i uzdrowskiej płatnikowi, jeżeli osobom tym świadczone są usługi zakwaterowania przez okres obejmujący co najmniej jedną noc lecz nie dłużej niż przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy.
Osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym, osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności, a także jedna osoba towarzysząca ww. osobom przebywające w miejscowościach, w których pobiera się opłatę miejscową albo uzdrowską	Osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym oraz osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności - ok. 226 tys. osób	Na podstawie informacji Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych i raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych” – szacunkowa liczba osób realizujących wyjazdy krajowe	Zwolnienie z opłaty miejscowej i uzdrowskiej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu ustawy, tzw. pre-konsultacje publiczne.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach opiniowania i konsultacji publicznych, projekt został przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która pozytywnie zaopiniowała projekt, a także:

- Związkowi Miast Polskich,
- Unii Metropolii Polskich,
- Związkowi Gmin Wiejskich RP,
- Unii Miasteczek Polskich,
- Stowarzyszeniu Gmin Uzdrowskich RP,
- Rzecznikowi Praw Obywatelskich,
- Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- Polskiemu Związkowi Niewidomych,
- Polskiemu Forum Osób z Niepełnosprawnościami,
- Radzie Dialogu Społecznego,
- Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- Polskiej Izbie Turystyki,
- Izbie Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego,
- Polskiej Izbie Hotelarzy,
- Polskiej Federacji Turystyki Wiejskiej „Gospodarstwa Gościnne”,
- Polskiej Federacji Campingu i Caravaningu,
- Polskiemu Towarzystwu Schronisk Młodzieżowych,

- Polskiemu Stowarzyszeniu Wynajmu Krótkoterminowego,
- Business Centre Club,
- Konfederacji „Lewiatan”,
- Federacji Przedsiębiorców Polskich,
- Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Krajowej Izbie Gospodarczej,
- Polskiej Radzie Biznesu,
- Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych
- Krajowej Radzie Regionalnych Izb Obrachunkowych,
- Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego,
- wojewodom.

Konsultacje publiczne przeprowadzono w czerwcu 2026 r. Czas trwania konsultacji publicznych wyniósł 21 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanych regulacji pozytywnie wpłynie na poziom dochodów gmin z tytułu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej oraz będzie skutkować zmniejszeniem dochodów z PCC. W konsekwencji ewentualnego wzrostu dochodów z tytułu opłaty uzdrowiskowej budżet państwa zobowiązany będzie do wypłaty wyższych kwot dotacji dla gmin uzdrowiskowych w oparciu o art. 49 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych. Koszty związane z dostosowaniem systemów informatycznych służących do obsługi PCC, do proponowanej zmiany w tym podatku, zostaną natomiast pokryte z dotacji przyznanej spółce Aplikacje Krytyczne Sp. z o. o. w ramach środków zaplanowanych na zaimplementowanie zmian w systemach informatycznych. Jednocześnie projekt nie zwiększy wydatków innych jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedstawienie łącznego wpływu na sektor finansów publicznych projektowanych zmian nie jest możliwe między innymi ze względu na: – fakultatywny charakter opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, których wprowadzenie i wysokość stosowanych stawek zależy od uchwały rady gminy, – trudną do oszacowania liczbę osób objętych tymi opłatami, – brak danych na temat kosztów poboru tych opłat. W 2025 r. dochody z tytułu opłaty miejscowej wykazało 206 spośród blisko 2,5 tysiąca gmin na łączną kwotę 85,7 mln zł, natomiast dochody z tytułu opłaty uzdrowiskowej wykazały 42 gminy na łączną kwotę 133,4 mln zł. Łącznie gmin pobierających opłatę miejscową lub uzdrowiskową było w 2025 r. 234 z uwagi na fakt, że w 14 gminach pobierane były obie opłaty (w różnych miejscowościach w ramach tych gmin).

Należy oczekiwać, że umożliwienie wprowadzenia opłaty miejscowej w miejscowościach, w których obecnie nie jest możliwe jej pobieranie, z uwagi na niespełnienie warunków dotyczących czystości powietrza spowoduje zarówno wzrost liczby gmin pobierających opłatę miejscową, jak i wpływów ogółem z tytułu tej opłaty. Z uwagi na fakt, że potencjalna wysokość dochodów z opłaty miejscowej w gminie zależy przede wszystkim od atrakcyjności turystycznej danej miejscowości oraz istniejącej bazy noclegowej wprowadzeniem opłaty zainteresowane będą przede wszystkim te gminy, gdzie ruch turystyczny jest znacznie nasilony. Jednocześnie warto zauważyć, że obecnie nie wszystkie gminy, które mają możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej i cieszą się zainteresowaniem turystów pobierają tę opłatę, np. Wrocław. Potencjalny wpływ na dochody gmin można zatem oszacować tylko na wybranych przykładach. I tak w przypadku Krakowa, który obecnie nie ma możliwości poboru opłaty miejscowej, a wnioskował o zmianę przepisów, potencjalne wpływy można szacować na kwotę ok. 98,8 mln zł. Wyliczenie oparto na danych z raportu „Ruch turystyczny w Krakowie w 2025 r.”⁷, zgodnie z którym liczba turystów nocujących w Krakowie w 2025 r. wyniosła ok. 8,79 mln osób. Założono, że średnia długość pobytu każdego z turystów wyniesie od 2 do 3 dni i zastosowano proponowaną maksymalną stawkę opłaty miejscowej w 2027 r. w wysokości 5 zł za noc oraz uwzględniono potrącenie wynagrodzenia przez płatników w wysokości 10% kwoty pobranej opłaty. W przypadku Szczyrku władze miasta szacują natomiast dodatkowe roczne wpływy z tytułu opłaty miejscowej na kwotę ok. 2 mln zł⁸. Uchwała Nr XXVIII/140/2026 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 24 lutego 2026 r. w sprawie opłaty miejscowej przewidywała pobór opłaty miejscowej w kwocie 2,80 zł za dobę, jednak z uwagi na położenie w strefie nie spełniającej wymogów klimatycznych Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach uchwałą Nr 85.VII.2026z dnia 12 marca 2026 r. stwierdziło nieważność tej uchwały⁹.

Potencjalne dodatkowe wpływy z tytułu opłaty miejscowej wynikające z zaproponowanego podwyższenia maksymalnych stawek opłaty miejscowej można szacować na kwotę ok. 35 mln zł. Wyliczenie uwzględnia planowaną wysokość wpływów z tytułu opłaty miejscowej w 2026 r. w kwocie 87,8 mln zł¹⁰ oraz założenie, że gminy obecnie pobierające opłatę miejscową podwyższą stawki tej opłaty w stopniu odpowiadającym zaproponowanemu wzrostowi stawki maksymalnej stosowanej w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe, tj. o ok. 40% (szacunek nie uwzględnia niższego wzrostu stawki w miejscowościach posiadających status obszaru ochrony uzdrowiskowej z uwagi na brak danych o liczbie gmin, która stosuje ten rodzaj stawki).

Ponadto zakłada się, że wprowadzenie poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej niezależnie od celu pobytu, przy ograniczeniu tego poboru do usług zakwaterowania świadczonych przez okres maksymalnie 29 następujących po sobie nocy na terenie tej samej gminy, oraz wprowadzenie ustawowego obowiązku poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez płatników, którymi będą podmioty świadczące usługi zakwaterowania, uprości i upowszechni pobór tych opłat oraz ułatwi ich egzekucję. Zmniejszy się liczba osób uchylających się od zapłaty tych opłat przez powołanie się na inny cel pobytu niż ten, który obecnie uzasadnia pobór opłaty, a także przez brak opłaty przez osobę zobowiązaną wobec braku inkasenta w obiekcie. W efekcie obie powyższe zmiany mogą spowodować, że opłaty będą pobierane od większej liczby osób niż dotychczas. Brak jest jednak danych umożliwiających oszacowanie liczby osób, od których opłat tych nie pobierano z uwagi na zadeklarowanie innych celów pobytu niż turystyczne, wypoczynkowe, szkoleniowe lub zdrowotne. Nie są dostępne również dane dotyczące efektywności i kosztów poboru tych opłat przez inkasentów.

Z opracowania Głównego Urzędu Statystycznego Turystyka w 2024 r.¹¹ wynika, że w strukturze podróży turystycznych mieszkańców Polski w wieku 15 lat i więcej dominują wyjazdy, których celem jest wypoczynek, rekreacja i wakacje, które stanowią 48,2% wszystkich podróży krajowych. Bardzo popularne są również odwiedziny u krewnych i znajomych - 42,3% wyjazdów krajowych. Podróże w celach służbowych i zawodowych stanowią 4,1 % wyjazdów krajowych, a cele edukacyjne zaledwie 0,7%. Jednocześnie z danych o rodzaju zakwaterowania wynika, że podczas 52,2% wyjazdów krajowych Polacy korzystają z obiektów świadczących usługi

⁷ [Ruch turystyczny w Krakowie w 2025 r.](#)

⁸ [Wystąpienie Burmistrza miasta Szczyrk podczas Komisji do spraw petycji nr 61](#)

⁹ [Uchwała RIO Katowice](#)

¹⁰ Na podstawie danych sprawozdawczości budżetowej jednostek samorządu terytorialnego za II kwartał 2026 r.

¹¹ [Turystyka w 2024 r.](#)

hotelarskie, natomiast w przypadku pozostałych 47,8% wyjazdów mieszkają u krewnych albo w posiadanych przez siebie drugich domach lub mieszkaniach.

Cel podróży	
Wypoczynek, rekreacja i wakacje	48,2%
Odwiedziny u krewnych lub znajomych	42,3%
Zdrowotny	2,8%
Edukacyjny	0,7%
Służbowy/Zawodowy	4,1%
Inny	1,8%
Rodzaj zakwaterowania	
Wynajmowane (tj.: hotel, motel, zajazd, pensjonat, dom wycieczkowy, kwatery, sanatorium itp.)	52,2%
Niewynajmowane (mieszkanie u krewnych, drugi dom lub mieszkanie, inne)	47,8%

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS Turystyka w 2024 r.

Jednocześnie z dodatkowych danych przekazanych przez GUS wynika, że podróżując w celu wypoczynku, rekreacji i wakacji przeważająca większość respondentów, tj. 86,5% korzysta z zakwaterowania w obiektach wynajmowanych, a tylko 13,5% z nich korzysta z zakwaterowania niewynajmowanego, tj. mieszka u krewnych lub w drugim posiadanym domu. Odmienna sytuacja dotyczy podróży w celu odwiedzin u krewnych i znajomych, w tym przypadku zdecydowana większość badanych, tj. 94,3% wskazuje na korzystanie z zakwaterowania niewynajmowanego, czyli mieszka u odwiedzanych krewnych lub w drugim posiadanym domu, a zaledwie 5,7% wynajmuje przy tego typu podróżach zakwaterowanie.

Podróże w celu wypoczynku, rekreacji i wakacji	
zakwaterowanie w obiektach wynajmowanych	86,5%
zakwaterowanie niewynajmowane	13,5%
Podróże w celu odwiedzin u krewnych lub znajomych	
zakwaterowanie w obiektach wynajmowanych	5,7%
zakwaterowanie niewynajmowane	94,3%

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że projektowana zmiana wpłynie na stosunkowo niewielki odsetek podróżujących i będzie dotyczyć głównie osób podróżujących w celach służbowych lub zawodowych, jeżeli pobyt ten będzie wiązał się z korzystaniem z usług zakwaterowania świadczonych przez okres maksymalnie 29 następujących po sobie nocy.

Jednocześnie na podstawie danych o wpływach z tytułu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz o wysokości maksymalnych stawek tych opłat, a także w oparciu o dane GUS o średniej długości pobytu w turystycznych obiektach noclegowych szacuje się, że w 2025 r. było ok 8,6 mln podatników opłaty miejscowej i 1,6 mln podatników opłaty uzdrowskiej.

Ponadto zgodnie z opracowaniem GUS w 2025 r. w Polsce funkcjonowało ponad 28 tys. turystycznych obiektów noclegowych, w tym ponad 10 tys. obiektów posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych i blisko 18 tys. obiektów posiadających mniej niż 10 miejsc noclegowych. Zgodnie z danymi Banku Danych Lokalnych GUS w miejscowościach w których pobierana jest opłata miejscowa lub opłata uzdrowska funkcjonuje ok. 5,6 tys. obiektów noclegowych posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych. Liczba ta nie jest równoznaczna z liczbą przedsiębiorców świadczących usługi zakwaterowania w tych miejscowościach, część przedsiębiorców może bowiem posiadać więcej niż jeden obiekt noclegowy.

Zaproponowane w projekcie ustawowe minimalne wynagrodzenie płatnika opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej w wysokości 10% kwoty tych opłat zostało ustalone na podstawie analizy stawek wynagrodzeń inkasentów tych opłat dotychczas uchwalanych przez rady gmin. W przypadku opłaty miejscowej przeprowadzono badanie ankietowe gmin wykazujących dochody wykonane w kwocie wyższej od zera oraz dodatkowo przeanalizowano uchwały 21 gmin, które w 2024 r. osiągnęły wpływy z tytułu tej opłaty w kwocie przekraczającej 1 mln zł. W przypadku

opłaty uzdrowiskowej dokonano analizy uchwały wszystkich 41 gmin pobierających opłatę uzdrowiskową w 2024 r. Ustalono, że średnia stawka wynagrodzenia inkasenta opłaty miejscowej wynosi 12,03% (dane z badania ankietowego), 11,3% (analiza wybranych uchwał), a w przypadku inkasentów opłaty uzdrowiskowej 10,2%. Przy czym zarówno mediana, jak i dominanta w każdym z analizowanych przypadków wynoszą 10%. Jednocześnie w gminach objętych analizą stawkę w wysokości 10% stosuje blisko połowa gmin pobierających opłatę miejscową (47% gmin wg badania ankietowego i 52% gmin wg analizy wybranych uchwał) i ponad połowa gmin pobierających opłatę uzdrowiskową (56% gmin wg analizy uchwał). Przyjęcie poziomu 10% jako wartości odpowiadającej medianie i dominancie pozwala na ograniczenie wpływu wartości skrajnych wynagrodzeń (3% i 25%) i sprzyja zachowaniu względnej stabilności wydatków gmin na pobór tych opłat. Jednocześnie ustalenie tej wartości jako poziomu minimalnego nie wyklucza stosowania wyższych stawek wynagrodzenia przez gminy, jeżeli rady gmin podejmą taką uchwałę.

Oszacowanie skutków finansowych rozszerzenia zakresu zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowiskowej przez objęcie zwolnieniem osób z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym oraz osób w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności, a także jednej towarzyszącej im osoby nie jest możliwe z uwagi na brak danych o liczbie takich osób, które dotychczas ponosiły te opłaty. Z danych posiadanych przez Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych wynika, że aktualnie 65,7 tys. osób posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O (osoby niewidome), 936,4 tys. osób posiada znaczny stopień niepełnosprawności, natomiast orzeczenie o niepełnosprawności posiada 279,2 tys. dzieci (osoby do 16 roku życia). Jednocześnie z przeprowadzonego badania ankietowego na reprezentatywnej próbie osób z niepełnosprawnościami na potrzeby raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych”¹² wynika, że 19% z tych osób wyjeżdża w celach turystycznych (wyjazdy krajowe). Aktywnych turystycznie jest zatem prawdopodobnie ok. 226 tys. osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym oraz osób niepełnosprawnych do 16 roku życia, nie sposób jednak ustalić, czy celem ich podróży są miejscowości, w których pobierana jest opłata miejscowa lub uzdrowiskowa.

W odniesieniu do podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych przyjmuje się, że płatnikami opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej będą co do zasady te same podmioty, które obecnie są inkasentami tych opłat. Tym samym krąg podmiotów zobowiązanych do zapłaty podatków dochodowych z tytułu przychodu jakim jest wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej nie ulegnie zmianie. Jednocześnie z uwagi na przedstawiony wyżej brak możliwości oszacowania wpływu proponowanych zmian na dochody z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej nie jest również możliwe oszacowanie tego wpływu na podatki dochodowe związane z wynagrodzeniem płatników.

W zakresie PCC ubytek dochodów z tytułu tego podatku szacuje się na poziomie ok. 15 mln zł rocznie, co stanowi ok. 0,36% wpływów ogółem z PCC (w 2025 r. dochody z PCC wyniosły 4,2 mld zł). Kwotę ubytku oszacowano na podstawie danych zawartych w deklaracjach PCC-3 za lata 2022–2024, w których podstawa opodatkowania sprzedaży rzeczy ruchomych mieściła się w przedziale 1001–3000 zł. Zmiana przepisów w zakresie PCC ograniczy liczbę prowadzonych postępowań podatkowych. Jednak z uwagi na fakt, że ewidencja kosztów poboru i egzekucji podatku obejmuje te koszty łącznie w odniesieniu do spraw z zakresu podatku od spadków i darowizn oraz podatku od czynności cywilnoprawnych, nie jest możliwe wskazanie kosztów poboru związanych wyłącznie z PCC od umów sprzedaży rzeczy ruchomych, których wartość mieści się w przedziale 1001–3000 zł. Jednocześnie należy zauważyć, że wyłącznym beneficjentem wpływów z tytułu PCC są gminy, które nie ponoszą jakichkolwiek kosztów związanych z poborem i egzekucją tego podatku, które to koszty obciążają w całości budżet państwa. Koszty związane z dostosowaniem systemów informatycznych służących do obsługi PCC do proponowanej zmiany zostaną pokryte z dotacji przyznanej spółce Aplikacje Krytyczne Sp. z o. o. w ramach środków zaplanowanych na zaimplementowanie zmian w systemach informatycznych (koszty te są szacowane na kwotę ok. 430 tys. zł).

¹² [Raport Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych](#)

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie zakresu odpowiedzialności podmiotów świadczących usługi hotelarskie z tytułu obligatoryjnego pełnienia funkcji płatnika opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Ustawowo zagwarantowane prawo do wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Wprowadzenie poboru opłat przez płatników przyczyni się do zapewnienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na rynku usług zakwaterowania. Zmiany w PCC będą miały pozytywny wpływ na kupujących rzeczy ruchome o wartości rynkowej od 1001 do 3000 zł, ograniczając obciążenia fiskalne oraz obowiązki biurowe.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie zakresu odpowiedzialności podmiotów świadczących usługi hotelarskie z tytułu obligatoryjnego pełnienia funkcji płatnika opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Ustawowo zagwarantowane prawo do wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Wprowadzenie poboru opłat przez płatników przyczyni się do zapewnienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na rynku usług zakwaterowania. Zmiany w PCC będą miały pozytywny wpływ na kupujących rzeczy ruchome o wartości rynkowej od 1001 do 3000 zł, ograniczając obciążenia fiskalne oraz obowiązki biurowe.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zmiany w zakresie opłaty miejscowej mogą wiązać się z koniecznością jej poniesienia w gminach, które wprowadzą taką opłatę. Z uwagi na wysokość stawki opłaty miejscowej obciążenia te nie będą miały istotnego wpływu na sytuację ekonomiczną tych podmiotów. Jednocześnie należy oczekiwać, że dochody z opłaty przyczynią się do zapewnienia turystom odpowiedniego poziomu usług lokalnych. Rezygnacja z powiązania opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej z celami pobytu może mieć negatywny wpływ na podróżujących w celach służbowych lub zawodowych oraz osób podróżujących w celu odwiedzin u krewnych lub znajomych, jeżeli ich pobyt będzie wiązał się ze świadczeniem usług zakwaterowania na czas krótszy niż 29 następujących po sobie nocy na terenie tej samej gminy. Jednocześnie rozszerzenie zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowskiej pozytywnie wpłynie na inne niż niewidome osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym oraz osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem niepełnosprawności, a także osoby im towarzyszące. Wprowadzenie poboru tych opłat przez płatnika ułatwi wywiązywanie się z obowiązku zapłaty opłaty uzdrowskiej i miejscowej przez eliminację samodzielnej zapłaty opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Zmiany w zakresie PCC będą miały pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Zwiększenie limitu zwolnienia od PCC sprzedaży rzeczy ruchomych będzie miało pozytywny skutek dla osób dokonujących kupna rzeczy ruchomych o wartości rynkowej od 1001 do 3000 zł. Ograniczy to obciążenia fiskalne oraz obowiązki biurowe w przypadku dokonywania przez osoby prywatne zakupu rzeczy używanych o niewielkiej wartości.						

	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wysokość obciążenia opłatą miejscową 4 osobowej rodziny w trakcie 3 dniowego pobytu (wg danych GUS średni czas pobytu turystów krajowych w turystycznych obiektach noclegowych w Polsce w 2025 r. wyniósł 2,5 doby) przy zastosowaniu maksymalnej stawki opłaty miejscowej zaproponowanej w projekcie w wysokości 5 zł – wyniesie 60zł i 66 zł przy zastosowaniu stawki w wysokości 5,50 zł. Jak wskazano w pkt 3 OSR odpowiedniki opłaty miejscowej występują w wielu krajach europejskich, a polscy obywatele wyjeżdżając za granicę muszą liczyć się z koniecznością uiszczenia takiej opłaty. Stawki opłat w krajach europejskich są wielokrotnie wyższe niż stawki opłaty miejscowej obowiązujące w Polsce. Zaproponowana wysokość stawek maksymalnych opłaty miejscowej stanowi rozwiązanie uwzględniające z jednej strony potrzebę zapewnienia gminom większych możliwości kształtowania dochodów związanych z ruchem turystycznym, a z drugiej skalę obciążenia ponoszonego przez osoby zobowiązane do zapłaty opłaty. Należy przy tym podkreślić, że określenie wysokości stawki faktycznie obowiązującej na terenie danej gminy, jak i samo wprowadzenie opłaty miejscowej, pozostaje w kompetencji rady gminy. Jak wskazano w pkt 6 w Polsce funkcjonuje ponad 28 tys. turystycznych obiektów noclegowych, w tym ponad 10 tys. obiektów posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych i 17 tys. obiektów posiadających mniej niż 10 miejsc noclegowych. W miejscowościach, w których pobierana jest obecnie opłata miejscowa lub opłata uzdrowskowa, funkcjonuje natomiast ok. 5,6 tys. obiektów noclegowych (obiekty posiadające 10 lub więcej miejsc noclegowych) liczba ta nie jest jednak równoznaczna z liczbą przedsiębiorców świadczących usługi zakwaterowania w tych miejscowościach.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Wprowadzenie poboru opłaty miejscowej i uzdrowskowej przez płatnika nie zmieni w sposób istotny zakresu obciążeń administracyjnych. Płatnikami będą co do zasady te same podmioty, które obecnie są inkasentami tych opłat w związku z czym są obowiązani na mocy uchwał rad gmin do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłat i przekazywania pobranej opłaty na rachunek gminy. Z przeprowadzonego badania ankietowego gmin wynika, że ze 154 gmin, które udzieliły odpowiedzi w badaniu ponad 72% zobowiązało inkasentów opłaty miejscowej do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania tej opłaty. Obowiązek składania informacji o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskowej pobranej w danym miesiącu będzie natomiast równoważny z obecnym rozliczaniem opłat przez inkasentów na podstawie kwitariuszy przychodowych¹³. Poniżej przedstawiono szczegółową ocenę proponowanej zmiany w kontekście zasady "one in one out" zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) identyfikując nowe obciążenia ("in") oraz redukcje tych obciążeń ("out") dla przedsiębiorców pełniących funkcje płatnika.		

¹³ § 28 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1375).

Nowe obciążenia <i>"one in"</i>	Redukcje obciążeń <i>"one out"</i>
Pełnienie funkcji płatnika i związany z tym nowy obowiązek obliczenia opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej, obok wspólnych z inkasentem obowiązków pobrania i wpłacenia we właściwym terminie organowi podatkowemu tych opłat (art. 8 Ordynacji podatkowej). Wynikająca z funkcji płatnika odpowiedzialność za opłatę niepobrąną obok wspólnej z inkasentem odpowiedzialności za opłatę pobrąną a niewpłaconą (art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej).	Brak obowiązku pełnienia funkcji inkasenta opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej. W związku ze zwiększeniem obowiązków proponuje się wprowadzenie ustawowo gwarantowanego minimalnego wynagrodzenia płatnika w wysokości 10% wpłaconej terminowo organowi podatkowemu opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej, którego stawka może dodatkowo zostać zwiększona przez radę gminy (projektowane art. 17 ust. 16 i ust. 17 pkt 4 upol). Dotychczasowe wynagrodzenie inkasenta miało charakter fakultatywny, jego przyznanie i wysokość zależała wyłącznie od uchwały rady gminny. Płatnik będzie potrącał należne wynagrodzenie z pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.
Prowadzenie rejestru opłaty miejscowej lub uzdrowskiej (projektowany art. 17 ust. 15 upol). Obowiązek prowadzenia rejestru i zakres danych objętych rejestrem będzie wynikał z ustawy i tym samym będzie zapewnione jednolite traktowanie podmiotów świadczących usługi zakwaterowania.	Brak obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej (dotychczasowy art. 19 pkt 2 upol). Obowiązek prowadzenia ewidencji i zakres danych zawartych w ewidencji wynikał z uchwały rady gminy. Z uwagi na zmianę konstrukcji opłat zniesienie obowiązku ustalania celu pobytu gościa przy każdym zameldowaniu.
Składanie informacji sporządzonej na formularzu według ustalonego wzoru o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu (projektowany art. 17 ust. 16 upol).	Brak obowiązku rozliczania pobranych opłat na podstawie kwitariuszy przychodowych oraz wystawiania faktur VAT, które były podstawą wypłaty wynagrodzenia inkasentom.
Podwyższenie limitu zwolnienia od PCC ograniczy obowiązki biurowe w przypadku drobnych zakupów dokonywanych przez osoby prywatne, ze względu na brak konieczności złożenia deklaracji w sprawie tego podatku oraz jego rozliczenia.	
9. Wpływ na rynek pracy	
Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojaskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne: ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Umożliwienie większej liczbie gmin pobierania opłaty miejscowej przyczyni się do zwiększenia nakładów na infrastrukturę turystyczną, co wzmocni konkurencyjność w tym obszarze i będzie sprzyjać zrównoważonemu rozwojowi lokalnemu. Ewentualne zwiększenie dochodów z tytułu opłaty uzdrowskiej, z uwagi na jej celowy charakter, może mieć pozytywny wpływ na realizację przez gminy uzdrowskie zadań własnych obejmujących m.in. ochronę złóż naturalnych surowców leczniczych oraz warunków naturalnych uzdrowska lub obszaru ochrony uzdrowskiej.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Proponuje się, aby zmiany weszły w życie: 1) w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych oraz w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – od 1 stycznia 2027 r., 2) w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych – po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.	

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Uwzględniając zakres przedmiotowy regulacji i jej specyfikę, przedmiotem analizy będzie porównanie wysokości wpływów z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, a także liczby gmin wykazujących dochody z tytułu tych opłat w latach 2027–2030, w porównaniu do 2026 r.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy
o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym
od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych (UD372)
(tytuł projektu)

1. Omówienie wyników konsultacji publicznych i opiniowania.

a) Podmioty, do których skierowano projekt w celu przedstawienia stanowiska w ramach konsultacji publicznych lub wyrażenia opinii

W ramach opiniowania i konsultacji publicznych, projekt został przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która pozytywnie zaopiniowała projekt, a także:

- Związkowi Miast Polskich,
- Unii Metropolii Polskich,
- Związkowi Gmin Wiejskich RP,
- Unii Miasteczek Polskich,
- Stowarzyszeniu Gmin Uzdrowiskowych RP,
- Rzecznikowi Praw Obywatelskich,
- Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- Polskiemu Związkowi Niewidomych,
- Polskiemu Forum Osób z Niepełnosprawnościami,
- Radzie Dialogu Społecznego,
- Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- Polskiej Izbie Turystyki,
- Izbie Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego,
- Polskiej Izbie Hotelarzy,
- Polskiej Federacji Turystyki Wiejskiej „Gospodarstwa Gościnne”,
- Polskiej Federacji Campingu i Caravaningu,
- Polskiemu Towarzystwu Schronisk Młodzieżowych,
- Polskiemu Stowarzyszeniu Wynajmu Krótkoterminowego,
- Business Centre Club,
- Konfederacji „Lewiatan”,
- Federacji Przedsiębiorców Polskich,
- Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Krajowej Izbie Gospodarczej,
- Polskiej Radzie Biznesu,
- Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych

- Krajowej Radzie Regionalnych Izb Obrachunkowych,
- Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego,
- wojewodom.

b) Podmioty, które przedstawiły stanowisko lub opinię

1. Unia Uzdrawisk Polskich
2. Polska Grupa Uzdrawisk
3. Polski Związek Niewidomych
4. Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
5. Rzecznik Praw Obywatelskich
6. Uzdrawisko Wysowa
7. Uzdrawisko Szczawno-Jedlina S.A.
8. Uzdrawisko Połczyn Grupa PGU S.A.
9. Izba Gospodarcza „Uzdrawiska Polskie” za pośrednictwem NZOZ Sanatorium Uzdrawiskowe Bajka
10. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych
11. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
12. Regionalna Izba Obrachunkowa w Gdańsku
13. Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie
14. Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu
15. Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie
16. Wojewoda Lubuski
17. Wojewoda Świętokrzyski
18. Porozumienie Zielonogórskie

a także w ramach Zespołu ds. Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego:

19. Unia Metropolii Polskich
20. Urząd Miejski w Bytomiu za Pośrednictwem Śląskiego Związku Gmin i Powiatów (Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Pozarządowych)
21. Związek Powiatów Polskich

c) Omówienie przedstawionych stanowisk lub opinii i odniesienie się do nich

Omówienie przedstawionych stanowisk lub opinii wraz z odniesieniem się do nich znajduje się w załączniku do raportu. Podmioty wymienione w lit. b pkt 16-19 wskazały na brak uwag do procedowanego projektu.

2. Informacja o okresie przeprowadzenia konsultacji publicznych i opiniowania i terminie wyznaczonym do zajęcia stanowiska

Konsultacje publiczne trwały od 1 do 22 czerwca 2026 r. Czas trwania konsultacji publicznych – 21 dni.

Projekt został przekazany także do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. W dniu 24 czerwca 2026 r. KWRiST pozytywnie zaopiniowała projekt.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

4. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Brak zgłoszeń w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania projektu ustawy
o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych
(UD372)

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/ opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1.	Art. 1a ust.1 pkt 8	Unia Metropolii Polskich	Odesłanie wyłącznie do ustawy o usługach hotelarskich w odniesieniu do definicji świadczenia usług zakwaterowania spowoduje, że podmioty oferujące lokale mieszkalne na tzw. najem krótkoterminowy nie będą płatnikiem opłaty miejscowej. Pominięcie tzw. najmu krótkoterminowego lokali mieszkalnych znajdujących się w ofercie znanych portali spowoduje, że ich właściciele nie będą pobierać opłaty miejscowej a ich oferta będzie konkurencyjna wobec obiektów hotelarskich, w których opłata będzie pobierana. Spowoduje to nierówność podmiotów świadczących podobne w swej istocie usługi zakwaterowania.	Uwaga niezasadna. Podmioty oferujące lokale mieszkalne na tzw. najem krótkoterminowy również będą płatnikiem opłaty miejscowej i uzdrowskiej, gdyż najem ten mieści się w pojęciu usługi hotelarskiej zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944).
2.	Art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a	Unia Metropolii Polskich Związek Powiatów Polskich	Art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a proponuje się spójnik „oraz” zastąpić spójnikiem „lub”. Proponuje się, by przesłankami do możliwości wprowadzenia opłaty miejscowej były korzystne właściwości klimatyczne lub (zamiast oraz) walory krajoznawcze. Jak pokazuje praktyka korzystne właściwości klimatyczne nie są decydujące dla turystów wybierających miejsca odwiedzin, natomiast stanowią one poważną przeszkodę dla wprowadzenia opłaty miejscowej. Z tego względu przy określaniu przesłanek dających podstawę do wprowadzenia takiej opłaty postuluje się zrezygnować z konieczności łącznego spełniania przesłanek warunkujących wprowadzenie opłaty klimatycznej.	Uwaga zostanie uwzględniona przez zniesienie wymogu posiadania korzystnych właściwości klimatycznych jako warunku umożliwiającego wprowadzenie opłaty miejscowej.

3.	Art. 1 a ust. 1 pkt 8	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	Mając na uwadze kierunek ostatnich zmian w upol, których celem było stworzenie autonomicznych regulacji na potrzeby uregulowanego nią podatku, można mieć wątpliwości czy odesłanie do ustawy niepodatkowej jest optymalnym sposobem regulacji prawa podatkowego, również sama definicja świadczenia usług zakwaterowania, której na potrzeby opodatkowania nie można interpretować rozszerzająco, może budzić wątpliwości; mogą one dotyczyć: • krótkotrwałości – pojęcie niedookreślone • ogólnie dostępne – wątpliwości mogą pojawiać się w obiektach dedykowanych określonym grupom • wynajmowanie – podstawą winna być umowa najmu (z jej odpłatnością) • świadczenie, w obrębie obiektu, usług z tym związanych – wątpliwości czy są one niezbędne Wątpliwości budzi, wskazany w uzasadnieniu pogląd, że zastosowane odesłanie do ustawy powoduje jednocześnie wskazanie podmiotów, które mogą takie usługi świadczyć – odesłanie ograniczone jest do jednego przepisu (definicji) ustawy.	Uwaga zostanie częściowo uwzględniona w wyniku doprecyzowania definicji świadczenia usługi zakwaterowania przez wskazanie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie. Odwoływanie się w przepisach prawa podatkowego do przepisów z innych ustaw jest powszechnie stosowaną praktyką, która pozwala m.in. na uzupełnienie pojęć stosowanych na potrzeby prawa podatkowego.
4.	Art. 17 ust. 1	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	Rezygnacja z celu pobytu, jakkolwiek praktycznie uzasadniona, przy ograniczonym wpływie jednostki samorządu na zakres stosowania, poprzez różnicowanie stawek i wprowadzenie zwolnień z opłaty) może spowodować konieczność podjęcia decyzji przez uprawnione jednostki o niewprowadzaniu tak skonstruowanych opłat. Wątpliwości mogą dotyczyć pobytów, które ze swej istoty nie są związane z korzystaniem z warunków (klimatycznych, krajobrazowych), które – pomimo rezygnacji z celu pobytu w dalszym ciągu są istotą tych opłat – dlatego też wątpliwości mogą wywoływać podróże służbowe, noclegi tranzytowe, pobyty naukowe. <i>W których są świadczone usługi zakwaterowania</i> – dla uznania uchwały o wprowadzeniu opłaty za zgodną z prawem konieczna wydaje się weryfikacja dotycząca faktycznego	Uwaga niezasadna. Teza, że rezygnacja z celów pobytu spowoduje niewprowadzanie opłat przez gminy nie znajduje uzasadnienia. Projekt przewiduje rozbudowany katalog różnicowania stawek opłaty oraz wprowadzania zwolnień, takie jak lokalizacja, rodzaj obiektu, długość pobytu. Ponadto projekt przewiduje zwolnienie z opłaty osób przebywających w takich gminach nieprzerwanie przez okres dłuższy niż 29 dni. Całkowite zaprzestanie świadczenia usług zakwaterowania w danej miejscowości wydaje się być przypadkiem mało prawdopodobnym, niemniej byłaby to przesłanka do uchylecia przez gminę uchwały i rezygnacji z wprowadzenia opłaty.

			świadczenia w danej miejscowości (a nawet w odpowiedniej jej części) usług zakwaterowania w rozumieniu ustawy; zatem czy zaprzestanie świadczenia takich usług spowoduje wygaśnięcie uchwały?	
5.	Art. 17 ust. 2	Unia Metropolii Polskich Związek Powiatów Polskich	W art. 17 ust. 18 pkt 1 lit. a i b proponuje się nadać brzmienie” „a) lit. a, nie może przekroczyć 5,00 zł za nocleg, b) lit. b, nie może przekroczyć 7,50 zł za nocleg;”. Proponuje się nieznacznie podnieść wysokość stawek opłaty miejscowej jako bardziej adekwatne mając na względzie koszty i dochody dla gmin, a zarazem pozostające na relatywnie niskim poziomie dla samych zobowiązanych.	Uwaga zostanie częściowo uwzględniona przez podniesienie maksymalnej stawki opłaty miejscowej określonej w projektowanym art. 17 ust. 2 pkt 1 lit. a do 5 zł i stawki określonej w lit. b do 5,50 zł.
6.	Art. 17 ust. 3	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	Podatnikiem jest osoba fizyczna, której świadczone są zdefiniowane w ustawie usługi zakwaterowania – wątpliwości mogą powstać w przypadku, gdy korzystający nie jest stroną umowy najmu Noc – określenie nieostre, niejednoznaczne, wątpliwie powiązane z korzystaniem z walorów krajobrazowych, przed poprzednią dużą nowelizacją był „dzień”; co najmniej jedna noc oznacza, że nawet jeden nocleg tranzytowy należy objąć opłatą.	Uwaga niezasadna. Bez względu na fakt, kto jest stroną umowy najmu, usługa zakwaterowania może być świadczona wyłącznie konkretnej osobie fizycznej. Tym samym podatnikiem jest osoba, której faktycznie jest świadczona ta usługa. Pojęcie nocy zostanie doprecyzowane. A w przypadku noclegów tranzytowych rada gminy będzie mogła skorzystać z uprawnienia do różnicowania stawki lub wprowadzania zwolnień na podstawie przesłanki długości pobytu.
7	Art. 17 ust. 4	Rzecznik Praw Obywatelskich	I. Jak wynika z uzasadnienia projektu, proponowane zmiany dotyczą przepisów regulujących pobieranie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej, a w szczególności rezygnacji z uzależniania poboru opłaty miejscowej od celów pobytu, ze względu na uznaniowość tego warunku. W ocenie projektodawcy cel przyjazdu danej osoby do miejscowości uzdrowskiej ma charakter subiektywny i deklaracyjny – w efekcie niesprawdzalny, co wpływa na możliwość skutecznego poboru tych opłat. Wskazano, że obowiązek ponoszenia opłat jest związany z przebywaniem w miejscowości posiadającej określone walory, w szczególności klimatyczne, krajobrazowe lub uzdrowskie i z korzystaniem z bazy noclegowej w tej miejscowości. Osoba	Uwaga zostanie uwzględniona.

			przebywająca w miejscowości, niezależnie od celu pobytu, korzysta z jej walorów, a inny niż wskazany w upol cel pobytu nie wyłącza oddziaływania na nią warunków klimatycznych i krajobrazowych. Z tego względu – zgodnie z projektem – art. 17 ust. 3 upol otrzymałby brzmienie: „zobowiązanymi do zapłaty opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej są osoby fizyczne, którym przez okres obejmujący co najmniej jedną noc, są świadczone usługi zakwaterowania w miejscowościach lub częściach miejscowości, w których wprowadzono te opłaty” (art. 1 pkt 2 projektu). Rzecznik powziął wątpliwości, czy wskazany przepis spełnia wymogi wynikające z zasady szczególnej określoności regulacji daninowych wywodzonej z art. 84 oraz z art. 217 Konstytucji RP w związku z nieprecyzyjnym i niejednoznacznym określeniem przedmiotu opodatkowania, tj. świadczeniem usług zakwaterowania przez okres „co najmniej jednej nocy”. Trudno bowiem jednoznacznie stwierdzić, jaki dokładnie okres uznawany będzie za „noc”. Zgodnie ze słownikową definicją „noc” to okres od zmierzchu do świtu, co oznacza, że noc na przestrzeni roku mogłaby rozpoczynać się i kończyć o różnych porach, np. w okresie zimowym rozpoczynałaby się już o godz. 16.00. Należy zauważyć, że w innych gałęziach prawach można spotkać terminy bliskoznaczne z użytym w projekcie sformułowaniem, np. termin „pora nocna” występuje w prawie pracy i zgodnie z art. 1517 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 277) obejmuje 8 godzin między godzinami 2100 a 700. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 734) pojawia się natomiast pojęcie „spoczynku nocnego”, który trwa od godz. 22.00 do 6.00. Ustawodawca we wspomnianych aktach prawnych zdecydował się stworzyć definicję w/w pojęć. Zasadne zatem wydaje się doprecyzowanie tego pojęcia także w upol - tak aby nie było trudności z właściwym ustaleniem	
--	--	--	---	--

			przedmiotu opodatkowania, co mogłoby sprzyjać występowaniu sporów na tym tle. Problem będzie dotyczył głównie osób przebywających w danej miejscowości tylko jedną noc. Co istotne – zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 17 ust. 1 upol, obowiązkiem uiszczenia opłaty uzdrowskiej i miejscowej objęte są osoby przebywające w danej miejscowości dłużej niż dobę – co w dość precyzyjny sposób określa przedmiot opodatkowania i w pełniejszy sposób nawiązuje do ratio legis tej instytucji, ponieważ nie ma wątpliwości co do tego, że w czasie jednej doby osoby przebywające w danej miejscowości skorzystają z jej „walorów” klimatycznych, krajobrazowych lub uzdrowskich, natomiast w sytuacji przebywania w niej tylko przez okres jednej nocy (bez pobytu w ciągu dnia) nie będą korzystać z tych możliwości. Jak wskazuje orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, należyta poprawność, precyzyjność i jasność przepisów prawnych ma szczególne znaczenie, gdy chodzi o ochronę konstytucyjnych praw i wolności człowieka i obywatela. Adresat normy prawnej musi wiedzieć, jakie jego zachowanie i z jakich przyczyn ma znaczenie prawne (wyrok z 10 listopada 1998 r., w sprawie o sygn. akt K 39/97). Gwarancje dostatecznej określoności przepisów prawnych są istotnie wzmocnione ze względu na treść art. 84 i art. 217 Konstytucji RP. Zasada ta wymaga w szczególności, aby zainteresowany znał dokładną treść i wysokość ciążących na nim obowiązków daninowych w chwili zajścia zdarzeń powodujących powstanie takiego obowiązku. Innymi słowy, ustawodawca nie może pozostawiać nadmiernej swobody w ustalaniu zakresu podmiotowego i przedmiotowego ograniczeń konstytucyjnych wolności i praw jednostki organom stosującym prawo. W szczególności przepisy nakładające obowiązki daninowe powinny być formułowane w sposób precyzyjny, jednoznaczny i zrozumiały. II. Rzecznik Praw Obywatelskich pozytywnie ocenia propozycję poszerzenia kręgu osób korzystających ze	
--	--	--	--	--

			zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowiskowej, która stanowi realizację postulatu zgłaszanego wcześniej przez Rzecznika o objęcie zwolnieniem osób legitymujących się orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności w stopniu znacznym i asystentów osobistych tych osób oraz realizację Konwencji o prawach osób z niepełnosprawnościami. Zwolnieniem, o którym mowa w art. 1 pkt 2 projektu, objęto nie tylko asystentów osobistych, ale każdą osobę towarzyszącą osobie z niepełnosprawnością w stopniu znacznym lub osobie z niepełnosprawnością poniżej 16. r.ż. legitymującą się stosownym orzeczeniem. Zgodnie z projektem ustawy, zwalnia się z opłaty miejscowej i uzdrowiskowej osoby, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, a w przypadku osób w wieku do 16 lat orzeczeniem o niepełnosprawności, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, 1301, 1665 i 1746 oraz z 2026 r. poz. 26), oraz jedną osobę im towarzyszącą (art. 1 pkt 2 projektu ustawy). Projektowana regulacja poprzez szerszą preferencję podatkową stanowi zatem adekwatne wsparcie dla innych osób z niepełnosprawnością w stopniu znacznym	
8.	Art. 17 ust. 4	Unia Metropolii Polskich	W art. 17 w całym zakresie proponuje się wyraz „noc” zastąpić wyrazem „nocleg” przy zachowaniu odpowiedniej odmiany. Używany w projekcie wyraz „noc” jest pojęciem niesprecyzowanym w projekcie, dlatego w celu wyeliminowania potencjalnych sporów interpretacyjnych postuluje zamianę na wyraz „nocleg”.	Uwaga zostanie uwzględniona przez zdefiniowanie pojęcia „przez jedną noc”.
9.	Art. 17 ust. 6 pkt 2-4	Polski Związek Niewidomych	Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 17 ust. 2 pkt 3 opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się od osób niewidomych i ich przewodników.	Uwaga zostanie uwzględniona.

			Mimo, iż ustawa o podatkach i opłatach lokalnych nie zawiera definicji osoby niewidomej, na podstawie innych aktów przyjęto, iż zwolnienie z wyżej wymienionych opłat obejmuje osoby niewidome posiadające orzeczenia o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z symbolem 04-O. Proponowana nowelizacja rozszerza omawiane uprawnienie na wszystkie osoby z niepełnosprawnością, które legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, jednocześnie pozbawiając tego prawa osoby niewidome posiadające orzeczenia o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. W związku z powyższym proponujemy uzupełnienie projektowanego art. 17 ust. 2 pkt 4 o osoby niewidome, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z symbolem 04-O. Uważamy że proponowana nowelizacja Ustawy nie powinna pozbawiać osób niewidomych dotychczasowego uprawnienia. Propozycja przepisu: 4. Zwalnia się z opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej: 2) osoby, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, osoby niewidome, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z symbolem 04-O, a w przypadku osób w wieku do 16 lat orzeczeniem o niepełnosprawności, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, 1301, 1665 i 1746 oraz z 2026 r. poz. 26), oraz jedną osobę im towarzyszącą;	
--	--	--	---	--

10	Art. 17 ust. 6 pkt 2-4	Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych	W projekcie proponuje się objęcie zwolnieniem z opłaty miejscowej i uzdrowskiej wszystkich osób z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym. Dotychczas - zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) – opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowskiej nie pobiera się od osób niewidomych i ich przewodników (art. 17 ust. 2 pkt 3). W ocenie projektodawcy taki zakres zwolnienia, ograniczony jedynie do osób niewidomych jest niewystarczający z punktu widzenia wspierania aktywności osób z niepełnosprawnością w stopniu znacznym oraz równego ich traktowania. Projektodawca wskazuje, że z uwagi na fakt, że ustawa o podatkach opłatach lokalnych nie zawiera zarówno definicji „osoby niewidomej”, w celu ustalenia zakresu obecnego zwolnienia, ustalono (biorąc pod uwagę wyjaśnienia zamieszczone na stronach Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych), że za osoby niewidome można uznać osoby legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O. W związku z tym projektodawca zaproponował aby z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej zwolnione były osoby, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, a w przypadku osób w wieku do 16 lat orzeczeniem o niepełnosprawności, co wyeliminuje rozróżnienie osób z niepełnosprawnościami na gruncie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Biorąc pod uwagę powyższą propozycję uważam, że proponowana zmiana ustawy zasługuje na uznanie, ponieważ rozszerza krąg osób zwolnionych z opłaty miejscowej i uzdrowskiej o wszystkie osoby z niepełnosprawnościami posiadające orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz o osoby z orzeczeniem o niepełnosprawności. W związku z tym oceniam przepisy pozytywnie i popieram przekazaną propozycję. Chciałam jednak zwrócić uwagę na zagadnienie dotyczące osób niewidomych. W uzasadnieniu	Uwaga zostanie uwzględniona.
----	------------------------	---	--	-------------------------------------

			do projektu wnioskodawcy powołują się na wyjaśnienia zamieszczone na stronach Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych dotyczące definicji osoby niewidomej. Na stronie wskazano, że z punktu widzenia orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności, za osoby niewidome można uznać osoby legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O, natomiast osoby będące w posiadaniu orzeczenia ustalającego inny stopień niepełnosprawności niż znaczny, można uznać za niedowidzące w zależności od stopnia upośledzenia wzroku. W dalszej części wyjaśnień na stronach Biura Pełnomocnika wskazano jednak, że mając na uwadze ograniczenia funkcjonalne, które napotykają w procesie rehabilitacji zawodowej osoby z poważnymi dysfunkcjami narządu wzroku oraz cel, jakim jest zapewnienie wyższego poziomu wsparcia należy przyjąć, iż określenie osób z dysfunkcją narządu wzroku wyrażone za pomocą potocznego sformułowania „osoba niewidoma” obejmuje swoim zakresem, w ocenie Biura Pełnomocnika, również osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu znacznym i umiarkowanym. W związku z powyższym należy przeprowadzić analizę, czy z dotychczasowego zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowskiej nie korzystały osoby słabowidzące (kwalifikowane jako osoby niewidome) posiadające orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Może bowiem okazać się, że projekt eliminuje ze zwolnienia z opłaty osoby, które do tej pory korzystały z tego zwolnienia (posiadając umiarkowany stopień niepełnosprawności). W związku z tym proponuje rozszerzenie zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowskiej o osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu umiarkowanym. Z danych posiadanych przez Biuro Pełnomocnika wynika, że aktualnie 65 721 osób posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O.	
--	--	--	---	--

			Z danych zawartych w projekcie OSR wynika, że z przeprowadzonego badania ankietowego na reprezentatywnej próbie osób z niepełnosprawnościami na potrzeby raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych” wynika, że 19% osób niepełnosprawnych, posiadających orzeczenie o niepełnosprawności oraz orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności wyjeżdża w celach turystycznych (wyjazdy krajowe). Biuro Pełnomocnika nie dysponuje danymi, które potwierdzałyby powyższe statystki dotyczące aktywności turystycznej osób z niepełnosprawnościami. Natomiast z danych posiadanych przez Biuro Pełnomocnika wynika, że 936 439 osób posiada znaczny stopień niepełnosprawności, natomiast orzeczenie o niepełnosprawności posiada 279 169 dzieci (osoby do 16 roku życia). Podsumowując, popieram zmiany w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, z uwagi na rozszerzenie grupy osób z niepełnosprawnościami zwolnionych z opłat. Niemniej jednak pragnę zwrócić uwagę na to, aby nie wykluczyć ze zwolnień osób z dysfunkcją narządu wzroku, które nie posiadają znacznego stopnia niepełnosprawności, a które mogły do tej pory korzystać ze zwolnień z opłat.	
11.	Art. 17 ust. 6 pkt 5	Związek Powiatów Polskich	Dodanie do treści przepisu słów: „wraz z opiekunami”. Opiekunowie zorganizowanych grup dzieci i młodzieży również powinni korzystać ze zwolnienia.	Uwaga uwzględniona. Projektowany art. 17 ust. 6 pkt 5 zostanie uzupełniony o opiekunów dzieci i młodzież szkolnej w zorganizowanych grupach.
12.	Art. 17 ust. 6 pkt 6	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	30 następujących po sobie nocy – w przypadku pracowników przerwy weekendowe mogą pozbawiać zwolnienia, warto doprecyzować, że zwolnienie przysługuje od 31 nocy.	Uwaga niezasadna. W przypadku tego typu pobytów rada gminy będzie mogła skorzystać z uprawnienia do różnicowania stawki lub wprowadzania zwolnień na podstawie przesłanki długości pobytu.
13.	Art. 17 ust. 7	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	Uregulowane zostało powstanie obowiązku podatkowego, wydaje się, że konsekwentnie winno być uregulowane jego wygaśnięcie.	Uwaga niezasadna. Zgodnie z art. 59 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej zobowiązanie podatkowe wygasa w całości lub w części wskutek zapłaty.

				Zbędne jest uregulowanie momentu wygaśnięcia zobowiązania w opłacie miejscowej i uzdrowskiej w upol.
14.	Art. 17 ust. 7	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	Właściwym wydaje się uregulowanie tego obowiązku jako terminu zapłaty.	Uwaga niezasadna – jak w poz. 13
15.	Art. 17 ust. 9	Unia Uzdrawisk Polskich, Uzdrowsko Szczawno-Jedlina S.A., Uzdrowsko Połczyn Grupa PGU S.A., Polska Grupa Uzdrowsk	1. Wykreślenie z projektu przepisów przewidujących zastąpienie inkasa obowiązkiem poboru opłaty uzdrowskiej i miejscowej przez płatników będących podmiotami świadczącymi usługi zakwaterowania. Uzasadnienie: Przekształcenie podmiotu uzdrowskiego w płatnika prowadzi do niedopuszczalnego pomieszania dwóch ról: roli usługodawcy i roli podmiotu wykonującego istotne czynności administracji podatkowej. W szczególności w realiach lecznictwa uzdrowskiego podmiot leczniczy nie powinien być zmuszany do rozstrzygania w reżimie wskazanego ryzyka prawnego, czy dana osoba spełnia przesłanki naliczenia opłaty, czy korzysta ze zwolnienia, jak kwalifikować przerwy, zmiany pobytu, pobytu finansowane przez płatnika publicznego, pobytu opiekunów, pobytu grupowe lub przypadki szczególne. Nałożenia na podmioty uzdrowskie obowiązków typowych dla aparatu podatkowego narusza zasadę proporcjonalności oraz ogranicza wolność działalności gospodarczej (art. 22 Konstytucji RP), a także budzi zastrzeżenia z punktu widzenia zasad wynikających z art. 2 Konstytucji RP. 2. Pozostawienie art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zakresie umożliwiającym radzie gminy zarządzenie poboru opłaty uzdrowskiej i miejscowej w drodze inkasa oraz określenie inkasentów i wynagrodzenia za inkaso. 3. Zamiast likwidacji inkasa – doprecyzowanie zasad inkasa w sposób ujednolicony, proporcjonalny i	Uwaga nr 1 jest niezasadna. Zgodnie z art. 8 ustawy Ordynacja podatkowa płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana na podstawie przepisów prawa podatkowego do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu. Płatnik wykonuje czynności materialno-rachunkowe, które nie wszczynają i nie stanowią elementu postępowania podatkowego. Instytucja ta jest powszechnie stosowana w podatku dochodowym od osób fizycznych, w podatku dochodowym od osób prawnych, w podatku od czynności cywilnoprawnych, podatku od spadków i darowizn. Odpowiedzialność płatnika nie jest odpowiedzialnością za zobowiązania podatkowe ciężące na podatniku, a płatnik odpowiada za własne działanie (bądź zaniechanie działania) związane z wykonywaniem przez niego ustawowych obowiązków, określonych w art. 8 Ordynacji podatkowej, a nie za zobowiązanie osoby trzeciej, co wynika z art. 30 § 4 Ordynacji podatkowej. Obowiązek w zakresie pobrania opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej i wpłacenia jej we właściwym terminie do organu podatkowego już teraz ciąży na inkasencie. Obliczanie i pobór opłat zbliżonych do opłaty miejscowej praktycznie na całym świecie dokonywany jest przed podmioty oferujące usługi noclegowe. Uwagi nr 2 i 3 są niezasadne. Propozycja zastąpienia inkasenta płatnikiem opłat miejscowej i opłaty uzdrowskiej wynika z nieskuteczności poboru tych opłat przez inkasenta. Wprowadzenie obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia opłaty miejscowej

		niewywołujący odpowiedzialności przedsiębiorców za niepobrane cudze zobowiązania publicznoprawne. Uzasadnienie pkt 2 i 3: Cel fiskalny i porządkowy gminy może zostać osiągnięty środkami mniej dolegliwymi i zgodnymi z obowiązującym prawem, tj. utrzymaniem inkasa z ustalonym w przepisach wynagrodzeniem dla inkasenta, ujednoliceniem wzorów informacji, doprecyzowaniem zakresu danych przekazywanych gminie, wprowadzeniem fakultatywnego standardu ewidencyjnego dla inkasentów albo usprawnienie nadzoru i kontroli po stronie organów gminy. 4. Przeprowadzenie odrębnych konsultacji z reprezentatywnymi organizacjami sektora branży uzdrowiskowej, w tym z Unią Uzdrawisk Polskich, przed skierowaniem projektu do dalszych prac legislacyjnych. Uzasadnienie: nakładanie na przedsiębiorców dodatkowych zadań fiskalno-administracyjnych wymaga szczególnej ostrożności oraz rzetelnych konsultacji, z uwagi na fakt, że podmioty te realizują zadania istotne z punktu widzenia systemu ochrony zdrowia, rehabilitacji i profilaktyki. 5. Uzupełnienie OSR o realne koszty wdrożenia po stronie podmiotów leczniczych i hotelarskich, w tym koszty systemów informatycznych, obsługi danych osobowych, obsługi korekt, kontroli i odpowiedzialności podatkowej. Uzasadnienie: podmioty uzdrowiskowe już dziś funkcjonują w środowisku wysokiej regulacji: kontakty z publicznym płatnikiem, wymogi medyczne, sanitarne, kadrowe, sprawozdawcze, ewidencyjne i jakościowe. Nakładanie kolejnych obowiązków podatkowo-administracyjnych osłabia zdolność tych podmiotów do koncentrowania się na zasadniczym celu ich działalności – świadczeniu usług zdrowotnych i rehabilitacyjnych. Projektowana regulacja kreuje koszty, wymusza tworzenie dodatkowych procedur podatkowych, szkolenie personelu, wyznaczanie osób odpowiedzialnych, zmiany w aktualizacji	lub uzdrowiskowej nie zapewniło powszechności poboru tych opłat. Zastąpienie inkasenta płatnikiem przyczyni się do wyrównania warunków konkurencji pomiędzy podmiotami działającymi na tym samym rynku oraz ograniczy korzyści osiągane przez przedsiębiorców uchylających się od poboru opłaty. Uwaga nr 4 jest niezasadna. Projekt został udostępniony do powszechnych konsultacji publicznych zgodnie z zasadami procesu legislacyjnego, w ramach których każdy jest uprawniony do przedstawienia stanowiska. Wszystkie zgłoszone uwagi są rozpatrywane. Raport z konsultacji i opiniowania został zamieszczony na stronie Rządowego Centrum Legislacji. Nie przewiduje się przeprowadzenia odrębnych konsultacji z wybranymi podmiotami. Uwaga nr 5 jest niezasadna. Zgodnie z obecnymi przepisami rady gmin mogą zobowiązać inkasentów już dziś do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia opłaty uzdrowiskowej. Ewidencja prowadzona przez inkasentów zostanie zastąpiona rejestrem o podobnym zakresie zawartych w nim danych, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego poboru opłaty uzdrowiskowej. Rejestr może być prowadzony w dowolnej formie, wybranej przez płatnika. Projekt przewiduje ustawowe wynagrodzenie dla płatników w wysokości 10% pobranej opłaty, które może zostać zwiększone przez rady gmin. Zaproponowana kwota wynagrodzenia odpowiada średnim wartościom wynagrodzeń uchwalanych obecnie dla inkasentów.
--	--	---	---

			systemów informatycznych, obsługę korekt i zwrotów oraz ponoszenie ryzyka sankcyjnego za należności, które nie stanowiły ich przychodów. Pozostałe propozycje zmian objęte projektem ustawy – poza opisanym mechanizmem przekształcenia inkasentów w płatników oraz związanymi z tym obowiązkami ewidencyjnymi, sprawozdawczymi i odpowiedzialnością – nie budzą zasadniczych zastrzeżeń UUP.	
16.	Art. 17 ust.9	Uzdrowisko Wysowa	Przekazane dwa stanowiska: 1. Poparcie dla Unii Uzdrowisk Polskich 2. Stanowisko własne: Podzielamy argumentację Unii Uzdrowisk Polskich w szczególności w zakresie sprzeciwu wobec proponowanego przekształcenia podmiotów świadczących usługi zakwaterowania i leczenia uzdrowskiego z inkasentów opłaty uzdrowskiej w jej płatników. Przedstawione rozwiązanie nakładałoby na przedsiębiorstwa uzdrowskie dodatkowe obowiązki administracyjne, ewidencyjne i sprawozdawcze oraz przenosiło na nie odpowiedzialność za wykonywanie zadań o charakterze publicznoprawnym, które obecnie nie należą do zakresu ich działalności. Pragniemy zaznaczyć, że leczenie uzdrowskie stanowi element systemu ochrony zdrowia i znajduje się w koszyku świadczeń gwarantowanych finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia. Podstawowym celem działalności uzdrowskiej jest realizacja zadań związanych z leczeniem, rehabilitacją oraz profilaktyką zdrowotną pacjentów. W związku z tym uważamy, że podmioty uzdrowskie powinny koncentrować swoje zasoby organizacyjne i kadrowe na wykonywaniu tych ustawowych zadań, a nie na przejmowaniu dodatkowych obowiązków administracyjnych związanych z poborem i rozliczaniem należności publicznoprawnych. Pragniemy nadal skutecznie realizować naszą misję w zakresie ochrony zdrowia, leczenia i profilaktyki, zapewniając pacjentom świadczenia na najwyższym poziomie.	Uwaga niezasadna – uzasadnienie w poz. 15.

			W ocenie Uzdrowiska Wysowa S.A. projektowane zmiany mogą prowadzić do wzrostu obciążeń organizacyjnych i kosztów funkcjonowania podmiotów uzdrowiskowych bez jednoczesnego zapewnienia korzyści dla systemu leczenia uzdrowiskowego i jego pacjentów. Dlatego w pełni popieramy stanowisko oraz postulaty przedstawione przez Unię Uzdrowisk Polskich.	
17.	Art. 17 ust.9	Izba Gospodarcza „Uzdrowiska Polskie” za pośrednictwem NZOZ Sanatorium Uzdrowiskowe Bajka	Izba Gospodarcza „Uzdrowiska Polskie” jako najstarsza i jedyna w kraju wiodąca organizacja zrzeszająca przedsiębiorców uzdrowiskowych, reprezentując swoich członków opiniuje negatywnie projektowane zmiany dotyczące opłaty uzdrowiskowej, a przede wszystkim zasad jej poboru w kontekście nałożonej odpowiedzialności statusowi płatnika. Izba wnosi sprzeciw przeciwko zmianie statusu — ewidentnie w sposób jakościowy- przedsiębiorców uzdrowiskowych prowadzących działalność leczniczą, hotelarską, usługi krótkotrwałego zakwaterowania z inkasenta i przypisania im statusu płatnika — w domniemaniu podatnika- w zakresie wskazanym w projekcie wprowadzenia zmian legislacyjnych. Akcentujemy, że środki finansowe pochodzące z poboru opłaty uzdrowiskowej nie stanowią ani przychodu ani dochodu przedsiębiorców uzdrowiskowych, a ewidentnie przychód gminy, zatem przerzucenie obowiązków podatkowych na niniejszych poprzez zamianę konstrukcji z inkasenta na podatnika jest niedopuszczalne. w myśl obowiązujących przepisów „Ordynacji Podatkowej” i stanowi ingerencję w działalność przedsiębiorstw uzdrowiskowych poprzez przypisanie im przynależnej gminie tej części funkcji administracji podatkowej. Wprowadzone projektem obowiązki dla płatnika nie mogą przenieść na przedsiębiorcę uzdrowiskowego potencjalnej odpowiedzialności gminy oraz osoby zobowiązanej do uiszczenia opłaty lokalnej przenosząc na niego potencjalną odpowiedzialność, ciężar administracyjny i ryzyko publicznoprawne gminy. Beneficjentem opłaty	Uwaga niezasadna – uzasadnienie w poz. 15.

		uzdrowiskowej jest gmina, której ustawowo przyznano prawo poboru tego rodzaju daniny w postaci opłaty lokalnej oraz przyznania subwencji budżetowej - dotacji uzdrowiskowej - stanowiące składniki przychodu gminy - zatem powstały w tym przypadku obowiązek podatkowo-prawny przypisany daninom publicznym nie może ciążyć na przedsiębiorcy uzdrowiskowym, który w relacjach z klientem/pacjentem posiada wyłącznie status usługodawcy i z tego tytułu podlega m.in. obowiązkom podatkowym. Aprobaty nie może zatem uzyskać projektowany model przerzucania tego rodzaju obowiązków podatkowych na przedsiębiorców uzdrowiskowych, w tym odpowiedzialności płatnika, ryzyka karno-skarbowego i sankcji z tytułu wadliwego wykonania funkcji płatnika (płatnik odpowiada całym swoim majątkiem) w sytuacji, gdy płatnik nie generuje przychodu na własny rachunek, a wyłącznie dla gminy. Należy utrzymać model inkasa przy jednoczesnym określeniu procentowo minimalnej kwoty wynagrodzenia za czynności inkasenta na rzecz gminy - co najmniej 10 % mając na względzie wykonywanie czynności na rzecz pozyskania przychodu przez gminę. Przedmiotowa propozycja ustawowa budzi nasze zastrzeżenia w kontekście przepisów art.2 i art. 22 Konstytucji RP (zaufania obywateli i przedsiębiorców do Państwa, stabilność prawa, zasad ograniczenia wolności gospodarczej). Nakładanie przez projektodawcę na przedsiębiorców uzdrowiskowych obowiązku wykonywania dodatkowych zadań administracyjno-fiskalnych i przyznanie im statusu poborcy daniny publicznej jest niedopuszczalne bez oceny skutków regulacji w kontekście kosztów jakie powstaną po stronie przedsiębiorcy uzdrowiskowego świadczącego usługi z zakresu leczenia, rehabilitacji, hotelarstwa i krótkotrwałego zakwaterowania. Reasumując wnioskujemy o wykreślenie w projektowanych przepisach statusu płatnika dla przedsiębiorców uzdrowiskowych świadczących każdą formę usług w rodzaju zakwaterowania, pozostawienie statusu inkasenta przy	
--	--	---	--

			równoczesnym wykreowaniu powszechnie obowiązujących we wszystkich gminach uzdrowiskowych w kraju jednakowych zasad poboru, ewidencji, wpłat i wynagrodzenia dla inkasentów.	
18.	Art. 17 ust. 14	Unia Metropolii Polskich	<i>Płatnikom przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej w wysokości 10% kwoty tych opłat, chyba że rada gminy, zgodnie z ust. 17 pkt 4, określi wyższe wynagrodzenie. Wypłata wynagrodzenia przez właściwy organ podatkowy następuje w terminie do końca miesiąca, do dnia 15 następnego miesiąca, w którym płatnik dokonał wpłaty pobranych opłat.</i> Wskazany termin dokonania wypłaty wynagrodzenia płatnikowi jest za krótki dla dokonania weryfikacji m.in. pod względem formalnym złożonej informacji, o której mowa w ust. 13 projektu ustawy oraz dokonania płatności. Informację płatnik może złożyć również w postaci papierowej. Wobec powyższego wysłana pocztą informacja nie wpłynie do organu podatkowego 15 dnia miesiąca, tak jak informacja złożona elektronicznie. Dodatkowo, jeżeli informacja nie będzie poprawna formalnie np. podpisana przez osobę nieuprawnioną, nie będzie mogła stanowić podstawy wypłaty wynagrodzenia.	Uwaga bezprzedmiotowa – uwzględniono uwagę UMP, zgodnie z którą płatnik będzie sam potrącał wynagrodzenie z kwoty pobranych przez siebie opłat.
19.	Art. 17 ust. 14	Unia Metropolii Polskich	Propozycja zmian: „16. Płatnikom przysługuje zryczałtowane wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej w wysokości 10% kwoty tych opłat, chyba że rada gminy, zgodnie z ust. 17 pkt 4, określi wyższe wynagrodzenie. Płatnikowi przysługuje prawo potrącenia należnego wynagrodzenia z pobranych kwot opłaty miejscowej przed ich przekazaniem na rachunek właściwego organu podatkowego.”	Uwaga uwzględniona. Wynagrodzenie płatnika będzie potrącane z kwoty pobranych przez niego opłat. Płatnik będzie przekazywał organowi podatkowemu kwotę pobranych opłat pomniejszoną o swoje wynagrodzenie.

			Mechanizm potrącania wynagrodzenia przez płatnika jest znany i stosowany m.in. w podatku dochodowym i w zakresie ubezpieczeń społecznych. Uważamy, że podobny mechanizm powinien być zastosowany dla płatników opłaty miejscowej i uzdrowskowej. Nie ma przypadku, że płatnik otrzymuje wynagrodzenie w formie odrębnego przelewu, po dłuższym czasie. Będzie to wyłom od stosowanych dotychczas rozwiązań w polskim systemie prawa. Możliwość potrącania oznacza, że płatnik szybciej otrzyma wynagrodzenie za swoją pracę. Niewątpliwie będzie to czynnik łagodzący niedogodności związane z wprowadzeniem dodatkowych obowiązków. Ponadto wpłynie na uproszczenie procesu zapłaty wynagrodzenia. Potrącanie nie wyklucza możliwości kontroli i weryfikacji wpłaconej i pomniejszonej opłaty. Wszelkie nieprawidłowości mogą być wyjaśnione przez czynności sprawdzające, wszczęte postępowanie lub kontrole podatkowe. W przypadku ustalenia, że płatnik nie pobrał podatku lub pobrał podatek, a nie wpłacił organ podatkowy będzie wydawał decyzje w sprawie odpowiedzialności podatkowej płatnika. Ten postulat jest również zasadny z punktu widzenia przepływu comiesięcznej ilości dokumentów. W Gdańsku prowadzona jest ewidencja innych obiektów świadczących usługi hotelarskie, wg stanu na 8.06.2026 r. w ewidencji jest 5.461 obiektów. Oczywiście nie są to wszystkie obiekty, bo w zakresie najmu krótkoterminowego część usług świadczona jest w tzw. szarej strefie. Wprowadzenie Centralnego Wykazu Turystycznych Obiektów Noclegowych, nad którym obecnie trwają prace, ma ograniczyć „szarą strefę”. Powyższe oznacza comiesięczny wpływ przeszło 5 tys. „informacji o łącznej kwocie pobranej opłaty...” i konieczność comiesięcznego dokonywania przelewów w tej samej liczbie.	
20.	Art. 17 ust. 14	Związek Powiatów Polskich	Proponujemy nie wskazywać minimalnego wynagrodzenia płatników 10%, ale pozostawić to w gestii gminy.	Uwaga częściowo uwzględniona. Z przepisu zostanie wykreślony wyraz „zryczałtowane”. Jednocześnie zaproponowane wynagrodzenie w wysokości 10%

			Wysokość wynagrodzenia uzależniona jest od kwoty pobranych opłat. Nie będzie to zatem wynagrodzenie zryczałtowane. Stawka 10% jest bardzo wysoka. Dla porównania, rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 czerwca 2022 r. w sprawie wynagrodzenia płatnika i inkasenta z tytułu terminowego wpłacania podatków na rzecz budżetu państwa (Dz. U. poz. 1377) przewiduje wynagrodzenie płatnika na poziomie 0,3% lub 0,6% kwoty pobranych podatków.	pobranych opłat odpowiada obecnie średniej wysokości uchwalanych wynagrodzeń inkasentów i będzie wynikać z ustawy.
21.	Art. 17 ust. 15	Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych	Wątpliwości budzi art. 1 projektu ustawy, który wprowadza zmiany w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707). Projektodawca w art. 17 ust. 12 wskazuje, że: „Płatnicy są obowiązani prowadzić, odrębnie dla każdego obiektu, w którym jest świadczona usługa zakwaterowania, rejestr opłaty miejscowej albo rejestr opłaty uzdrowskiej (...)”. Zakres danych osobowych to zgodnie z pkt 3 ww. przepisu „imię i nazwisko oraz adres zamieszkania osoby, której jest świadczona usługa zakwaterowania, a w przypadku zorganizowanych grup dzieci lub młodzieży szkolnej imię i nazwisko oraz adres zamieszkania opiekuna grupy (...)”. 1. Projektodawca nie określa formy rejestru (czy rejestr będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym). Z uzasadnienia do projektu ustawy wynika, że „Prowadzenie rejestru w większości przypadków nie będzie zupełnie nowym zadaniem, gdyż obowiązujące przepisy umożliwiają gminom nałożenie na inkasentów opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tych opłat. Gminy korzystają z przedmiotowego upoważnienia, co oznacza, że w większości przypadków ewidencja prowadzona przez inkasentów zostanie zastąpiona rejestrem o podobnym zakresie zawartych w nim danych, niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego poboru opłat”. Uregulowania w przepisach ustawy wymaga sposób prowadzenia rejestrów, w szczególności określenie czy będą one prowadzone poprzez wykorzystanie własnych rozwiązań informatycznych, a co z	Uwaga nie została uwzględniona. Nie przewiduje się wprowadzenia wymogu prowadzenia rejestru opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej w systemie teleinformatycznym, tak jak w obecnym stanie prawnym wymogu takiego nie przewiduje się do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tych opłat. W związku z tym projekt nie reguluje kwestii wskazanych w uwadze. Ponadto projekt nie zawiera odrębnej regulacji określającej okres przechowywania danych osobowych zawartych w rejestrze opłaty miejscowej oraz rejestrze opłaty uzdrowskiej, ponieważ rejestry te stanowią księgi podatkowe w rozumieniu Ordynacji podatkowej. W konsekwencji, zgodnie z art. 86 w związku z art. 70 tej ustawy, podlegają one przechowywaniu do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności opłaty.

		tym jest związane, sprecyzowanie czy wyłącznymi administratorami będą prowadzący przedmiotowe rejestry, czy też będą to rejestry prowadzone z wykorzystaniem jednego systemu teleinformatycznego, a jeśli tak, kto będzie prowadził system i ponosił odpowiedzialność za przetwarzanie w nim danych osobowych. Charakter proponowanych zmian uzasadnia zatem przeprowadzenie przez projektodawcę testu prywatności w procesie tworzenia prawa, w tym oceny skutków dla ochrony danych – art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, dotyczącej sposobów przetwarzania danych osobowych w systemie teleinformatycznym, jak i art. 35 (w szczególności ust. 1 i ust. 10) co do podstaw prawnych przetwarzania. Dokonanie oceny skutków dla ochrony danych powinno prowadzić do wykazania niezbędności przetwarzania adekwatnych danych osobowych w określony sposób, we wskazanym konkretnie celu (celach) i zakresie. Z uzasadnienia do projektu ustawy nie wynika natomiast, aby projektodawca wykonał analizę i dokonał oceny pod kątem ryzyk towarzyszących proponowanym rozwiązaniom, a w konsekwencji wyważył wpływ planowanego przetwarzania danych osobowych na prywatność osób, których te dane dotyczą. 2. Jeśli rejestr będzie prowadzony w systemie teleinformatycznym to przepisami ustawy prawodawca powinien kompleksowo uregulować: - sposoby przetwarzania danych w systemie teleinformatycznym (zasady dotyczące przetwarzania danych osobowych: zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości - art. 5 ust. 1 lit. a, ograniczenia celu - art. 5 ust. 1 lit. b, minimalizacji danych - art. 5 ust. 1 lit. c i ograniczenia przechowywania - art. 5 ust. 1 lit. e, jak również rozliczalności - art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679); - wyraźnie i konkretnie określone cele i sposoby przetwarzania danych osobowych w systemie teleinformatycznym (zasada ograniczenia celu - art. 5 ust. 1 lit. b oraz elementy regulacji stosownie do art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679).	
--	--	---	--

			Określenie celu / celów będzie stanowiło punkt odniesienia dla zakresu wszystkich operacji przetwarzania danych. Zasady i tryb gromadzenia oraz udostępnienia informacji określa ustawa (art. 51 ust. 5 Konstytucji RP). Projektowane przepisy nie odnoszą się również do retencji danych. Przetwarzanie danych osobowych w rejestrach powinno następować z zachowaniem autentyczności, rozliczalności, niezawodności oraz niezaprzeczalności danych. Konieczne jest uwzględnienie zasad przetwarzania, w tym ochrony danych osobowych i prywatności na każdym etapie tworzenia oraz istnienia, funkcjonowania technologii obejmującej ich przetwarzanie. - w związku z przetwarzaniem danych osobowych, istotnym brakiem regulacji jest określenie ról podmiotów, które będą korzystać z danych zgromadzonych w przedmiotowych rejestrach tj. rejestrze opłaty miejscowej oraz rejestrze opłaty uzdrowiskowej. Istotne jest określenie zasad odpowiedzialności za bezpieczeństwo danych przetwarzanych w rejestrach. Prawidłowe, wyczerpujące i zgodne ze stanem rzeczywistym określenie ról poszczególnych organów/podmiotów w procesach przetwarzania danych jest niezbędne w odniesieniu do celów przetwarzania. Konieczne jest zatem wskazanie podmiotów/organów oraz przypisanie im określonych prawem obowiązków. Zgodnie z Wytycznymi EROD 07/2020 dotyczącymi pojęć administratora i podmiotu przetwarzającego zawartymi w rozporządzeniu 2016/679 (wersja 2.0, przyjęta 7 lipca 2021 r.) „częściej ma jednak miejsce sytuacja, w której przepisy prawa, zamiast bezpośrednio wyznaczyć administratora danych lub określić kryteria jego wyznaczania, ustalają zadanie lub nakładają na kogoś obowiązek gromadzenia i przetwarzania niektórych danych. W takim przypadku określenie, kto jest administratorem, wynika z prawa. Administratorem będzie zazwyczaj administrator wyznaczony przez prawo do realizacji tego celu, tego zadania publicznego”. Jak wskazuje EROD w swoich wytycznych,	
--	--	--	--	--

			„pojęcie administratora jest pojęciem funkcjonalnym, opiera się ono raczej na analizie okoliczności faktycznych niż analizie formalnej”, czyli „rola administratora nie wynika z charakteru podmiotu przetwarzającego dane, ale z jego konkretnych działań w określonym kontekście”. Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 30.01.2002 r, sygn. II SA 1098/01 „administratorem jest ten, kto decyduje o celach i środkach przetwarzania, przy czym zasadnicze znaczenie ma rodzaj i charakter nadanych przez prawo kompetencji z zakresu spraw publicznych”. Pod rozważę należy wziąć wyrok TSUE C-201/14 w sprawie Smaranda Bara i in /Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate/3, w którym Trybunał orzekł, że odrębne organy w ramach administracji publicznej należy traktować jako odrębnych administratorów z własnymi przesłankami, co w konsekwencji oznacza, że organ, któremu w ramach administracji przekazuje się dane osobowe, jest odbiorcą. Ze względu na kwestie związane z bezpieczeństwem danych w rejestrach oraz na ryzyko naruszenia praw i wolności osób fizycznych analizy wymagają kwestie związane z podatnością systemów na potencjalne cyberataki i działania hybrydowe. Rozpoznaniu (w drodze prawidłowo przeprowadzonego testu prywatności) konkretnych zagrożeń, powinno towarzyszyć wdrożenie skutecznych i adekwatnych środków prewencyjnych i ochronno-technicznych oraz organizacyjnych, skutecznie zapewniających integralność, poufność, ale również i prawidłowość danych, w tym odpowiednich środków bezpieczeństwa, szyfrowania, pseudonimizacji i anonimizacji danych osobowych.	
22.	Art. 17 ust. 15 pkt 2	Unia Metropolii Polskich	proponuję po zwrocie „tytuł niepobrania” dopisać „lub zwolnienia” W zaproponowanym brzmieniu płatnik będzie miał obowiązek wskazać w prowadzonym rejestrze stawkę opłaty miejscowej/uzdrowskiej albo tytuł jej niepobrania, więc zasadnym wydaje się dopisanie „lub zwolnienia” wtedy rejestr będzie zawierał wszystkie dane.	Uwaga niezasadna. W pojęciu „niepobrania” mieści się również zwolnienie.

23.	Art. 17 ust. 15	Regionalna Izba Obrachunkowa w Gdańsku	Należy zwrócić uwagę, że rozwiązanie to będzie skuteczne wyłącznie pod warunkiem zapewnienia gminom odpowiednich mechanizmów weryfikacji danych. Projekt ustawy nie przewiduje jednak dla organów gmin jakichkolwiek mechanizmów kontrolnych. Niezależnie od powyższego wskazać należy, że stworzenie po stronie gmin uprawnień kontrolnych wymagałoby zapewnienia dodatkowych zasobów organizacyjnych i kadrowych umożliwiających prowadzenie czynności weryfikacyjnych. W przypadku gmin o charakterze turystycznym, obsługujących znaczną liczbę podmiotów świadczących usługi zakwaterowania, skala danych podlegających kontroli może okazać się niemożliwa do efektywnego przetworzenia przy obecnym poziomie zatrudnienia oraz ograniczeniach finansowych. W konsekwencji istnieje ryzyko stworzenia obowiązku o charakterze wyłącznie formalnym, którego rzeczywista kontrola i egzekwowanie będą w praktyce iluzoryczne. Ponadto należy zauważyć, że skoro ustawodawca decyduje się na wprowadzenie obowiązku prowadzenia rejestrów, zasadnym byłoby równoczesne stworzenie odpowiedniego systemu teleinformatycznego wspierającego realizację tego obowiązku. Zdaniem tut. Izby projekt ustawy nie rozstrzyga również w sposób dostateczny kwestii związanych z ochroną danych osobowych osób ujawnianych w rejestrach opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej. W szczególności projekt nie określa zasad dokumentowania przesłanek uprawniających do zwolnienia z tych opłat. Nie jest jasne, czy płatnik będzie zobowiązany do przechowywania informacji o podstawie zwolnienia, kopiowania dokumentów potwierdzających prawo do zwolnienia, w tym orzeczeń o niepełnosprawności, czy też jedynie do odnotowania faktu wystąpienia określonej przesłanki zwolnienia. Brak jednoznacznych regulacji w tym zakresie może prowadzić do powstania licznych, niejednorodnych praktyk stosowanych przez podmioty świadczące usługi	Uwaga niezasadna. Projekt określa przesłanki do zastosowania zwolnienia. Przykładowo posiadanie orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności, a w przypadku osób niewidomych również osoby których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z symbolem 04-O, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. W prowadzonym rejestrze płatnik odnotowywać będzie wyłącznie tytuł niepobrania opłaty, tj. fakt zastosowania zwolnienia. Tym samym nie będzie zobowiązany do kopiowania i załączania do rejestru dokumentów poświadczających np. stopień niepełnosprawności. Ciężar udowodnienia zasadności zastosowania zwolnienia spoczywa na podatniku. Projektowane przepisy, analogicznie jak obecne, nie przewidują obowiązku prowadzenia rejestru w systemie teleinformatycznym. Ponadto, w kontekście przetwarzania i ochrony danych osobowych ujawnionych w tych rejestrach, wskazać należy, że aktem prawnym, który reguluje przetwarzanie danych osobowych jest Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 119 z 4 maja 2016 r., str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 23 maja 2018 r., str. 2). Obowiązki w tym zakresie dotyczyć będą administratorów danych osobowych, tj. podmiotów świadczących usługi zakwaterowania. Projekt nie zawiera odrębnej regulacji określającej okres przechowywania danych osobowych zawartych w rejestrze opłaty miejscowej oraz rejestrze opłaty uzdrowiskowej, ponieważ rejestry te stanowią księgi podatkowe w rozumieniu Ordynacji podatkowej. W konsekwencji, zgodnie z art. 86 w związku z art. 70 tej ustawy, podlegają one przechowywaniu do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez 5 lat, licząc od
-----	-----------------	---	---	--

			zakwaterowania według różnych standardów ochrony danych osobowych. Powyższe ma szczególne znaczenie w kontekście zwolnienia przewidzianego dla osób z niepełnosprawnościami. Informacje dotyczące stanu zdrowia oraz niepełnosprawności należą bowiem do szczególnych kategorii danych osobowych, o których mowa w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) i z tych względów powinny być objęte szczególną ochroną.	końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności opłaty.
24.	Art. art. 17 ust. 15	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	Niezależnie wątpliwości KRDP budzi zakres projektowanego obowiązku prowadzenia przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania szczegółowych rejestrów osób korzystających z noclegów. Zaproponowany zakres gromadzonych danych oraz brak adekwatnych gwarancji ich ochrony wymagają, zdaniem KRDP, ponownej refleksji. Projektowana ustawa przewiduje obowiązek prowadzenia rejestru zawierającego m.in.: imię i nazwisko osoby korzystającej z zakwaterowania, adres jej zamieszkania, datę rozpoczęcia oraz datę zakończenia okresu świadczenia usługi zakwaterowania. Zakres ten może wykraczać poza dane niezbędne do ustalenia wysokości opłaty miejscowej lub uzdrowskiej, która stanowi iloczyn liczby nocy i właściwej stawki, a zatem do jej obliczenia wystarczające jest ustalenie liczby nocy objętych usługą zakwaterowania. Przetwarzane dane powinny być adekwatne, stosowne oraz ograniczone do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. Projekt oraz jego uzasadnienie nie zawierają natomiast wykazania, dlaczego dla celów fiskalnych konieczne jest pozyskiwanie pełnego adresu zamieszkania każdej osoby korzystającej z noclegu. Należy przy tym zauważyć, że obowiązek wpisywania do rejestru danych obejmuje również osoby zwolnione z opłat, co dodatkowo poszerza krąg osób, których dane są	Uwaga zostanie częściowo uwzględniona. Zakres danych zawartych w rejestrze zostanie odpowiednio zmniejszony. Dane osób korzystających z usług zakwaterowania są niezbędne dla celów zapewnienia prawidłowego poboru opłat. W uzasadnieniu wskazano, że projekt nie zawiera odrębnej regulacji określającej okres przechowywania danych osobowych zawartych w rejestrze opłaty miejscowej oraz rejestrze opłaty uzdrowskiej, ponieważ rejestry te stanowią księgi podatkowe w rozumieniu Ordynacji podatkowej. W konsekwencji, zgodnie z art. 86 w związku z art. 70 tej ustawy, podlegają one przechowywaniu do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego, tj. przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności opłaty.

			gromadzone, oraz zakres samych danych. Projektowane przepisy przewidują zwolnienie m.in. dla osób, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności (oraz dla jednej osoby im towarzyszącej). W powiązaniu z obowiązkiem ujawnienia w rejestrze tytułu niepobrania opłaty oznacza to, że rejestr może zawierać informacje pozwalające na identyfikację osób korzystających z określonych uprawnień wynikających z ich stanu zdrowia. Projekt nie przewiduje natomiast żadnych szczególnych mechanizmów ochronnych właściwych dla danych o tak wrażliwym charakterze. Warto również zwrócić uwagę, że projektowane rozwiązanie może w praktyce wiązać się z nałożeniem na podmioty świadczące usługi zakwaterowania szerokiego katalogu obowiązków wynikających z RODO. Prowadzenie rejestrów zawierających dane identyfikujące poszczególne osoby, a w niektórych przypadkach dane mogące pośrednio dotyczyć stanu zdrowia, oznacza, że przedsiębiorcy ci mogą występować w roli administratorów danych osobowych ze wszystkimi związanymi z tym konsekwencjami. Może to obejmować m.in. obowiązek spełnienia wymogów informacyjnych wobec osób, których dane dotyczą, zapewnienia m.in. odpowiednich środków technicznych i organizacyjnych chroniących dane, prowadzenia rejestru czynności przetwarzania. Dla podmiotów prowadzących działalność w niewielkim zakresie lub sezonowo obowiązki te mogą okazać się szczególnie odczuwalne. Z tego względu zasadne wydaje się rozważenie, czy zakres gromadzonych danych nie mógłby zostać ograniczony w sposób zmniejszający ciężar obowiązków związanych z ochroną danych osobowych, a także uzupełnienie projektu o ocenę jego skutków w tym obszarze. Na tle powyższych uwag warto rozważyć, czy zakładany cel — zapewnienie gminom możliwości kontroli prawidłowości poboru opłaty miejscowej i uzdrowskiej — wymaga gromadzenia danych identyfikujących każdą osobę korzystającą z noclegu.	
--	--	--	--	--

			Reasumując w zakresie, w jakim projekt nakłada na najmniejsze podmioty dodatkowe, istotne i potencjalnie trudne do spełnienia wymogi, wydaje się on wymagać dodatkowej refleksji. Połączenie obowiązków o charakterze fiskalnym i ewidencyjnym z obowiązkami wynikającymi z ochrony danych osobowych może bowiem stanowić znaczące obciążenie dla podmiotów prowadzących pensjonaty, gospodarstwa agroturystyczne czy niewielkie obiekty noclegowe, a także dla podmiotów działających sezonowo. Zasadne wydaje się zatem ponowne rozważenie, czy zakres tych obowiązków nie może zostać ograniczony.	
25.	Art. 17 ust. 15	Unia Metropolii Polskich	W rejestrze powinny być dane podatnika, czyli dane umożliwiające wszczęcie postępowania w sytuacji braku wpłaty. Identyfikatorem podatkowym osób fizycznych jest PESEL. Natomiast w przypadku zwolnienia zorganizowanych grup dzieci i młodzieży dla organu podatkowego ważne są dane organizatora, a nie adres zamieszkania opiekuna grupy.	Uwaga częściowo uwzględniona. Informacje zawarte w rejestrze zostaną uzupełnione o dane organizatora zorganizowanej grupy dzieci i młodzieży, tj. jego nazwę i adres. Pozyskiwanie numeru PESEL byłoby nadmierne, w stosunku do celu, w jakim pozyskiwane są dane osób zobowiązanych do zapłaty opłat.
26.	Art. 17 ust. 16 pkt 1	Unia Metropolii Polskich	proponuję w pkt 1) po słowie „informację” dopisać „sporządzoną na formularzu według ustalonego wzoru” Ponieważ zgodnie z proponowanym art. 17 ust. 19 minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia wzór informacji w formie dokumentu elektronicznego oraz zamieszcza w BIP wzór informacji składanej w postaci papierowej to zasadnym wydaje się dopisanie „sporządzoną na formularzu według ustalonego wzoru” aby było analogicznie jak w pozostałych podatkach	Uwaga zostanie uwzględniona.
27.	Art. 17 ust. 16 pkt 1	Unia Metropolii Polskich Związek Powiatów Polskich	Art. 17 ust. 13 pkt 1 UPOL proponuje się nadać brzmienie: „1) przekazują właściwemu organowi podatkowemu informację wg wzoru określonego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych o łącznej kwocie opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu oraz”.	Uwaga niezasadna. Zgodnie z ustawą o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wzór elektroniczny informacji zostanie udostępniany w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych, a wzór informacji w postaci papierowej na BIP. Wobec czego niezasadne jest wydawanie dodatkowo rozporządzenia zawierającego te same wzory informacji. Zaproponowane rozwiązanie zapewnia wykazywanie

			Proponuje się, by wzór informacji o łącznej kwocie opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu (zarówno w formie elektronicznej jak i papierowej) został określony w drodze rozporządzenia Ministra Finansów, żeby uniknąć potencjalnych rozbieżności i wątpliwości w tym zakresie oraz zapewnić wykazywanie przez płatników wszystkich danych określonych w art. 17 ust. 14. Pominięcie przez płatników którejkolwiek danej będzie obligowało organy podatkowe do dodatkowego wzywania do jej uzupełnienia.	przez płatników wszystkich niezbędnych danych, które są określone w przepisach rangi ustawowej. Dodatkowo, zgodnie z propozycją Unii Metropolii Polskich zmiana w art. 17 ust. 16 zostanie uzupełniona o obowiązek składania informacji według ustalonego wzoru.
28.	Art. 17 ust. 16 pkt 2	Unia Metropolii Polskich Związek Powiatów Polskich	Wypłata wynagrodzenia przez właściwy organ podatkowy następuje w terminie do końca miesiąca, w którym płatnik dokonał wpłaty pobranych opłat na podstawie wystawionej faktury. Lub ewentualnie analogicznie jak w PIT Płatnik z dokonywanej wpłaty potrąca swoje wynagrodzenie. Brak wskazania, na podstawie jakiego dokumentu, jakiej czynności i w jakiej formie ma zostać wypłacone wynagrodzenie dla płatnika. Najłatwiejszym wydaje się rozwiązanie zaczerpnięte z PIT, żeby płatnik potrącał swoje wynagrodzenie z wpłat pobranej opłaty miejscowej/uzdrowskiej. Organ podatkowy mając złożoną informację o łącznej kwocie pobranej opłaty będzie mógł sprawdzić prawidłowość wysokości potrącenia. Ponadto potrącenie wynagrodzenia przez płatnika nie generowałoby po stronie organów podatkowych konieczności ustalania wynagrodzenia i przygotowywania wypłat/przelewów, a po stronie płatnika bieżące pobieranie wynagrodzenia.	Uwaga bezprzedmiotowa – uwzględniono uwagę UMP, zgodnie z którą płatnik będzie sam potrącał wynagrodzenie z kwoty pobranych przez siebie opłat.
29.	Art. 17 ust. 16	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	Na gruncie projektu dalszego rozważenia zdaniem KRDP wymaga zakres obowiązków sprawozdawczych nakładanych na płatników. O ile miesięczna wpłata pobranych opłat może być uzasadniona z perspektywy bieżących rozliczeń z gminą, o tyle obowiązek comiesięcznego składania odrębnej informacji może stanowić nadmierne obciążenie administracyjne, zwłaszcza dla mniejszych	Uwaga niezasadna. Z projektu nie wynika obowiązek składania informacji za okresy, w których nie pobrano opłaty. Rozwiązanie to jest analogiczne do rozwiązań stosowanych przy poborze innych danin publicznych przez płatników (np. płatnicy PIT, PCC i SD) i stanowi narzędzie umożliwiające weryfikację prawidłowości dokonywanych wpłat.

			obiektów noclegowych oraz podmiotów działających sezonowo. Warto rozważyć ograniczenie obowiązku informacyjnego, np. przez zastąpienie comiesięcznej informacji informacją kwartalną albo roczną, przy pozostawieniu miesięcznego terminu wpłaty pobranych opłat. Alternatywnie można dopuścić składanie informacji wyłącznie za okresy, w których faktycznie pobrano opłatę, albo wprowadzić uproszczony zbiorczy model raportowania. Z tego względu zasadne wydaje się zgłoszenie postulatu doprecyzowania i uproszczenia obowiązków sprawozdawczych płatników, tak aby zapewnić gminom możliwość kontroli poboru opłaty, ale bez nakładania na podmioty świadczące usługi zakwaterowania nadmiernych, powtarzalnych obowiązków administracyjnych. Postulujemy również dążenie do ograniczenia obowiązków w odniesieniu do najmniejszych podmiotów.	
30.	Art. 17 ust. 16 pkt 2	Związek Powiatów Polskich	Proponuje się nadanie brzmienia: „2) wpłacają na rachunek właściwego organu podatkowego pobraną opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską, pomniejszoną o należne płatnikowi zryczałtowane wynagrodzenie, określone przez radę gminy w drodze uchwały.” Proponuje się, by płatnik przekazywał właściwemu organowi podatkowemu kwotę pobranych opłat po potrąceniu należnego płatnikowi wynagrodzenia. Ograniczy to zbędną biurokrację i obciążenia administracyjne dla organów podatkowych związane z koniecznością dokonywania przez organ podatkowy wielu (kilkuset, w niektórych gminach może nawet kilku tysięcy w miesiącu) przelewów do wszystkich płatników z należną im kwotą wynagrodzenia.	Uwaga uwzględniona. Wynagrodzenie płatnika będzie potrącane z kwoty pobranych przez niego opłat. Płatnik będzie przekazywał organowi podatkowemu kwotę pobranych opłat pomniejszoną o swoje wynagrodzenie. Wysokość wynagrodzenia będzie wynikać z ustawy, a rada gminy będzie uprawniona do jego podwyższenia.
31.	Art. 17 ust. 16 pkt 2	Unia Metropolii Polskich	Art. 17 ust. 13 pkt 2 UPOL proponuje się nadać brzmienie: „2) wpłacają na rachunek właściwego organu podatkowego pobraną opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską, pomniejszoną o należne płatnikowi zryczałtowane	Uwaga zostanie uwzględniona.

			wynagrodzenie, określone przez radę gminy w drodze uchwały.”. Proponuje się, by płatnik przekazywał właściwemu organowi podatkowemu kwotę pobranych opłat po potrąceniu należnego płatnikowi wynagrodzenia. Ograniczy to zbędną biurokrację i obciążenia administracyjne dla organów podatkowych związane z koniecznością dokonywania przez organ podatkowy wielu (kilkuset, w niektórych gminach może nawet kilku tysięcy w miesiącu) przelewów do wszystkich płatników z należną im kwotą wynagrodzenia.	
32.	Art. 17 ust. 16 pkt 2	Unia Metropolii Polskich	W art. 17 ust. 16 UPOŁ proponuje się wykreślić zdanie drugie (dot. wypłaty wynagrodzenia przez gminę).	Uwaga zostanie uwzględniona.
33.	Art. 17 ust. 18	Unia Metropolii Polskich	Proponuje się zmianę art. 17 pkt 15) poprzez wykreślenie zapisu, iż informację, o której mowa w ust. 13 pkt 1, składa się w postaci papierowej. Proponuje się następujący zapis "Informację, o której mowa w ust. 13 pkt 1, składa się za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo poprzez system teleinformatyczny właściwego urzędu gminy. Informację składaną za pomocą środków komunikacji elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, profilem zaufanym lub podpisem osobistym". Proponujemy wykreślenie możliwości składania informacji przez płatników w postaci papierowej. Obieg papierowy jest obiegiem zdecydowanie wolniejszym. Kierunkowo jako kraj idziemy w kierunku cyfryzacji usług i e-doręczeń, które mają na celu przyspieszenie i usprawnienie komunikacji między obywatelami, firmami a urzędami. Wprowadzenie składania druków informacji wyłącznie w formie elektronicznej umożliwi gminom zautomatyzowanie procesu wprowadzania ich do systemów księgowych oraz	Uwaga zostanie uwzględniona w ten sposób, że projekt ustawy będzie przewidywał okres przejściowy, w którym będzie dopuszczona możliwość składania informacji w formie papierowej i elektronicznej, a po zakończeniu tego okresu informacje będą składane elektronicznie. Okres przejściowy pozwoli mniejszym podmiotom świadczącym usługi zakwaterowania na dostosowanie się do nowych przepisów.

			umożliwi wprowadzenie mechanizmów automatycznej weryfikacji przekazanych informacji. Wysokość opłaty miejscowej jest niewielka, 3,56 zł ze noc, zatem koszt systemu poboru tej opłaty powinien być jak najniższy. Obieg papierowy i ręczna weryfikacja dokumentów jest najbardziej czaso- i kosztochłonna.	
34.	Art. 17 ust. 19	Regionalna Izba Obrachunkowa w Lublinie	Możliwość różnicowania stawek i wprowadzania zwolnień ograniczona jest zamkniętym katalogiem kryteriów – jak się wydaje, pomimo pewnego podobieństwa gmin o walorach klimatycznych i krajobrazowych, są one mocno zróżnicowane w zakresie faktycznych potrzeb i sposobu prowadzenia polityki fiskalnej, np. poprzez możliwość wprowadzenia zwolnienia dla pobyków w określonym celu.	Uwaga niezasadna. Projekt zakłada rezygnację z celów pobytu m.in. ze względu na trudności z ich weryfikacją. Tym samym niezasadne jest wprowadzania tego typu kryteriów do katalogu zwolnień i różnicowania stawek.
35.	Art. 17 ust. 21	Unia Metropolii Polskich	W art. 17 ust. 21 proponuje się w miejsce spójnika „i” wpisać spójnik „lub” w zakresie minimalnych walorów klimatycznych / krajobrazowych. Proponuje się by przesłankami do możliwości wprowadzenia opłaty miejscowej były korzystne właściwości klimatyczne lub (zamiast oraz) walory krajoznawcze.	Uwaga zostanie uwzględniona - patrz poz. 2.
36.	Art. 17 ust. 21	Unia Metropolii Polskich	Proponuje się, aby równocześnie z projektem ustawy został przygotowany i procedowany projekt rozporządzenia w sprawie minimalnych warunków klimatycznych lub krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową. Warunki klimatyczne / krajobrazowe, od których spełnienia uzależniona jest możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej wynikają z aktu prawnego rangi podstawowej, zatem w celu całościowej oceny wprowadzanych zmian legislacyjnych powinny być znane już na etapie projektu ustawy.	Uwaga zostanie uwzględniona przez dołączenie do projektu ustawy projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową.
37.	Art. 3 i art. 10	Unia Metropolii Polskich	Opinia negatywna. Proponuje się wykreślić art. 3 i art. 9 projektowanego aktu prawnego	Uwaga nie została uwzględniona. Jest to zmiana deregulacyjna, która zmniejsza obciążenia podatków związane nie tylko z zapłatą podatku, ale też z

			Proponowana zmiana będzie mieć negatywny skutek finansowy dla dochodów gmin, zaś projekt nie przewiduje adekwatnej rekompensaty uszczerbku tych dochodów.	obowiązkiem składania deklaracji PCC-3. Jest to zmiana oczekiwana społecznie. Od 2001 r. nie zmieniła się kwota tego zwolnienia, natomiast przez 25 lat doszło do istotnego skumulowanego wzrostu cen, które od 2001 r. wzrosły o blisko 111%, oraz wzrostu siły nabywczej obywateli, wyrażającego się we wzroście przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej o 297%. Rolą ustawodawcy jest odpowiednie reagowanie na takie zmiany, czego wyrazem jest podwyższenie kwoty zwolnienia do 3.000 zł. Wyłącznym beneficjentem wpływów z tytułu PCC są gminy, które nie ponoszą kosztów związanych z poborem i egzekucją tego podatku, a które to koszty obciążają w całości budżet państwa. Celem zwolnienia od PCC jest nieobejmowanie podatkiem zakupów o relatywnie niewielkiej wartości, dokonywanych przez osoby prywatne. PCC co do zasady nie podlegają umowy sprzedaży w zakresie, w jakim są opodatkowane podatkiem VAT. Stawka podatku PCC wynosi 2%, a przy podstawie opodatkowania nieznacznie przekraczającej 1000 zł koszty rozliczenia podatku przez podatnika (koszt przesyłki pocztowej oraz przelewu), a także koszty postępowań podatkowych w przypadku nieuiszczenia podatku (koszty przesyłki oraz koszty osobowe), zbliżają się bądź przewyższają kwotę należnego podatku (20 zł), co czyni go nieefektywnym fiskalnie. Ubytki w dochodach gmin z tytułu zmiany w ustawie o PCC zostaną zrekompensowane uszczelniającymi zmianami w przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w zakresie opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, które powinny mieć pozytywny wpływ na poziom dochodów gmin z tytułu tych opłat.
38.	Art. 3	Urząd Miejski w Bytomiu za Pośrednictwem Śląskiego Związku Gmin i Powiatów (Ogólnopolskiego Porozumienia Organizacji Pozarządowych)	Pozostawienie w obecnym brzmieniu. Ustawa przewiduje zmian w art. 9 pkt 6 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191) poprzez zastąpienie kwoty „1000 zł” kwotą „3000 zł”. Jednocześnie w OSR wskazano, iż „przy podstawie opodatkowania nieznacznie przekraczającej 1000 zł koszty	Uwaga nie została uwzględniona. Patrz uzasadnienie do uwagi z poz. 37. Dodatkowo należy zauważyć, że ubytek dochodów z tytułu zmiany w podatku od czynności cywilnoprawnych szacuje się na poziomie ok. 15 mln zł rocznie, co stanowi ok. 0,36% wpływów ogółem z PCC (w 2025 r. dochody z PCC wyniosły 4,2 mld zł). Kwotę ubytku oszacowano na podstawie danych zawartych w deklaracjach PCC-3 za lata 2022-2024, w których podstawa opodatkowania sprzedaży rzeczy

			rozliczenia podatku przez podatnika (koszt przesyłki pocztowej oraz przelewu), a także koszty postępowań podatkowych w przypadku nieuiszczenia podatku (koszt przesyłki oraz koszty osobowe), zbliżają się bądź mogą przewyższać kwotę należnego podatku. Konieczność egzekwowania podatku od umów o niskiej wartości ich przedmiotu generuje po stronie organów egzekucyjnych koszty przewyższające kwotę podatku, co czyni go nieefektywnym fiskalnie.”. Należy podkreślić, że koszty postępowania egzekucyjnego obciążają zobowiązanego, a w tym przypadku również budżet państwa, a nie budżet JST. Zmiana natomiast spowoduje ubytek dochodów JST z tytułu PCC. Nie wskazano jednocześnie przy tym kosztów utraconych dochodów JST oraz nie przeprowadzono żadnych kalkulacji wskazujących na realną ocenę skutków wprowadzenia tej regulacji. Należy przy tym podkreślić, iż postępowanie egzekucyjne jest w tym zakresie prowadzone relatywnie rzadko, a PCC regulowany jest z reguły przy dokonywaniu czynności sprzedaży, a zatem bez oszacowania rzeczywistych ubytków dochodów samorządów przepis winien pozostać w obecnym brzmieniu.	ruchomych mieściła się w przedziale 1001-3000 zł. Szczegółowe wyliczenia znajdują się w Ocenie Skutków Regulacji.
39.	Art. 3	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	Zmianę tę należy ocenić pozytywnie. Dotychczasowy limit obowiązuje od wejścia w życie ustawy o PCC i nie był dotąd aktualizowany, podczas gdy od 2001 r. nastąpił istotny wzrost cen oraz siły nabywczej obywateli. Podwyższenie limitu może ograniczyć obowiązki podatkowe przy drobnym obrocie nieprofesjonalnym, w szczególności przy sprzedaży rzeczy używanych między osobami fizycznymi. Jednocześnie można rozważyć, czy proponowana kwota 3000 zł jest w pełni adekwatna do obecnych realiów gospodarczych oraz czy limit ten nie powinien podlegać okresowej automatycznej waloryzacji.	Uwaga niezasadna. Wprowadzenie okresowej automatycznej waloryzacji kwoty zwolnienia nie jest możliwe. Wpływy z PCC stanowią dochód gmin i miast na prawach powiatu, a automatyczna waloryzacja będzie prowadziła do stałego wzrostu ubytków w dochodach JST, które wymagałyby adekwatnej, stałej rekompensaty. Zmiana taka pociąga za sobą także konieczność każdorazowego dostosowania systemów teleinformatycznych, co wiąże się z ponoszeniem wysokich kosztów tych zmian. Zaproponowana kwota zwolnienia 3000 zł wydaje się być adekwatna i jest efektem skalibrowania tej „niewielkiej” wartości przyjmowanej przy zwolnieniu z PCC umów sprzedaży, z uwzględnieniem skumulowanego wzrostu cen, które od 2001 r.

				wzrosły o blisko 111%, oraz wzrostu siły nabywczej obywateli, wyrażającego się we wzroście przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej o 297%.
40.	Art. 7, 8 i 9	Związek Powiatów Polskich	Taka konstrukcja przepisów przejściowych spowoduje, że gminy, które dzisiaj stosują opłaty miejscowe stracą prawo do jej poboru z dniem 1 stycznia 2027 r. do czasu przyjęcia nowych uchwał, co trwa (uchwała jest aktem prawa miejscowego i wymaga ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym, minimalne vacatio legis od ogłoszenia to 14 dni). Termin wejścia w życie przepisu stanowiącego podstawę prawną do wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 17 ust. 20 powinien przepadać na co najmniej 3 miesiące wcześniej, a dotychczas podjęte uchwały powinny zachowywać moc co najmniej przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy.	Uwaga nie może być uwzględniona. W przypadku, gdy na etapie prac parlamentarnych pojawi się obawa, że projektowany termin wejścia w życie zmian w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych może nie zapewnić radom gmin wystarczającego czasu na podjęcie nowych uchwał, zostanie on odpowiednio przedłużony.
41.	Art. 8	Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu	W celu zapewnienia gminom czasu na dostosowanie aktów prawa miejscowego do nowych przepisów, Izba proponuje w miejsce bezwzględnej utraty mocy obowiązującej uchwał podjętych na podstawie przepisu art. 17 ust. 1, 1a i 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707) ustalenie okresu przejściowego i wyznaczenie maksymalnego terminu na podjęcie nowych uchwał np. 9 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Opłaty miejscowa i uzdrowiskowa nie mają charakteru rocznego, a zatem uchwały je wprowadzające mogą być podjęte również w trakcie roku. Dodatkowo należy podnieść, że podjęcie nowej uchwały organu stanowiącego w sprawie opłaty miejscowej (art. 17 ust. 1 u.p.o.l.) musi zostać poprzedzone podjęciem uchwały ustalającej miejscowości odpowiadające warunkom wymienionym w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 u.p.o.l., które może zostać wydane dopiero po opublikowaniu omawianej ustawy, gdyż dotychczasowe rozporządzenie Rady Ministrów w myśl art. 6	Uwaga niezasadna. Z chwilą wejścia w życie nowych przepisów nie jest możliwe utrzymanie w mocy uchwał podjętych na podstawie uchylonych przepisów, bowiem takie rozwiązanie jest stosowane wyłącznie w przypadku przepisów niesprzecznych z nowymi regulacjami. W przypadku, gdy na etapie prac parlamentarnych pojawi się obawa, że projektowany termin wejścia w życie zmian w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych może nie zapewnić radom gmin wystarczającego czasu na podjęcie nowych uchwał, zostanie on odpowiednio przedłużony.

			opiniowanego projektu utraci moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 2027 roku. Regulacje zamieszczone w opiniowanym projekcie oraz konieczność podejmowania uchwał stanowiących akty prawa miejscowego z zachowaniem odpowiedniego vacatio legis 2 powoduje, że uchwały określające miejscowości lub ich części, w których jest wprowadzona opłata miejscowa albo opłata uzdrowskowa od 1 stycznia 2027 roku, muszą być podjęte i opublikowane najpóźniej do połowy grudnia 2026 roku. Zatem procedowanie nad ww. uchwałami nałoży się na proces podejmowania uchwał budżetowych gmin na 2027 rok, które należy podjąć do 31 grudnia 2026 r.	
42.	Art. 19 upol – w brzmieniu dotychczasowym	Regionalna Izba Obrachunkowa w Gdańsku	Regionalna Izba Obrachunkowa w Gdańsku zwraca uwagę na zasadność wprowadzenia, w ślad za rozwiązaniami proponowanymi w art. 1 pkt 2 projektu ustawy, możliwości różnicowania wysokości stawek opłat również w odniesieniu do opłaty targowej oraz opłaty od posiadania psów. Obowiązujące obecnie przepisy ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 707 z późn. zm.) nie przewidują wprost takiego uprawnienia, co prowadzi do powstawania wątpliwości interpretacyjnych w praktyce stosowania prawa przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego. Powyższe wątpliwości mogą się także pogłębić po ustawowym wprowadzeniu uprawnień do różnicowania stawek opłaty miejscowej i uzdrowskowej. W wyniku bowiem przedmiotowej nowelizacji w stosunku do 3 z 5 opłat lokalnych (tj. miejscowej, uzdrowskowej i reklamowej) będą istniały wprost przepisy ustanawiające podstawę prawną do różnicowania stawek. W odniesieniu zaś do pozostałych, takich regulacji nie będzie, co z kolei może prowadzić do wykładni ograniczającej ustalanie zróżnicowanych stawek m.in. opłaty targowej, które to zjawisko stosunkowo dość często występuje w gminach. Problemy ze stosowaniem przepisów projektowanej ustawy generować może również fakt, że art. 17 ust. 17 pkt 3 ustawy zmienianej w projektowanym brzmieniu dopuszcza możliwość	Uwaga nie zostanie uwzględniona. Projekt nie przewiduje zmian w zakresie zasad ustalania i poboru innych opłat niż opłata miejscowa i opłata uzdrowskowa. Jednocześnie w celu uniknięcia wątpliwości zostanie uzupełnione uzasadnienie do projektu przez wyraźne wskazanie, że proponowane zmiany nie oznaczają braku możliwości różnicowania stawek innych opłat lokalnych.

			różnicowania stawek opłat w oparciu o kryteria podmiotowe. Tymczasem dopuszczalność wprowadzania tego rodzaju różnicowań była dotychczas kwestionowana zarówno w orzecznictwie sądów administracyjnych, jak i w praktyce organów nadzoru. W ocenie Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku pozostawienie tej kwestii wyłącznie wykładni sądowej oraz organów nadzorczych nie sprzyja pewności i jednolitości stosowania prawa. Z tego względu celowym wydaje się wprowadzenie przepisów ustawowych, które będą w sposób jednoznaczny przesądzać o dopuszczalności różnicowania stawek opłaty targowej oraz opłaty od posiadania psów poprzez wprowadzenie rozwiązań analogicznych do proponowanych w art. 1 pkt 2 projektu ustawy. Pozwoliłoby to na usunięcie istniejących rozbieżności interpretacyjnych, zwiększenie przejrzystości regulacji oraz zapewnienie jednostkom samorządu terytorialnego jednoznacznej podstawy prawnej do kształtowania przepisów w odniesieniu do wskazanych opłat lokalnych.	
43.	Art. 48 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym w uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych	Związek Powiatów Polskich	Przy okazji zmiany przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy uchylić przepis powiązany z poborem opłaty uzdrowiskowej zamieszczony w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, tj. art. 48 o następującej treści: „Gmina uzdrowiskowa w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 46, ma prawo do pobierania opłaty uzdrowiskowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Przepis ten jest zbędny z uwagi na fakt, iż kompetencję do poboru opłaty uzdrowiskowej dają gminom przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Natomiast może on stanowić pewne zagrożenie dla gmin uzdrowiskowych z uwagi na pojawiające się nowe interpretacje tego przepisu. Gminy uzdrowiskowe mają prawo pobierać opłatę uzdrowiskową oraz otrzymują dotację uzdrowiskową. Na dzień dzisiejszy zgodnie z interpretacją przepisów ww. ustawy gminy rozliczają się z dotacji, która musi być wydatkowana w	Uwaga nie może być uwzględniona. Po zasięgnięciu opinii Ministra Zdrowia właściwego w sprawie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, MF informuje, że przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przyznają gminom uzdrowiskowym prawo do pobierania opłaty uzdrowiskowej, natomiast przytoczony art. 48 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym stanowi o warunkowości tego uprawnienia. Brzmienie art. 48 w sposób jednoznaczny i precyzyjny wskazuje, że opłata uzdrowiskowa może być pobierana przez gminę uzdrowiskową w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 46, gdzie zostały wymienione zadania własne gminy związane z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska, w tym służące tworzeniu i modernizacji infrastruktury uzdrowisk czy ochronie warunków naturalnych uzdrowiska. Ponadto należy zauważyć, że do realizacji tych samych zadań związanych z zachowaniem funkcji leczniczych uzdrowiska odnosi się art. 49 ustawy uzdrowiskowej dotyczący dotacji

			celu realizacji zadań wskazanych w art. 46 ustawy o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, czyli na zadania w zakresie: 1) gospodarki terenami, z uwzględnieniem potrzeb lecznictwa uzdrowiskowego, ochrony źródeł naturalnych surowców leczniczych oraz budowy lub innych czynności zabronionych w poszczególnych strefach ochrony uzdrowiskowej; 2) ochrony warunków naturalnych uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej oraz spełniania wymagań w zakresie dopuszczalnych norm zanieczyszczeń powietrza, natężenia hałasu, odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, gospodarki odpadami, emisji pól elektromagnetycznych, o których mowa w odrębnych przepisach; 3) tworzenia warunków do funkcjonowania zakładów i urzędzeń lecznictwa uzdrowiskowego oraz rozwoju infrastruktury komunalnej w celu zaspokajania potrzeb osób przebywających w gminie w celu leczenia uzdrowiskowego; 4) tworzenia i ulepszania infrastruktury komunalnej i technicznej przeznaczonej dla uzdrowisk lub obszarów ochrony uzdrowiskowej, związanej ze spełnieniem warunków, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 5. Jest to bardzo problematyczne z uwagi na wiele czynników. Wskazany zapis w art. 48 niesie potencjalne zagrożenie dla gmin, że również dochody z tytułu opłaty uzdrowiskowej będą musiały być rozliczane w ten sposób, co może doprowadzić w konsekwencji do utraty części dochodów z uwagi na niemożność rozliczenia wydatkowania. W przestrzeni publicznej pojawia się bowiem sugestia, aby opłata uzdrowiskowa również miała formę rozliczenia wg. powyższych kategorii wydatków. Pogląd ten wysunięty jest z treści wyżej przywołanego przepisu. O ile gminy uzdrowiskowe, gdzie obszar stref uzdrowiskowych jest tożsamy z obszarem gminy nie mają z tym problemów, to w przypadku gmin takich, gdzie strefy ochrony uzdrowiskowej ograniczają się tylko do niewielkiego obszaru gminy, jest to problem.	uzdrowiskowej, zgodnie z którym: „Gmina uzdrowiskowa realizująca zadania, o których mowa w art. 46, otrzymuje dotację z budżetu państwa w wysokości równej wpływom z tytułu opłaty uzdrowiskowej pobranej w uzdrowisku w roku bazowym w rozumieniu ustawy z dnia 1 października 2024 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego”.
--	--	--	--	---

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową

Na podstawie art. 17 ust. 21 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalne walory krajobrazowe, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, zwana dalej „miejscowością”.

§ 2. 1. Za minimalne walory krajobrazowe, o których mowa w § 1, uznaje się występowanie na terenie gminy, na obszarze której położona jest miejscowość, jednego z elementów środowiska przyrodniczego istotnych dla wypoczynku lub jednego z walorów krajoznawczych.

2. Za elementy środowiska przyrodniczego istotne dla wypoczynku uznaje się:

- 1) szatę roślinną:
 - a) lasy,
 - b) użytki rolne– zajmujące łącznie ponad 80% powierzchni gminy;
- 2) wody:
 - a) wody przybrzeżne,
 - b) morskie wody wewnętrzne,
 - c) śródlądowe wody powierzchniowe,
 - d) wody w kąpieliskach;
- 3) urozmaiconą rzeźbę terenu:
 - a) wyżyny,
 - b) góry.

3. Za walory krajoznawcze uznaje się:

- 1) osobliwości fauny lub flory;
- 2) skałki lub grupy skał;
- 3) wąwozy, doliny lub przełomy rzeczne;

- 4) wodospady, źródła lub wywierzyska;
- 5) jaskinie lub groty;
- 6) głązy narzutowe lub głazowiska;
- 7) parki zabytkowe;
- 8) zbiory przyrodnicze;
- 9) ogrody botaniczne lub ogrody zoologiczne;
- 10) punkty widokowe;
- 11) parki narodowe, parki krajobrazowe lub rezerваты przyrody;
- 12) rezerваты archeologiczne;
- 13) skanseny lub ośrodki twórczości ludowej;
- 14) zabytki architektury lub budownictwa;
- 15) zbiory artystyczne;
- 16) muzea;
- 17) obiekty historyczno-wojskowe;
- 18) miejsca martyrologii;
- 19) zabytki działalności gospodarczej lub techniki;
- 20) imprezy kulturalne.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

I. Przyczyna wydania nowego rozporządzenia

Ustawą z dnia o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawny (Dz. U. z ... poz. ...) wprowadzono szereg zmian w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych dotyczących poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. W szczególności zmieniono katalog przesłanek, jakie musi spełniać miejscowość, aby możliwe było wprowadzenie na jej obszarze poboru opłaty miejscowej, eliminując z niego kryterium korzystnych właściwości klimatycznych.

Oznacza to, że zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 lit a w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2027 r. rada gminy będzie mogła wprowadzić opłatę miejscową w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe, w których świadczone są usługi zakwaterowania.

W konsekwencji zmianie uległo również upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych (art. 17 ust. 21 w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2027 r.).

Powyższe zmiany obligują Radę Ministrów do wydania nowego rozporządzenia w sprawie minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową. Obecnie obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz. U. poz. 1851) stosownie do art. 7 ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych straci moc z dniem 1 stycznia 2027 r.

II. Szczegółowy opis zmian

Na podstawie art. 17 ust. 21 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, minimalne walory krajobrazowe, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych.

Projekt rozporządzenia w § 1 opisuje zakres przedmiotowy rozporządzenia zawarty w art. 17 ust. 21 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W projektowanym rozporządzeniu proponuje się określenie minimalnych walorów krajobrazowych w sposób analogiczny do tego, jak są one unormowane w obecnie obowiązującym rozporządzeniu. Pozwoli to na upowszechnienie poboru opłaty miejscowej, bowiem w każdej miejscowości posiadającej atrakcje turystyczne, w której świadczone będą usługi zakwaterowania, rada gminy będzie mogła podjąć uchwałę o wprowadzeniu opłaty miejscowej.

Zgodnie z projektowanym § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia za minimalne walory krajobrazowe proponuje się zatem uznać występowanie na terenie gminy, na obszarze której położona jest miejscowość, jednego z elementów środowiska przyrodniczego istotnego dla wypoczynku lub jednego z walorów krajoznawczych.

Za elementy środowiska przyrodniczego istotne dla wypoczynku, zgodnie z projektowanym § 2 ust. 2, proponuje się uznać występowanie szaty roślinnej, tj. lasów lub użytków rolnych zajmujących łącznie ponad 80% powierzchni gminy, występowanie wód, tj. wód przybrzeżnych, morskich wód wewnętrznych, śródlądowych wód powierzchniowych lub wód w kąpieliskach, a także występowanie urozmaiconej rzeźby terenu, tj. wyżyn lub gór.

Stosownie natomiast do projektowanego § 2 ust. 3 za walory krajoznawcze proponuje się uznać występowanie:

- osobliwości fauny lub flory,
- skałek lub grupy skał,
- wąwozów, doliny lub przełomy rzeczne,
- wodospadów, źródeł lub wywierzysk,
- jaskiń lub grot,
- głazów narzutowych lub głazowisk,
- parków zabytkowych,
- zbiorów przyrodniczych,
- ogrodów botanicznych lub ogrodów zoologicznych,
- punktów widokowych,
- parków narodowych, parków krajobrazowych lub rezerwatów przyrody,
- rezerwatów archeologicznych,
- skansenów lub ośrodków twórczości ludowej,
- zabytków architektury lub budownictwa,
- zbiorów artystycznych,

- muzeów,
- obiektów historyczno-wojskowych,
- miejsc martyrologii,
- zabytków działalności gospodarczej lub techniki,
- imprez kulturalnych.

Proponuje się aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. Zgodnie bowiem z § 127 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” rozporządzenie powinno wchodzić w życie w dniu wejścia w życie przepisu upoważniającego, na podstawie którego jest ono wydawane.

Projekt rozporządzenia nie dotyczy majątkowych praw i nie nakłada nowych obowiązków na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane regulacje nie wpłyną na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych. Projekt nie podlega obowiązkowi notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekt zostanie przekazany do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz do konsultacji publicznych i opiniowania. Projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl), w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Monika Derejko-Kotowska, Dyrektor Departamentu Podatków i Opłat Stanowiących Dochód Jednostek Samorządu Terytorialnego tel. (22) 694 58 04, e-mail: sekretariat.dpl@mf.gov.pl referent projektu Agnieszka Mazurek, naczelnik wydziału w Departamencie Podatków i Opłat Stanowiących Dochód Jednostek Samorządu Terytorialnego tel. 538 506 380 e-mail: agnieszka.mazurek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 10 września 2026 r. Źródło: Art. 17 ust. 21 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707 i ...) Nr w wykazie prac legislacyjnych projektów rozporządzeń Ministra Finansów i Gospodarki dla działów administracji rządowej budżet, finanse publiczne oraz instytucje finansowe: ...
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawą z dnia o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawny (Dz. U. z ... poz. ...) zmieniono określony przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707 i ...) katalog przesłanek jakie musi spełniać miejscowość aby możliwe było wprowadzenie na jej obszarze poboru opłaty miejscowej, eliminując z niego kryterium korzystnych właściwości klimatycznych.

Oznacza to, że zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 lit a w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2027 r. rada gminy będzie mogła wprowadzić opłatę miejscową w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe, w których świadczone są usługi zakwaterowania.

W konsekwencji zmianie uległo również upoważnienie dla Rady Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, uwzględniając zróżnicowanie warunków regionalnych i lokalnych (art. 17 ust. 21 w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2027 r.).

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową (Dz. U. poz. 1851) stosownie do art. 7 ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych utraci moc z dniem 1 stycznia 2027 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opisane powyżej zmiany obligują Radę Ministrów do wydania nowego rozporządzenia w sprawie minimalnych walorów krajobrazowych, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową.

Projekt rozporządzenia określa minimalne walory krajobrazowe, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, w sposób analogiczny do tego jak są one unormowane w obecnie obowiązującym rozporządzeniu, tj. występowanie na terenie gminy, na obszarze której położona jest miejscowość, jednego z elementów środowiska przyrodniczego istotnego dla wypoczynku lub jednego z walorów krajoznawczych.

Przy czym za elementy środowiska przyrodniczego istotne dla wypoczynku proponuje się uznać tak jak dotychczas występowanie szaty roślinnej (lasy lub użytki rolne), wód (wód przybrzeżnych, morskich wód wewnętrznych, śródlądowych wód powierzchniowych lub wód w kąpieliskach), a także urozmaiconej rzeźby terenu (wyżyny, góry). Za walory krajoznawcze proponuje się natomiast uznać występowanie, m.in.: ogrodów botanicznych lub ogrodów zoologicznych, punktów widokowych, parków narodowych, parków krajobrazowych lub rezerwatów przyrody,

rezerwatów archeologicznych, skansenów lub ośrodków twórczości ludowej, zabytków architektury lub budownictwa, muzeów, imprez kulturalnych.

Tak szeroki katalog atrakcji turystycznych pozwoli to na upowszechnienie poboru opłaty miejscowej, bowiem w każdej miejscowości posiadającej tego typu atrakcje, w której świadczone będą usługi zakwaterowania, rada gminy będzie mogła podjąć uchwałę o wprowadzeniu opłaty miejscowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji. Nie ma potrzeby odwoływania się do rozwiązań zagranicznych, gdyż w zakresie objętym projektowanym rozporządzeniem mają zastosowanie przepisy wynikające z uregulowań wewnętrznych poszczególnych państw.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Gminy, w których będzie mogła być pobierana opłata miejscowa	Ok. 1500 gmin	Na podstawie danych GUS o liczbie gmin, w których zlokalizowane są turystyczne obiekty noclegowe (Bank danych lokalnych dane za 2024 r.)	Możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu rozporządzenia tzw. pre-konsultacje publiczne.

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych. W ramach konsultacji projekt rozporządzenia zostanie przekazany m.in. do:

- 1) Związku Miast Polskich;
- 2) Unii Metropolii Polskich;
- 3) Związku Gmin Wiejskich RP;
- 4) Unii Miasteczek Polskich.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U z 2024 r. poz. 949) projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania również Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) z chwilą przekazania projektu rozporządzenia do uzgodnień z członkami Rady Ministrów zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji (www.rcl.gov.pl), w celu umożliwienia zgłaszania uwag przez wszystkie zainteresowane podmioty. Czas trwania konsultacji publicznych to 14 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)											
Źródła finansowania		Wejście w życie projektowanych regulacji nie będzie miało wpływu na zmniejszenie dochodów lub zwiększenie wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wpływ na sektor finansów publicznych wynikający z rezygnacji z posiadania przez miejscowość korzystnych właściwości klimatycznych został omówiony w OSR do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych (UD372).									
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe											
Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)			
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe										
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe										
Niemierzalne	(dodaj/usuń)										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt nie wpływa na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.									
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu											
☒ nie dotyczy											
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy					
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy					
Projekt nie dotyczy obciążeń regulacyjnych.											
9. Wpływ na rynek pracy											
Rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.											

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projekt nie wpływa na wymienione obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Z uwagi na przedmiot regulacji nie jest planowana ewaluacja efektów projektu, a tym samym nie przewiduje się stosowania mierników tej ewaluacji.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		